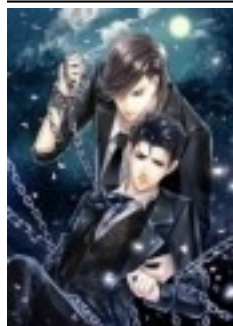

Kiên Sài Liệt Hỏa

Contents

Kiên Sài Liệt Hỏa	1
1. Chương 1	1
2. Chương 2	6
3. Chương 3	14
4. Chương 4	21
5. Chương 5	28
6. Chương 6	35
7. Chương 7	40
8. Chương 8	48
9. Chương 9: Pn1	54
10. Chương 10: Pn2	57

Kiên Sài Liệt Hỏa

Giới thiệu

Thể loại: Hiện đại, nhất thụ nhất công, thật thà thú tính công, mỹ nữ vương thụ, HE. Quả nhiên như

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/kien-sai-liet-hoa>

1. Chương 1

Sau lần thứ n đến nhận việc bị quấy rối ***, Tần Dương không thể không nhin nỗi đau sẽ bị thất nghiệp mà táng cho giám đốc một cú thật mạnh.

Nhét vào ngực tiền lương gầy còm, lộ ra khuôn mặt quá mức xinh đẹp lại mê võng, Tần Dương mù mịt đi vô định trên đường.

Tâm tình của cậu tụt xuống đáy cốc, nên không hề nhúu mày trước hành động xoi mói của người đi đường như trước đây, chỉ mờ mịt bước đi.

Làm sao bây giờ? Lại thất nghiệp.

Lí Tuấn – hàng xóm khi trước kiêm lớp trưởng đại học của cậu, một người làm việc trong chính phủ bốn, năm năm vẫn chỉ là một nhân viên công vụ nhỏ, không khác gì một chân sai vặt.

Hiện tại hai người cùng thuê một gian nhà trọ nhỏ không mới không cũ, một phần tiền thuê nhà cậu còn chưa đưa, chưa kể tiền nước, tiền điện, tiền sinh hoạt tại đô thị lớn này lại cao kinh người. Mấy ngàn tệ ‘tư khiển phí’ trong ngực này, căn bản không chống đỡ được nhu cầu chi tiêu. Theo dự đoán của cậu, nếu công việc cuối tuần này của cậu không có tin, cuối tuần sau cậu nhất định phải ăn không khí!

Giống như phần đông thanh niên trong nước gặp phải vấn đề thất nghiệp, Tần Dương vừa mê vòng lại uể oải muốn chết, từ lúc ra khỏi công ty liền một mình lang thang không mục đích trên con đường rộng lớn phồn hoa.

Thân ảnh cô đơn của cậu, thân hình cô đơn, khuôn mặt tuấn tú lại lo âu, cùng với vẻ mặt vừa vô tội lại vừa lo sợ nghi hoặc giống như một chú chó nhỏ bị người vứt bỏ, tất cả đều có thể khiến cho người đi đường liếc mắt.

Nhưng cả ngày hôm nay Tần Dương đã rơi vào cảnh gay go, đã không còn muốn chấp nhận những ánh mắt tò mò, nghi hoặc, khó hiểu.

“Shit!” Đồi mào lá liễu tú lệ mà tự nhiên làm cho các nữ nhân ghen tị cau lại, Tần Dương chửi đổng một tiếng, đá bay hòn đá dưới chân. Hòn đá đáng thương lăn đi, lăn vài vòng mới ngừng lại được, lại rất không may khi bị Tần Dương coi như đồ để há giận đá bay vào vũng nước ven đường.

“Hô...”

Thở nhẹ ra một hơi, tâm tình của Tần Dương đột nhiên tốt hơn rất nhiều.

Nhìn bốn phía yên lặng, mới phát giác mình lệch khỏi nhà trọ rất xa, đại khái là đi tới ngoại ô thành phố. Khó trách, cậu cảm thấy chân đau đến muốn rút gân!

Tìm một chỗ đất có vẻ sạch, Tần Dương đặt mông ngồi xuống, taxi liên tục chạy qua, thổi bụi đầy trời. May mắn —— cậu ngồi khá xa, bằng không sẽ bị đám bụi đất này làm sặc chết!

Bụng chịu đói cả ngày, giờ phút này lại đột nhiên kêu lên ùng ục.

Vừa rồi tâm tình hạ xuống đến không còn cảm giác gì, hiện tại tâm tình phục hồi như cũ, giác quan thân thể tựa hồ như đã trở lại toàn bộ.

Cậu không có cách gì tiếp tục ở lại con đường đầy khói bụi này, đành phải đứng dậy, vỗ vỗ mông, lê đôi chân sắp rút gân đi về phía ‘nhà’. Đi không bao lâu, chân đau nhức đến không thể đi được, đành phải đứng một chỗ, trong lòng mặc niệm: taxi... taxi... Đáng tiếc lúc muốn lại cố tình không có!

Thực... Con mẹ nó!

Có thể là quá muộn, đợi nửa ngày vẫn không có một cái xe nào đi qua. Đói bụng, lại bởi vì đi bộ một thời gian dài làm cả người mỏi mệt nên tâm tình Tần Dương lại tồi tệ một lần nữa.

Làm cái gì!? Đường xa như vậy chẳng lẽ thật muốn cậu bước từng bước về nhà sao!?

Đang mắng, trên đường cái cách cậu không xa trùng hợp có một chiếc xe đi đến. Cậu vội ngoắc, lê đôi chân sắp đứt lìa vừa chạy vừa hỗn hển hô lên: “Này! Dừng xe! Dừng xe! Ta muốn lên xe!”

“Cẩn thận!”

Tiếng phanh gấp vang lên bên tai, Tần Dương còn đang không rõ có chuyện gì xảy ra, liền lăn lông lốc trên mặt đất.

“A —— đau!” Tần Dương phủ phục trên mặt đất kêu một tiếng thảm thiết, trong khoảng thời gian ngắn bị đâm cho choáng váng đầu hoa mắt, cậu chỉ cảm thấy bàn tay, khuỷu tay, đầu gối... Trên dưới toàn thân truyền đến một trận đau đớn, chỉ có thể quỳ rạp trên mặt đất kêu rên.

“Này? Cậu không sao chứ!” Một gã đàn ông thân hình cao lớn cường tráng rất giống một con gấu khẳn trương chạy đến, tiếng nói thật thà hỏi han.

“Anh con mẹ nó sao lại thế này? Vội vàng đi đâu thai hay sao!?”

Tâm tình Tần Dương vốn đủ ác liệt, chỉ tức giận, ai biết còn gặp phải loại chuyện này, nhìn nhìn gã đàn ông cường tráng như một con gấu trước mắt, mở miệng ra liền chửi ầm lên.

“Ách, thực... Thực xin lỗi! Thật sự! Vừa rồi tôi đi xe máy, nghĩ thầm đã trễ thế này trên đường hẳn là không có người, cho nên tốc độ nhanh một chút, không nghĩ tới cậu vừa lúc vọt ra, làm tôi giật mình, thực xin lỗi! Thật sự không phải cố ý.” Tốc độ nói chuyện của nam nhân rất nhanh, lộ ra một hàm răng trắng nõn chỉnh tề.

“Đúng rồi, cậu có chuyện gì không? Tôi có đụng vào người cậu không? Muốn tôi đưa cậu đến bệnh viện kiểm tra không?”

Nam nhân nhìn cậu còn muốn đứng lên, vội vươn cánh tay cường tráng đến dọa người ra, giống như điều hâu bắt gà con, lập tức kéo cậu đứng lên, đánh giá từ trên xuống dưới. Lúc nhìn đến khuôn mặt cậu, rõ ràng sưng sốt một chút.

Thật... Thật đẹp!

“Đau... Đau muốn chết!” Tay chân Tần Dương bị trầy da đau muốn chết, căn bản không còn hơi lưu ý hành động cùng vẻ mặt của nam nhân.

“Làm sao? Làm sao đau!?” Nam nhân lập tức khẩn trương, cúi đầu tỉ mỉ kiểm tra thân thể cậu, bàn tay to xoa khắp người cậu.

“Anh làm gì đấy!?” Tần Dương túm lấy bàn tay đang chạy trên người, lại không lưu tâm trên bàn tay bị trầy da, lập tức kêu thảm một tiếng. Nhưng còn không quên cảm tức hung tợn nhìn nam nhân không khác gì con gấu trước mắt: “Tránh ra, đừng động vào tôi!”

“Tôi chỉ muốn nhìn xem cậu bị thương làm sao mà thôi.” Trong tiếng nói của nam nhân có chút ủy khuất, nhưng vẫn không quên nhắc nhở: “Vẫn là đi bệnh viện kiểm tra đi, tôi đưa cậu đi.”

“Đương nhiên phải kiểm tra rồi! Anh cho là anh đụng vào tôi rồi lại còn muốn chạy sao!?” Nhưng nói thật ra, chuyện va quệt này không thể đổ hết lên người nam nhân trước mắt, tránh nhiệm của mình lớn nhất, không ra chuyện nghiêm trọng xem như may mắn. Ai, không có cách nào, chính mình còn sắp phải uống gió tây bắc, làm gì còn tiền thừa mà mua thuốc men? Nam nhân trước mắt này, vẻ mặt dữ tợn, lưng hùm vai gấu, nhưng lại rất thành thật, đương nhiên có thể nhờ cậy liên nhờ cậy. Thật sự là ốc lộn thiên phùng liên dạ vũ (câu này tựa như cậu đã nghèo còn mắc cái eo của ta), xui xẻo muốn chết!

“Cậu yên tâm, tôi sẽ không chạy.” Nam nhân cộc lốc nở nụ cười, lộ ra một hàm răng trắng nõn. “Đúng rồi, tôi tên là Thạch Lỗi. Cậu tên gì?”

Thạch Lỗi? Tăng đá? Nhưng lại là một đồng tăng đá? Thiết! Khó trách không có đầu óc như vậy! Thì ra triệt để là một tăng đá! Tần Dương đảo cặp mắt trắng dã.

“Tần Dương.”

“Cái gì?” Nam nhân dường như còn chưa nghe rõ.

“Tôi nói tôi tên là Tần Dương.” Tần Dương không kiên nhẫn lập lại một lần.

“À.” Nam nhân lại lộ ra nụ cười ngu ngốc.

“Ngu —— ngốc!” Tần Dương nhỏ giọng nói thảm.

“A ——” Lại là một tiếng kêu thảm thiết thống khổ phát ra từ miệng Tần Dương, đau đớn kịch liệt làm cho Tần Dương đặt mông ngã ngồi trên mặt đất, ôm đầu gối của mình rên rỉ.

“Làm sao vậy? Làm sao vậy?” Đang muốn đi dựng chiếc xe máy phân khối lớn bị đổ một bên, Thạch Lỗi liền hoảng sợ, hai ba bước vội quay lại.

“Chân của tôi... Chân của tôi... Ô... Đau quá!” Từ mắt cá chân truyền đến đau nhức làm cho khuôn mặt xinh đẹp của Tần Dương nhăn nhúm lại.

“Chân?” Thạch Lỗi thật cẩn thận nâng chân bị thương của cậu lên, kéo ống quần, thấy chỗ hơi sưng, “Là nơi này sao?” Nhẹ ấn vào, lập tức làm cho Tần Dương thống khổ khóc thét lên.

“Đừng động vào! Thật sự đau lắm!” Đôi mắt Tần Dương dịu dàng, đáng thương nhìn gã.

Thạch Lỗi đột nhiên cảm thấy cậu rất đáng yêu! Không khỏi hơi hơi run sợ, mặt cũng không tự giác nóng lên. May mắn làn da của gã đen, không làm cho người thanh niên xinh đẹp, xấu tính lại rất trẻ con trước mắt nhìn thấy, bằng không chắc chắn sẽ có bão nổi.

“Anh ngừng ra cái gì?” Tần Dương nhìn nhìn tảng đá thối trước mắt, cảm tức quát.

Đáng giận! Cậu đau muốn chết, gã còn ngây ngốc ở đây!

“Ách, hình như là bị trật khớp rồi.”

“Vô nghĩa! Chuyện này còn để anh nói sao? Đồ ngốc cũng có thể nhìn ra được!” Tần Dương cảm giận rút chân mình trong tay gã về, tròng mắt liếc nam nhân một cái, tiếp tục phát giận: “Anh còn sưng sờ ở đây làm cái gì? Còn không mang cái xe rách của anh lại đây cho tôi ngồi! Anh muốn ngây ngốc ở đây cho muỗi ăn là chuyện của anh, tôi cũng không có hứng thú!”

Sao lại đến nỗi này? Xem ra đừng nói là tìm việc! Tự sinh hoạt cũng có vấn đề!

“A, a. Cậu chờ tôi một chút, đừng nhúc nhích.” Nam nhân bị mắng đến sưng sốt, nhưng vẫn tốt tính trả lời.

“Tôi động được mới là lạ.” Tần Dương nguẩy đầu đi..., rầu rĩ nói thầm.

Chân trái bị bó một lớp thạch cao thật dày, lại một lần nữa Tần Dương cảm thấy mình thật sự xui xẻo.

Vốn tưởng chỉ đơn giản là trầy da cùng trật khớp mà thôi, không nghĩ tới lại là gãy xương!

Cái này đừng nói một tuần, một tháng cũng không tốt được! Tiền nước, tiền điện, tiền thuê nhà, tiền điện thoại, đều chưa trả. Đáng giận! Không có việc, không có tiền gửi ngân hàng, thực bắt cậu ăn không khí sao!?

Nghĩ đến đây, khuôn mặt xinh đẹp của Tần Dương liền đen như mặt Bao Công. Cậu nghiêng răng nghiêng lợi tròng “hùng nam” khôi ngô cường tráng trước mặt này, nam nhân liền trưng ra vẻ mặt ngây ngô cười nhìn cậu, căn bản không hề phát hiện ra cơn giận ngập trời của cậu.

“Làm sao vậy? Có phải còn rất đau không?” Cuối cùng nam nhân cũng chú ý đến cái nhìn chằm chằm của cậu, lại nghĩ là do miệng vết thương làm cậu đau đến không chịu nổi, không khỏi nhăn đôi mày vừa đen vừa rậm như vẽ than chì lên.

“Anh. làm. tôi. thành. như. thế này,” Tần Dương tròng mắt nhìn gã, thanh âm giống như bắn ra từ khe hở tảng đá, một chữ một chữ nói: “Anh. phải. chịu. trách. nhiệm!”

Quyết định! Từ hôm nay trở đi —— không! Từ bây giờ, bắt đầu từ giờ phút này, quần áo, ăn uống, nơi ở, đi lại của cậu đều phải do ‘đầu sỏ gây nên’ trước mặt này xử lý!

“Chịu trách nhiệm? Chịu cái gì trách nhiệm?” Nam nhân không rõ cho nên gãi gãi đầu.

“Hừ, anh hãy nghe cho kỹ. Hôm nay tôi vừa mới mất việc, vốn nghĩ muốn mấy ngày này đi tìm việc, chính là, anh xem ——” Tần Dương dùng cánh tay đang băng gạc chỉ chỉ chân đang bó thạch cao thật dày của mình, “Tôi bị anh biến thành cái dạng này sao có thể ra ngoài tìm việc? Không có việc, không có tiền gửi ngân hàng, anh bảo tôi ăn cái gì? Ở đâu? Uống cái gì? Chẳng lẽ anh muốn mấy tháng này tôi ăn không khí? Ngủ đường cái!?” Nói như mình rất thảm, kỳ thật cũng không kém nhiều lắm.

“A, là như thế này à.” Nam nhân dường như bừng tỉnh đại ngộ gật gật đầu, tiếp theo lại hỏi một câu thực ngu ngốc: “Vậy cậu định làm sao bây giờ?”

“Làm sao bây giờ!? Ngu ngốc! Anh còn muốn làm sao bây giờ? Không phải anh nghĩ muốn không chịu trách nhiệm đấy chứ? Nói cho anh biết, nghĩ cũng đừng mơ!” Tần Dương tức giận cảnh cáo.

“Không phải, không phải.” Nam nhân vội vàng xua tay, cảm thấy tính tình của thanh niên xinh đẹp trước mắt này thật sự không tốt: “Tôi nhất định sẽ chịu trách nhiệm. Chỉ cần cậu nói, cậu muốn tôi làm như thế nào, tôi đều y theo cậu.”

“Nói như vậy còn được.” Tần Dương than thở, “Như vậy, từ giờ trở đi, ăn, mặc, ở, đi lại của tôi đều do anh phụ trách là được! Cho đến khi thương trên người tôi tốt lên, tìm được việc mới thôi. Anh có đồng ý không?” Tần Dương nói như người gây sự, giống như việc nam nhân này phải chiều cổ cậu là chuyện thiên kinh địa nghĩa (chuyện đương nhiên).

“À, là như thế này à, tôi còn nghĩ cậu muốn tôi bồi thường cậu rất nhiều tiền chứ!” Nam nhân cười ha hả mở miệng, “Được rồi, cậu yên tâm! Tôi sẽ chiều cổ cậu.”

“Tiền!?” Tần Dương đánh giá nam nhân trước mặt này, quần bò chính là đồ second-hand mua ở cửa hàng vỉa hè, rách tung tóe, áo sơ mi màu lam đã có chút bạc màu, còn có da thịt màu đồng do bị phơi nắng, cùng với cặp chân siêu lớn, giày thể thao cũ nát. Thằng thối mà nói —— đàn ông như vậy, thật sự nhìn không ra tên ngốc này có thể đền bao nhiêu tiền.

“Tôi việc gì phải lấy tiền của anh? Anh có rất nhiều tiền sao?” Tần Dương tuyệt đối không có ý tứ khinh thường nam nhân này, chỉ là thuận miệng nói thẳng thôi, dù sao, người nghèo sẽ tuyệt đối không miệt thị bạn cùng.

“Cũng gần như vậy.” Nam nhân ngây ngốc cười cười.

“Thiệt!” Tần Dương đảo cặp mắt trắng dã.

Nam nhân nói ‘cũng gần như vậy’, là kém bao nhiêu? Sẽ không phải như tiểu hài tử, nghĩ có mấy đồng tiền liền nghĩ là có rất nhiều tiền chứ!

Nghĩ đến đây, Tần Dương nhin không được phì cười, mà nụ cười này của cậu, lại làm cho nam nhân nhìn đến ngẩn người.

“Cậu thật là đẹp!” Nam nhân không tự giác mà nói ra suy nghĩ trong lòng. Vốn là thành tâm ca ngợi cậu, không nghĩ tới lại đập trúng mìn. Thanh niên xinh đẹp trước mắt lập tức thay đổi sắc mặt, rất giống một con gà trống bị người rút mào, bộ lông dựng thẳng lên.

“Tôi cảnh cáo anh đừng có nói những lời này lần thứ hai! Nếu không... Hừ hừ!” Từ nhỏ đến lớn Tần Dương ghét nhất bị người khác nói đến dung mạo của mình.

Dù sao, một nam nhân, bộ dạng lại xinh đẹp hơn phụ nữ, tuyệt đối không phải là một chuyện tốt! Huống hồ, cậu thân là một nam nhân lại bị một người đồng tính khác quấy nhiễu ***, trong lòng đã tích đủ, nam nhân này lại vẫn dám động thủ trên đầu thái tuế (gần như kiểu vuốt râu hùm á), không phải muốn chết sao?

“Ách?” Nam nhân nhìn thấy khuôn mặt của cậu hết trắng lại hồng rồi lại đen đủ mọi màu sắc, nghĩ thầm sợ là cậu ngượng ngùng đi! Nhin không được cười ‘hắc hắc hắc’ vài tiếng.

Tần Dương đang muốn chất vấn gã ngây ngô cười một mình cái gì, bỗng nhiên cái bụng rỗng tuếch lại phát ra tiếng kháng nghị thật lớn. Ở trong bệnh viện sắp mười hai giờ, im lặng đến dọa người, cái này gọi là tiếng có vẻ càng thêm vang dội.

“Hình như bụng của cậu đang kêu.” Nam nhân thẳng tính nói tuyệt không hề quanh co lòng vòng.

Mặt Tần Dương lập tức đỏ bừng lên, như là sắp phụt ra máu. Tên nam nhân chết tiệt này! Nói chuyện chẳng lẽ không thể uyển chuyển một chút sao? Cái gì kêu ‘Hình như bụng của cậu đang kêu?’, nói thế không khác gì bảo hình như cậu là một con ếch!

“Nếu. như. anh. cả. ngày. không. ăn. một. hạt. cơm, bụng của anh cũng sẽ kêu lớn tiếng như tôi thôi!” Tiếng nói thoát ra từ kẽ răng, nghe như thế nào cũng đều có thể làm cho người ta sợ hãi. Đáng tiếc đối với nam nhân thiếu I-ốt này, liền hoàn toàn không có chuyện như vậy.

“A, là như thế này à.” Nam nhân như là hiểu biết gật gật đầu, tiếp theo liền vươn một đôi tay thoát nhìn còn thô to hơn cả đùi Tần Dương, lập tức bế cậu từ chỗ ngồi lên, thoải mái như đang ôm một em bé còn bú

sữa.

“Này! Anh làm gì? Thả tôi xuống!” Tiếng hét chói tai của Tần Dương cao đến quăng tám. Bỗng nhiên cảm thấy mình kêu giống như một người phụ nữ bị phi lễ (sàm sỡ), vội ngậm miệng.

“Về nhà a. Đã trễ thế này, hiện tại các cửa hàng đều đã đóng cửa, cả ngày hôm nay cậu không ăn cơm, về nhà tôi sẽ nấu cho cậu ăn!” Nam nhân nói rất đương nhiên, một chút cũng không hề để ý đến giấy dựa của Tần Dương, vẫn vững vàng ôm cậu đi ra cửa.

“VẬY... Thả tôi xuống, tôi có thể tự đi!” Tần Dương ghé vào lỗ tai gã quắt. Chết tiệt! Cậu là một nam nhân, sao có thể bị người khác ôm đến ôm đi như một người phụ nữ!?

“Không tốt.” Ngoài ý muốn chính là nam nhân lại kiên trì đến không ngờ, vẫn gắt gao ôm cậu, “Bác sĩ nói mấy tháng này cậu tốt nhất không vận động, nếu không bị tàn tật sẽ không tốt lắm.”

Tần Dương lập tức ngừng giấy dựa.

Chính xác, nếu vì một thứ không đáng một đồng, cái gọi là tự tôn nam tính, mà làm cho mình bị tàn tật cả đời, như vậy rất không đáng, nghĩ đến đây, Tần Dương liền lẳng lặng để cho nam nhân ôm cậu.

Lòng ngực của nam nhân vô cùng rộng lớn ấm áp, cách lớp sơ mi hơi mỏng, Tần Dương có thể tinh tường cảm giác được cơ thể cơ bắp của nam nhân dưới lớp quần áo, cứng cứng, vô cùng rắn chắc, hoàn toàn khác với cơ thể không qua rèn luyện của mình.

Mùi trên thân nam nhân cũng rất nồng đậm, nhưng cũng không khó ngửi. Đó là một loại hỗn hợp của mùi mồ hôi, bụi đất, mùi thuốc lá cùng hơi thở nam tính tinh khiết như ánh mặt trời, còn có một mùi xăng nhàn nhạt, nhưng không gay mũi, ngược lại tương đương có vị đàn ông.

Nằm trong lòng ngực dày rộng rắn chắc của nam nhân mà nghe tiếng tim đập mạnh mẽ hữu lực của gã, hơi thở hô hấp trên người cậu cũng không khó ngửi, Tần Dương nhìn không được tinh tế đánh giá gã, ngoài ý muốn, Tần Dương phát hiện nam nhân trước mặt này, bộ dáng kỳ thật cũng không khó coi, chỉ là làn da đen một chút, dáng người cao lớn dọa người một chút.

Để tóc húi cua, mày rậm mắt to, cái mũi cao thẳng, đôi môi có độ dày vừa phải, ngũ quan góc cạnh rõ ràng, thấy thế nào cũng đều có mười phần kiên quyết. Tuy rằng cũng không thể gọi là anh tuấn, nhưng tương đương có khí khái nam tử.

Thiết! Còn không phải là một ‘hùng nam’ tứ chi đại phát, ý nghĩ đơn giản! Tần Dương cảm giận nghĩ.

Cậu không thừa nhận, cậu chửi bới gã kỳ thật là do xuất phát từ ghen tỵ.

2. Chương 2

Cuối cùng, sau bao nhiêu vất vả lúc mười hai giờ đêm, cũng tìm được một nhà hàng không tồi để cho người thanh niên xinh đẹp bụng kêu ùng ục trước mắt này ăn no, Thạch Lỗi dùng tốc độ chậm nhất để lái chiếc mô tô phân khối về nơi ở của mình.

Không có cách a, ai kêu tên thanh niên xinh đẹp kêu ‘Tần Dương’ ngồi sau xe lại ngủ mất chứ! Nếu không phải gã phát hiện sớm, đúng lúc giữ chặt tay của cậu, không chế tốc độ xe, chỉ sợ cậu sẽ ngã xuống từ xe máy của gã!

Tắt động cơ, ổn định thân thể đang lắc lắc lắc lắc đằng sau, gian nan dựng xe. Nhìn khuôn mặt xinh đẹp an tường lúc ngủ của người thanh niên kia, Thạch Lỗi chần chờ không biết có nên gọi cậu tỉnh không.

“Này, Tần Dương, tỉnh tỉnh! Tần Dương!” Cố gắng kêu nhỏ hết sức, thanh niên vẫn ngủ rất say.

Không có biện pháp, Thạch Lỗi đành phải cẩn thận ôm cậu từ xe máy xuống. Ôm cậu về nhà trọ trên tầng năm mà mình thuê, nhẹ nhàng đặt cậu lên giường của mình, sau đó lại xuống lần nữa đưa xe vào ga ra, khóa kỹ, rồi lên lầu.

Lúc trở về thanh niên vẫn ngủ say như cũ, không có một chút dấu hiệu tỉnh lại.

Thạch Lỗi không đành lòng đánh thức cậu đang ngủ ngon một lần nữa, lại sợ cậu mặc quần áo ngủ sẽ không thoải mái, đành phải thật cẩn thận cởi áo sơ mi cùng quần dài của cậu.

Nhìn thấy thân thể xinh đẹp trắng nõn giống như khuôn mặt của thanh niên, đầu nhũ do tiếp xúc với không khí lạnh mà đứng thẳng, cái eo thon gọn, hai chân thon dài trắng nõn, đầu ngón chân khéo léo đáng yêu trong suốt, còn có quần lót màu đen, càng tôn lên mảnh da tam giác trắng nõn không tỳ vết, thân thể còn trắng nõn xinh đẹp hơn bất cứ một thân thể phụ nữ nào mà gã đã gặp qua đột nhiên làm trước mắt Thạch Lỗi biến thành màu đỏ, gã muốn, gã muốn, gã rất muốn, muốn cái gì chứ...

Mà lực hành động của Thạch Lỗi tựa hồ nhanh hơn tư tưởng của gã. Chỉ thấy bàn tay dày rộng của gã đã tự động tập kích đôi chân thon dài trắng nõn như ngọc của Tần Dương — da thịt bóng loáng như mặt nước, xúc cảm non mềm như chạm vào cánh hoa, liền lập tức khơi dậy thú tính giấu sâu trong nội tâm, ngủ đông đã lâu của Thạch Lỗi.

Đứng quần bò bỗng dừng lại, phân thân giữa hai chân giơ thẳng lên trời.

Thạch Lỗi đột nhiên cảm thấy mình rất khát vọng, khát vọng sắp nổ mạnh. Thạch Lỗi chưa từng có dục vọng mãnh liệt như thế với người khác nên căn bản không biết làm thế nào để khống chế dục vọng của mình, chỉ có thể theo bản năng làm việc.

Giống như mê muội nâng lên chân của thanh niên xinh đẹp, há mồm ngậm lấy gót chân đáng yêu khéo léo làm cho gã thêm nhỏ ba thước dài, mút, liếm, trong lúc mơ ngủ thanh niên phát ra tiếng rên rỉ tình tứ như mèo con, ngón chân cũng không tự giác co lại.

Thạch Lỗi thật cẩn thận nhắm nháp từng ngón chân của cậu, môi lưỡi liếm vòng quanh mắt cá chân của cậu rồi đi xuống. Từ cẳng chân lại đến chiếc đùi trắng nõn, chiếc lưỡi nóng bỏng lưu lại một chuỗi dấu hôn.

“Ừm...” Thanh niên rên rỉ lớn tiếng hơn nữa, lại vẫn không có dấu hiệu tỉnh lại, cậu mệt mỏi vô cùng nên chỉ hơi nhíu mày, căn bản không biết trình tiết của mình đang đứng trước hoàn cảnh vô cùng nguy hiểm.

Rên rỉ của thanh niên lại càng thêm kích thích dục vọng của Thạch Lỗi. Gã ngẩng đầu lên, hai mắt đỏ đậm nhìn khuôn mặt say ngủ của người thanh niên, lại cúi đầu hôn lên ***g ngực trần của cậu. Chiếc rốn đáng yêu nhỏ mà thâm một lần nữa rơi vào chiếc lưỡi nóng bỏng của Thạch Lỗi, làm cho thanh niên đang ngủ sợ run, giãy dụa muốn tỉnh lại.

Chiếc lưỡi ầm ập đảo xung quanh, các bộ phận trên ngực không một cái may mắn thoát khỏi, cuối cùng, lưỡi của Thạch Lỗi dừng ở đầu nhũ đỏ tươi đã sớm cứng như đá, ngậm, mút, liếm cắn, day day... Bàn tay nóng ầm cũng vuốt ve cặp đùi của Tần Dương rồi lặng lẽ vờ vào trong quần lót màu đen của cậu, ôm lấy dục vọng đang ngắc đầu của cậu, chậm rãi xoa nắn.

“A ——” Rốt cuộc ngăn không được khoái cảm từ thân thể truyền đến, Tần Dương tỉnh lại từ trong giấc ngủ. Đôi mắt to tròn mơ màng mà vô định, vừa lúc đối diện với một đôi mắt kinh hoàng bất an mà lại tràn đầy dục vọng.

Lần này, Tần Dương thật sự tỉnh. Nguyên nhân, đó là vì Tần Dương đã rành mạch cảm giác thấy một bàn tay to đang đặt lên bộ vị nguy hiểm của cậu, hơn nữa thân thể cậu còn gần như trần trụi.

“A ——” Tần Dương lập tức bật dậy, lại do thương tích trên đùi nên lần thứ hai ngã xuống giường. Hất tay nam nhân ra, kéo chăn quấn quanh người mình, hỗn hển rống giận với nam nhân: “Vương bát đản! Anh muốn làm gì!?”

“Tôi ——” Thạch Lỗi lấp bắp nhìn cậu. Thanh niên lúc thịnh nộ có một loại quyền rũ kinh người, làm cho gã không tự giác nuốt nuốt nước miếng, chỉ có thể cơ khát nhìn chằm chằm vào cậu.

“Anh là đồ biến thái! Vương bát đản! Trư!” Cả người Tần Dương bao trong chăn bông, tức giận đến không thể nói được. Đáng thương cậu không biết, cậu càng mắng ngoan độc, dục hỏa của nam nhân càng tăng

vọt.

“Quần áo của tôi đâu? Đem quần áo của tôi trả lại cho tôi! Tôi muốn về nhà! Tôi muốn về nhà!”

Nhìn thấy nam nhân vẫn không nhúc nhích, chỉ dùng loại ánh mắt trắng trợn như dã thú nhìn chăm chú vào cậu, Tần Dương đột nhiên thấy sợ hãi. Càng quần chặt chần vào người, giấy dựa muốn đứng lên. Cậu đã không còn tâm tư đi để ý cái khác, hiện tại cậu thậm nghĩ rời khỏi ánh mắt thoát nhìn như dã thú cơ khát của nam nhân này càng xa càng tốt!

“Không, cậu không thể đi!” Nghe thấy Tần Dương muốn đi, Thạch Lỗi nóng vội hét lớn, ôm ngang người cậu. Dùng lực đạo to lớn thiếu chút nữa bẻ ngang người cậu! Hơi thở nóng bỏng của nam nhân phun vào bên tai Tần Dương, trong lòng cậu bỗng sợ hãi.

“Đừng động vào tôi! Buông ra! Anh là đồ biến thái! Vương bát đản! Tôi muốn về! Tôi muốn về! Tôi không muốn ở trong này!” Sợ hãi dâng lên trong lòng Tần Dương, Tần Dương ra sức giãy dụa. Tiếng thét của cậu chói tai thê lương giống như một cô gái sắp bị cưỡng bạo!

Thạch Lỗi gắt gao ôm cậu, ép đến mức làm cậu sắp tắt thở phát ra tiếng rên rỉ. Tần Dương cảm giác được chiếc lưới nóng bỏng của nam nhân đang di động trên chiếc cổ lộ ra bên ngoài của cậu, tiếp theo lại hôn mặt của cậu. Tần Dương nguẩy đầu không cho gã hôn, lại làm cho một nụ hôn vô cùng nóng bỏng giống như một dấu vết trù lên cổ, lên mặt của Tần Dương.

“Tôi... Tôi là một người đàn ông! Nhìn cho rõ, tôi —— là một người đàn ông! Không phải phụ nữ! Anh là đồ hỗn đản bị mù!” Tần Dương bị cánh tay trắng kiện như thiết của nam nhân ôm chặt, đừng nói là giấy ra, ngay cả thở đều thở không được, chỉ có thể vừa sợ vừa gằm nhẹ.

Trời ạ! Sao cậu lại gặp phải chuyện thế này!?

“Tôi biết, tôi biết, cậu là một người đàn ông. Nhưng tôi muốn cậu! Tôi mặc kệ cậu là nam hay là nữ, tôi thích cậu! Tôi muốn cậu!” Lưỡi Thạch Lỗi ngậm mút da thịt lỗ lổ của cậu, đột nhiên liên tiếp nói ra những cậu làm Tần Dương đỏ khấc đỏ cười.

“Nhưng tôi không thích anh! Tôi cũng không muốn anh! Đi xx đi!” Rốt cuộc Tần Dương biết cùng nam nhân này là tú tài gặp binh, không thể nói lý được. Cậu chỉ có thể vừa tránh né lưỡi hôn của gã, vừa thở hồng hộc phát tiết phần nộ của cậu.

“Không sao, cậu không thích tôi, tôi thích cậu là đủ rồi!” Đột nhiên Thạch Lỗi đè cậu lên giường, kéo cái chăn đang bao quanh người cậu. Cái chăn đáng thương bị lực đạo thật lớn của nam nhân xé rách, phát ra tiếng ‘xoẹt ——’. Loại thanh âm này tựa hồ làm cho nam nhân nghĩ tới cái gì, nam nhân chỉ dùng thân thể cường tráng cùng hai chân đè chặt lên Tần Dương, hai tay nắm chặt lên xé nó thành một mảnh dài.

Tần Dương ra sức giãy dụa dưới thân nam nhân, đáng tiếc thân hình vô cùng cao tráng hơn cậu gấp hai lần không ngừng đè chặt cậu, khiến cho cậu không thể nhúc nhích. Nghĩ đến mình sắp bị nam nhân cường tráng như ‘gấu’ này cưỡng bạo, tim Tần Dương liền sợ hãi phát run!

“Không! Anh không thể như vậy! Đây là cưỡng bạo anh biết không? Đây là phạm pháp! Anh không thể làm vậy với tôi được!” Tiếng của Tần Dương nghe qua rõ ràng có âm rung.

“Tôi không sợ. Huống hồ, tôi sẽ không cho cậu có cơ hội đi báo án. Tôi sẽ nhốt kỹ cậu trong này, trừ bỏ ở bên cạnh tôi, cậu không thể có cơ hội bỏ đi!” Thạch Lỗi cười cầm mảnh vải thật dài trói chặt hai tay cùng hai chân bị thương của cậu vào đầu giường.

“Anh đồ điên này! Biến thái! Lưu manh! Vô lại! Ăn x trư... A... Anh đi chết đi!” Tứ chi Tần Dương bị trói ra bốn phía giường, dùng hết những lời thô tục mà mình biết tận tình mắng. Chính là, lúc bàn tay của nam nhân đặt lên ***g ngực trần trụi của cậu liền lập tức sợ tới mức im bật.

Trời ạ, cái này tuyệt đối là một cơn ác mộng! Tần Dương tuyệt vọng nghĩ.

Tinh tường cảm giác được bàn tay của nam nhân xoa khắp thân thể trần trụi của mình, Tần Dương ngoài ý muốn phát hiện, cho dù trong lòng mình đang sợ hãi phát run, nhưng bất luận là vuốt ve của nam nhân cũng tốt, hôn môi cũng thế, đều không làm cho cậu cảm thấy ghê tởm. Điều duy nhất làm cho mình cảm thấy phần nộ, có lẽ chủ yếu là do mình là một thân nam nhân lại bất lực ứng phó với loại trạng huống trước

mất đi! Một người đàn ông ngay cả thân thể của chính mình cũng không bảo vệ được, đây quả thật là một trò cười thật lớn.

Đáng tiếc, Tần Dương lại tuyệt đối không cảm thấy buồn cười. Trên thực tế, trong lòng cậu bi phần muốn khóc. Cậu cắn môi dưới, cố nén từng đợt rên rỉ muốn trào qua cổ họng — mẹ nó! ‘Hùng nam’ này muốn làm liên làm! Còn kêu cái gì muốn làm!

Tần Dương tuyệt đối không thừa nhận thân thể của mình phản bội cậu.

Oán hận nhìn chằm chằm nam nhân đang nằm trước ngực mình ngậm mút liếm cắn đầu nhũ của mình, Tần Dương vừa sợ hãi vừa tức phẫn (tức giận và phẫn nộ). Lực đạo cắn đầu nhũ cậu của nam nhân làm cho cậu nhú mảy, lại có một cảm giác sợ run truyền đến làm cho mình lâm vào khủng bố.

“Ừm...” Than nhẹ bật ra như là cười nhạo chính mình, làm cho mặt Tần Dương hết trắng lại xanh.

Thực... Con mẹ nó!

Thạch Lỗi đột nhiên ngẩng lên từ ngực cậu. Hai tròng mắt phun lửa cháy nhìn chăm chú vào đôi mắt sáng óng cùng đôi môi đỏ mọng khẽ nhếch lên của Tần Dương. Gã liếm liếm môi, cúi người hung hăng hôn lên cái miệng nhỏ nhắn hể mở miệng là phun ra những lời mắng độc ác, đầu lưỡi nóng bỏng lấy tốc độ sét đánh không kịp bưng tai xâm lấn khoang miệng mềm mại ngọt ngào của Tần Dương.

“Hỗn... Ừm... Ừm... A...” Lời mắng của Tần Dương còn không có thời gian nhỏ ra, khe hở trong miệng liền làm cho đầu lưỡi nam nhân thừa dịp chui vào. Kỹ thuật hôn của nam nhân vội vàng mà không hề kết cấu, càng không hề có kỹ xảo đáng nói, chỉ như dã thú hết cần lại gặm môi của cậu, vừa mút vừa liếm, nhưng lại cuồng dã càn rỡ ngoài ý muốn, giống như một ngọn lửa cháy đường như đốt trụi lý trí của Tần Dương, làm cho đầu cậu hỗn loạn như một vùng lầy.

Không biết nam nhân hôn cậu bao lâu, Tần Dương chỉ cảm thấy lúc lưỡi nam nhân rời đi, cái miệng của cậu đã bị con dã thú này mút đến tê liệt. Cậu chỉ có thể ‘hô hô’ thở dốc không ngừng, cả người xụi lơ như bùn, đôi môi sưng đỏ cũng diêm lệ giống như muốn xuất huyết, ngay cả đôi mắt to sáng ngời cũng tràn đầy nước mắt kích tình.

Thạch Lỗi nhìn đến cảnh tượng liêu nhân hương diêm vô cùng này của Tần Dương, làm sao còn có thể nhịn được!? Lập tức lột hết quần áo trên người đi đến giường. Thở hổn hển, đưa tay xé nát chiếc quần lót màu đen bên hông của Tần Dương! Dương vật trắng nõn dựng thẳng đứng của Tần Dương liền lập tức bắn ra.

“Xoẹt —” Tiếng vải rách vang lên rõ ràng trong phòng ngủ nam tính khiết lại không lớn.

Tần Dương tinh thần tan rã vừa giận vừa sợ đang muốn chửi ầm lên, nhưng mà nhảy vào mi mắt cậu là thân thể trần truồng cường tráng như núi cùng phân thân thô to vô cùng đang dựng thẳng lên trời của nam nhân.

“Trời —” Tần Dương vội vàng hít một hơi lạnh, sợ tới mức ngay cả phân thân xinh đẹp giữa hai chân cũng xiù xuống. Người này là quái vật sao? Không chỉ có cơ thể to như núi, ngay cả nơi đó cũng thô dài to lớn đến khó tin! Quả thực giống như dã thú mới có! Tần Dương khiếp sợ nhìn chăm chú hình trụ thô dài nổi đầy gân xanh trước mắt, đột nhiên cảm thấy khủng bố trước nay chưa từng có!

“Không, không muốn —” Cảm giác được bàn tay của nam nhân đã đặt lên bộ vị yếu ớt nhất của cậu, Tần Dương rút cuộc không khống chế được cảm giác sợ hãi từ nội tâm, kinh hoàng lắc đầu liên tục, nước mắt cũng chảy giàn giụa từ khóe mắt.

Cái gì “Nam nhân hữu lệ bất khinh đạn”, đi gặp quỷ đi! Hiện tại Tần Dương thậm nghĩ muốn lớn tiếng khóc rống lên.

“Tần Dương — Dương — đừng khóc, đừng khóc, tôi sẽ thật ôn nhu.” Thạch Lỗi thấy vẻ mặt cậu hoảng sợ, khóc đến lê hoa đái vũ, không khỏi ngốc nghếch cúi xuống vừa hôn nước mắt của cậu vừa an ủi, bàn tay còn tiến vào giữa bắp đùi đang mở ra của Tần Dương, cầm lấy dục vọng của thanh niên dưới thân, vừa nhẹ nhàng xoa nắn phân thân xinh đẹp hơi mềm của cậu, vừa vuốt ve hai quả cầu đáng yêu của cậu.

“Ôn nhu cái rắm! Ừm... A... xx của anh... Ừm... Lớn như vậy! Tôi sẽ bị anh... Ừm a... Giết chết!” Dục vọng nguy hiểm bị nắm giữ trong tay nam nhân, xoa nắn cùng vuốt ve thô ráp của nam nhân lại khiến cho khó

hạ càng ngày càng nóng. Tần Dương không tự giác rên rỉ, ngay cả lời mắng cũng trở nên vô lực.

Cậu xx! Nam nhân quả thật là loại động vật dựa vào nửa người dưới để sống! Thâm nghĩ phải phát tiết! Phát tiết! Sẽ bị người xxoo, còn có thể gặp quỷ động dục! Tần Dương thật sự chỉ có thể im lặng ngược mắt hỏi ông trời.

“Sẽ không, tôi sẽ rất kiềm chế, cẩn thận, sẽ làm cậu thực thoải mái!” Lời nói nhận mệnh của Tần Dương, khiến cho nam nhân càng thêm hưng phấn, liên tiếp hôn lên thân thể cậu.

“Thoải mái... Cái... đầu... anh! A ——” Dương vật đứng thẳng đột nhiên bị khoang miệng nóng bỏng bao quanh, thân thể Tần Dương đột nhiên nảy lên, phát ra tiếng rên rỉ như sắp chết.

Đáng thương Tần Dương tuy rằng bề ngoài phong lưu tuấn tú, lại bởi vì tính cách ác liệt, cộng thêm tâm cao khí ngạo, đến nay còn không quen bạn gái. Cho nên đến hôm nay hai mươi bốn tuổi, cậu vẫn còn là một con gà giò thanh trong sạch bạch.

Tuy rằng cũng thường thường dùng tay tự an ủi, nhưng nào đã bao giờ được người khác giao —— mà lại là bị một tráng nam khác giao!? Cái này không thể nói là đáng sợ, quả thực là khủng bố! Siêu cấp khủng bố!

“Anh... Đây ——” Hai chữ ‘kẻ điên’ này còn chưa kịp bắn ra từ răng nanh của Tần Dương, phía dưới của cậu đã bị nam nhân ra sức cắn liếm mút mà tiết ra, tốc độ quả thực có thể sánh ngang với tia chớp!

Khoái cảm kịch liệt như sấm chớp đánh úp lại, Tần Dương chỉ cảm thấy trước mắt biến thành màu đen, thiếu chút nữa không còn hơi mà hôn mê!

“Thật nhanh!” Thạch Lỗi ‘ực’ một tiếng nuốt vào cam tuyến mà Tần Dương phun trong miệng gã, liếm liếm môi. Con người nhiễm đầy hơi nước của Tần Dương vừa xấu hổ vừa tức giận nhìn nam nhân không chút do dự nuốt vào chất lỏng của cậu, còn bày ra bộ dáng chưa ăn đủ, nơi vừa mới phát tiết, tựa hồ lại có dấu hiệu ngưng đầu.

Đây tuyệt đối, tuyệt đối, tuyệt đối là một cơn ác mộng!

Thạch Lỗi nhìn thanh niên xinh đẹp nằm dưới thân mình, nhân cao trào mà quyến rũ diễm lệ chỉ có thể dùng ‘kinh tâm động phách’ để hình dung, phân thân nhần nại đã lâu tưởng đau đến sắp nổ! Thừa dịp lúc thanh niên dưới thân thất thần, gã cỡi mảnh vải dưới chân Tần Dương, thật cẩn thận, tận lực không đụng đến chỗ bị thương của cậu, nhẹ nhàng hai chân hư nhuyễn của cậu, ánh mắt nóng bỏng nhìn chăm chú vào huyết khẩu hồng nhạt, nơi duy nhất có thể cho phép gã tiến vào.

“Thật... Thật đẹp!” Nam nhân lại tán thưởng ra tiếng, tầm mắt nóng bỏng càng thêm chăm chú nhìn nơi đó làm thanh niên dưới thân cảm thấy thẹn muốn chết.

Đích xác, tiểu huyết phần hồng nho nhỏ như nụ hoa nhắm chặt lại, hình dạng, màu sắc đều vô cùng xinh đẹp đáng yêu.

Thạch Lỗi nhìn không được nâng cái mông cong vênh trắng nõn của Tần Dương, vươn đầu lưỡi nóng bỏng điên cuồng liếm mút lên những nếp nhăn giống như tầng tầng đóa hoa kia, còn không ngừng đâm đầu lưỡi tham tiến thật sâu vào huyết khẩu hồng nhạt nhỏ mà rất chặt, ở trong nội bích nguỷ loạn ——

“A ——” Tần Dương cảm thấy mình giống như rơi vào một địa ngục điên cuồng mà *** loạn.

Cái nơi kia của mình... Cái nơi ngay cả mình cũng không rõ, thế nhưng lại bị người đàn ông này liếm mút hôn môi!

Tần Dương cảm thấy mình sắp hôn mê, bị cảm giác trước nay chưa từng có, kích thích trước nay chưa từng trải qua làm hôn mê!

“Điên... Chết!” Cảm giác đầu lưỡi của nam nhân không ngừng xoay tròn thăm dò trong cơ thể mình, một cảm giác quái dị không biết là tê hay là ngứa truyền đến, trong cái đầu trống rỗng của Tần Dương chỉ nghĩ đến duy nhất hai chữ này. Mà dưới hành động điên cuồng liên tiếp của nam nhân, cái đầu bị kích thích quá độ của Tần Dương lại hỗn loạn không ngừng.

Từ từ nhắm hai mắt, cắn răng, dần dần cảm giác được đầu lưỡi đáng sợ của nam nhân rút cuộc rời đi nơi làm mình cảm thấy thẹn.

Tần Dương nhẹ thở ra, trợn mắt nhìn nam nhân, thấy nam nhân nhìn nhìn phân thân đầy gân xanh, lại sáng quắc nhìn chăm chăm nơi đó của mình, còn trưng ra một bộ dáng buồn rầu, làm Tần Dương vừa bực mình vừa buồn cười.

“Quá nhỏ... Thật sự có thể đi vào không?” Nam nhân nhin đầu đầy mồ hôi, trán nổi đầy gân xanh. Đờ phân thân của mình tiến về huyết khẩu nho nhỏ dính đầy nước miếng ướt át diêm lệ vô cùng, thử đâm đâm về phía trước.

“Anh muốn làm gì?” Tần Dương bị đau đến nhú mào, cái mông bị đau không tự giác giãy dụa lùi về phía sau mấy tấc, trong lòng lại sợ hãi lần nữa.

Ông trời! Đầu ‘gấu’ này sẽ không cứ như thế liên xông vào chứ!? Tần Dương lâm vào suy nghĩ khủng bố.

“Tôi muốn vào! Tôi rất muốn —— Dương, cho tôi được không!?” Nam nhân bị dục hỏa đốt cháy dưng đôi tay ôm chặt lấy cặp đùi trắng nõn của cậu, bộ dáng luống cuống muốn lập tức đấu tranh anh dũng. (anh anh dũng đấu tranh với cái gì =..=)

“Không —— không muốn! Tôi sẽ chết! Tôi nhất định sẽ bị xx của anh giết chết!” Tần Dương khủng bố hét rầm lên. Nơi đó của cậu... Nơi đó của cậu sao có thể thừa nhận vật lớn như thế!

“Tôi muốn! Tôi muốn!” Nam nhân nhẩn đến toàn thân sôi sục, Tần Dương vừa nhìn liền thấy kinh hoàng. Cảm giác được phân thân của nam nhân dám xông vào trong cơ thể mình, đại đầu đỉnh cứng rần vô cùng không ngừng xé rách huyết khẩu mềm mại chặt chẽ của mình, không thể cử động thân mình dưới bàn tay khổng lồ của nam nhân, Tần Dương chịu không nổi bắt đầu kêu thảm thiết.

“Không... Đừng! Van anh đừng! Thạch Lỗi, tôi đau quá! Tôi thực sự đau lắm!” Rốt cuộc bắt chấp cái gì tôn nghiêm nam tính, mới vào một chút mà Tần Dương đã thấy đau đến chảy mồ hôi lạnh, chỉ có thể rơi nước mắt không ngừng cầu xin.

Lúc này, Thạch Lỗi đang bị dục vọng đốt cháy nhìn thấy thanh niên xinh đẹp dưới thân đang lê hoa đá vũ, lòng đau xót vẫn chiến thắng thú tính. Gã dời phân thân của mình đi, thấy huyết khẩu phần nộn kia do bị gã mạnh mẽ đột phá mà chảy ra vết máu nhè nhẹ, không khỏi thương tiếc cúi đầu liếm đi những tơ máu đó.

“Tôi rất muốn —— Tần Dương! Tôi thật sự rất muốn! Nhưng mà vào không được! Làm sao bây giờ!? Làm sao bây giờ!?” Nam nhân bị dục vọng tra tấn, cả người như đang bốc cháy lại không chiếm được nơi phát tiết liền đè chặt lấy Tần Dương, thống khổ gằm nhẹ, hạ thân cứng rần như thiết liềm mạng ma xát cái mông của Tần Dương.

Thương tiếc của nam nhân, cùng thân hình cao trắng đang run rẩy kịch liệt do bị dục hỏa tra tấn của nam nhân làm cho trái tim Tần Dương lập tức bình tĩnh. Nhìn nam nhân tràn đầy dục vọng đến vạn vẹo, khuôn mặt chảy đầy mồ hôi, miệng Tần Dương hoạt động nhanh hơn đầu phun ra một câu làm bản thân mình đều hối hận không kịp ——

“Anh thật sự muốn làm sao!?” Vừa hỏi xong, Tần Dương liền hối hận muốn chết.

“Muốn! Muốn! Tôi muốn làm!” Nam nhân liềm mạng hôn lên thân thể cậu, gật đầu như gà mổ thóc.

“Vậy ở đây anh không có gel trơn linh tinh gì à!?” Miệng Tần Dương giống như có ý thức tự chủ, làm cho Tần Dương đều hận không thể tự cắn đứt đầu lưỡi của mình.

Ông trời! Cậu đây là đang làm cái gì!? Chẳng lẽ cậu muốn dạy ‘hùng nam’ này phải làm thế nào mới có thể thuận lợi xx mình sao!?

“Gel trơn!?” Nam nhân nghĩ nghĩ, lắc đầu: “Không có!”

“Vậy sửa tấm đầu?” Quên đi, cậu nhận, dù sao cậu cũng không chán ghét tên đầu ‘gấu’ này. Xem ở phân thượng gã nhin vất vả như vậy, nhưng vẫn không nảy sinh thú tính với cậu, coi như xong! Cậu cũng là đàn ông, tự nhiên hiểu được loại ẩn nhẫn thống khổ này.

“Không có.”

“Đầu gọi đầu đầu?”

“Không có.”

“...”

“Vậy anh con mẹ nó có cái gì?” Tần Dương phát hỏa. Mẹ nó! Cậu đã nguyện ý bị nam nhân này xxoo, vậy mà trong nhà người này không có cái gì trơn! Vậy không phải muốn cậu chết hay sao!? Nếu là như thế, vậy đừng trách cậu! Cậu cũng không muốn bị đầu ‘gấu’ này làm đến chết.

“Cậu muốn mấy thứ đấy để làm gì?” Nam nhân vẫn không hiểu ra sao, không rõ cho nên hỏi han.

“Anh là đầu heo à!? Không có mấy thứ trơn đó anh đi vào được mới là lạ! Tôi cũng không phải phụ nữ, có thể tự mình phân bố ra chất lỏng! Anh muốn làm tôi máu chảy thành sông sao!?” Tần Dương chửi ầm lên.

“A —— là như thế sao! Tôi hiểu được!” Nam nhân liền nhếch môi nở nụ cười. Bị kích động nhảy dựng từ trên giường xuống, người trần truồng chạy từ phòng ngủ ra ngoài, lại rất nhanh mang theo một thứ chạy vào. Tần Dương vừa thấy thứ gã cầm trong tay, không khỏi trợn tròn mắt.

“Cậu xem —— cái này được chưa!?” Đúng vậy, thứ nam nhân cầm trong tay chính là thứ không thể thiếu trong cuộc sống hàng ngày của chúng ta —— dầu ăn.

“Ông trời ——” Tần Dương chưa bao giờ biết nguyên lai thứ cậu dùng để nấu ăn mỗi ngày lại còn có thể có loại công dụng này, không khỏi dở khóc dở cười, nhưng vẫn bất đắc dĩ gật gật đầu.

Thấy Tần Dương gật đầu, nam nhân hưng phấn nhảy lên, vội trèo lên giường, chất lỏng màu vàng kim, mùi thơm ngát không ngừng tràn vào tiểu huyết phần nộn của Tần Dương. Chất lỏng không cẩn thận tràn ra dính ướt ga giường, gã cũng không quản, chỉ chăm chú dùng ngón tay thô to liều mạng khuếch trương tiểu huyết mỹ vị trước mắt.

“Ừm...” Cảm giác lạnh lẽo tràn ngập tiểu huyết, hơn nữa ngón tay thô dài của nam nhân không ngừng tiến tiến xuất xuất trong cơ thể, làm Tần Dương nhịn không được rên rỉ ra tiếng.

Rất nhanh, dưới sự trợ giúp của dầu ăn, phần huyết của Tần Dương từ lúc chỉ có thể miễn cưỡng ra vào một đầu ngón tay nhỏ đã biến thành hai ngón, huyết khẩu không ngừng mấp máy làm cho nam nhân có thể tình tường thấy vách trảng đỏ tươi bên trong, nam nhân không nén nổi hưng phấn mà run rẩy cả người, phần thân to lớn giữa hai chân cũng không ngừng to lên, Tần Dương nhìn thấy liền mặt đỏ tim đập, cảm giác trong cơ thể càng thêm rõ ràng nhạy cảm.

“Có... Có thể không?” Nam nhân quá mức hưng phấn nhưng vẫn nhịn đến đầu đầy mồ hôi, ngay cả thiên đình (giữa trán) rộng lớn no đủ cũng chật ních gân xanh.

Nghe thanh âm run rẩy khàn khàn của nam nhân, trước mặt lại chớp lên thân thể cường tráng do đầy mồ hôi mà càng có vẻ gợi cảm của nam nhân, Tần Dương cũng nhịn không được miệng khô lưỡi khô. Mỵ god... Dáng người của người này thực không phải bình thường! Có thể cùng xxoo với người đàn ông nổi trội trong đám đàn ông như vậy, xem ra đây cũng không phải một cuộc mua bán có hại!

Phi! Phi! Phi! Ông trời! Cậu bây giờ còn nghĩ lung tung cái gì chứ! Tần Dương hận không thể giơ tay lên gõ thật mạnh vào cái đầu đang hỗn loạn của mình, xem có thể làm cho mình nghĩ ra chút ý tưởng bình thường của đàn ông khi gặp phải tình huống này hay không. Nhưng cậu vừa cử động cánh tay, mới phát hiện hai tay của mình còn cột vào đầu giường, rất giống một con ếch đang đợi mồi.

“Trước... Buông!” Tần Dương ngược khuôn mặt xinh đẹp đỏ ửng tròng mắt nhìn gã đàn ông đang ngồi chồm hổm giữa hai chân mình. Ngón tay của nam nhân còn đang ra sức khuếch trương trong cơ thể cậu, đồng thời còn thường thường giơ ‘quái thú’ giữa hai chân gã đo đo đếm đếm vào giữa hai chân cậu (==))))))~), thật sự là *@%#&#%\$#...

“A ——”

Đang lơ đãng, đầu ngón tay thô to của nam nhân chạm được vào một nơi nhạy cảm trong cơ thể, khoái cảm như điện giật lập tức lan ra toàn thân, Tần Dương nháy mắt giật nảy lên, không rõ thân thể mình vì sao đột nhiên lại biến thành như vậy?

Chẳng lẽ nói, đây là điểm khoái cảm làm cho kẻ khác điên cuồng thường được nhắc tới trong tạp chí —— ‘điểm G’!?

Nhưng mà, Tần Dương cũng không có thời gian ở trên giường tiếp tục nghĩ lung tung, khoái cảm giống như thủy triều từng đợt từng đợt trào lên thân thể cậu.

Thạch Lỗi thấy phản ứng của cậu kịch liệt như vậy liền không ngừng kích thích nơi đó của cậu, dùng ngón tay thô lớn gãi, ấn, xoa...

“A... Ừm ừ... Ừm a... Không được, đừng xoa nữa, thật là khó chịu...” Rên rỉ giống như thống khổ lại giống như sung sướng không ngừng thoát ra từ miệng Tần Dương, thân thể trắng nõn vụn vặt ở trên giường, như là đang kháng cự lại giống như đang dụ dỗ.

Thạch Lỗi nhìn đến sắp nổ tung. Thấy thanh niên dưới thân đã có vẻ mặt mê say, gã rút cuộc nhịn không được, rút ngón tay thiếu chút nữa bị bên trong nóng bỏng của cậu hòa tan của mình ra, hai tay giữ chặt cặp đùi trắng nõn phần nộn của Tần Dương, nâng cái mông của cậu lên, thúc một cái liền đưa toàn bộ phần thân to lớn đứng vững của mình vào tiểu huyết trắng mịn đang không ngừng khép mở, mấp máy kia.

“A ——” Tần Dương đáng thương, một phút trước còn cảm thấy mình đang ở thiên đường, ngay sau đó liền bị hung hăng ném vào địa ngục. Thân thể đau nhức giống như bị chém thành hai nửa làm cho cậu lập tức từ trong dục vọng tỉnh táo lại, tiếp theo liền bắt đầu chửi ầm lên, tay nắm chân đá —— đương nhiên, nếu tay cậu cùng đùi phải đang bị thương của cậu có thể hoạt động được.

“Anh đi chết đi! Buông! Đau muốn chết, tôi không làm! Mau thôi xx của anh ra đi! Tôi muốn chết, tôi cũng bị anh đâm chết! @%#&%\$#...” Tiếp theo là những tiếng mắng liên tiếp không ngừng.

Ngay sau đó ——

“Ừm... Ừm ừ...” Cái miệng nhỏ nhắn đỏ tươi, không ngừng phun ra những câu thô tục ngay cả du côn lưu manh cũng có thể bội phục sát đất, bị ‘hùng nam’ đang nằm trên người cậu ngậm vào, chỉ có thể phát ra tiếng rên rỉ đứt quãng.

Mà hai chân đang gắng sức cũng bị bàn tay hữu lực của nam nhân nắm chặt, đè sang hai bên. Cái mông cong vênh rất tròn chỉ có thể bị bắt nâng lên tùy ý người khác ta cần ta cứ lấy.

Dường như nam nhân vừa tiến vào trong cơ thể cậu liền biến thành dã thú, căn bản không đem giã dựa cùng kháng nghị của cậu để vào mắt, đôi mắt đỏ rực lên, hung tợn thúc liên tục vào cơ thể trắng mịn đã được gã khuếch trương, mỗi lần va chạm đều hung hăng đâm vào điểm nhạy cảm trong cơ thể cậu một chút.

Mà nam nhân ngửa đầu phát ra tiếng rống khàn khàn, thoát nhìn vừa nguy hiểm lại đáng sợ, nhưng lại làm cho người ta cảm thấy gợi cảm khác thường, chết tiệt gợi cảm! Quả thực giống như một con gấu hoang dại!

Tần Dương đáng thương không có chút kinh nghiệm không qua hai ba cái đã bị tráng nam trên người đâm đến hai mắt mê ly, tràn đầy hơi nước sáng bóng. Đau đớn khó có thể chịu được dần dần bị tê dại thay thế, làm cho cả người cậu run rẩy, càng làm cho đầu cậu hoàn toàn biến thành một hồ tương hồ.

Cậu của hiện tại, cái gì cũng không nghĩ được, trong đầu trừ bỏ nam nhân đang điên cuồng tàn sát bừa bãi trên người cậu, nam nhân có thể làm cho cậu lên thiên đường, trừ bỏ người ấy ra, cậu không còn biết cái gì, không còn nghĩ được cái gì.

“A ừm... Ừn a... Ừm... Thật thoải mái... Lớn quá... Nơi đó ừm a... Chính là nơi đó... Sâu một chút... Tôi muốn... Tôi còn muốn...” Dâm tiếng gầm gừ kiêu kỳ làm cho người nghe xong xương cốt đều mềm yếu, liên tiếp không thể khống chế phát ra từ miệng Tần Dương, kích thích *** của nam nhân ở trên người cậu.

Chỉ nghe thấy nam nhân gầm nhẹ một tiếng, dâm chọc càng thêm hung mãnh, quả thực như muốn đâm chết thao chết người dưới thân, thúc cho đến khi thanh niên dưới thân run rẩy cả người, cao giọng lăng kêu không ngừng. Dục vọng ngậy ngô nhanh chóng lại phát tiết một lần nữa, theo đó huyết khẩu cũng co bóp lại làm cho Thạch Lỗi gầm thét không thôi.

“Cởi... Cởi a ừm a... Cởi tay... Của tôi ừm a...” Lời nói phá thành từng mảnh nhỏ vụn vụn chui ra từ miệng Tần Dương. Đắm chìm trong khoái cảm nhưng không cách nào giã dựa, càng không thể ôm chặt thân thể

cường tráng nam tính bên trên, làm cho hai tròng mắt Tần Dương tràn đầy nước mắt cầu xin nhìn nam nhân trên người.

“Quá... Thoải mái.” Nam nhân vừa cuồng đâm mãnh thức, vừa tháo mảnh vải đang trói chặt hai tay Tần Dương. Hai tay được tự do lập tức ôm chặt cổ nam nhân cường tráng, nam nhân cũng vội vàng ôm chặt cậu, hai thân thể kề sát nhau ma sát va chạm lẫn nhau, không ngừng phát ra tiếng thở dốc cùng rên rỉ mất hồn thực cốt.

“Aha... Lớn quá lớn quá... Nhanh lên... Ừm a... Ừm ôm chặt tôi... Lại ôm chặt một chút...” Đã hoàn toàn trầm luân trong thế giới *** xa lạ, Tần Dương liền thốt ra những lời nói vô ý thức, “Hôn tôi... Ừm a... Mau hôn tôi... Tôi rất muốn...”

Một nụ hôn nồng nhiệt dừng ở trên mặt, trên trán, lập tức nặng nề hôn lên đôi môi đỏ mọng cơ khát khô nhếch lên của Tần Dương. Hai người tựa như phát cuồng mút chặt lấy đầu lưỡi của đối phương, hôn đến khi môi lưỡi Tần Dương tê dại, nước miếng trong suốt không ngừng chảy dọc khoe miệng của cậu.

Cảm thụ được hết thảy trước mắt này, Thạch Lỗi cảm thấy mình thật sự sắp điên rồi.

“Fuck! Cậu đồ yêu tinh này... Tôi thao... Thao chết cậu...” Một tay Thạch Lỗi ôm lấy thanh niên dưới thân, quỳ xuống làm cho cậu trực tiếp khóa ngồi trên phân thân to lớn của mình. Bàn tay của gã nâng lên cánh móng trắng nõn rất tròn của cậu, nâng cao lên rồi thả thật mạnh xuống.

Kích thích mãnh liệt như thế, làm cho thanh niên phát ra tiếng kêu *** dâng thê lương như mèo hoang, hai tay ôm chặt cổ gã đã lưu lại ở sau lưng gã một vết cào thật sâu.

“Tôi ưm a... Aha chịu không nổi... Thả ưm a... Tôi... Muốn bắn...” Tần Dương cảm thấy mình sắp bị tráng nam trước mắt này đâm thủng. Dương vật thô to như dã thú của nam nhân điên cuồng chọc ngoáy trong cơ thể cậu, mỗi lần đều đâm đến điểm làm cho kẻ khác nổi điên kia một chút, làm cho cậu dục tiên dục tử — vừa thống khổ lại vừa sung sướng.

“Chờ một chút... Cũng sắp...” Thạch Lỗi mồ hôi đầm đìa lại đem thanh niên đặt ở trên giường, đem chân cậu đè ở trước ngực, mở lớn hết cỡ — hình thành một hình ‘M’, lại tiếp tục ra sức đâm chọc trong cơ thể vừa nóng bỏng như hỏa lò lại vừa chặt làm kẻ khác phát cuồng, đến khi làm cho thanh niên dưới thân kêu đến không còn tiếng mới phun ra một cổ dịch thể nóng bỏng.

“Bị bắn tinh...” Hạ thân của Tần Dương bị nóng đến run rẩy, trong cái đầu trống rỗng chỉ còn có thể nghĩ đến một câu đó.

“Tần Dương.” Nam nhân vừa mới hưởng thụ xong một bữa thịnh yến lộ ra vẻ mặt thỏa mãn. Xoay người qua, một tay ôm lấy thân thể xụi lơ như bùn của Tần Dương vào trong lòng.

Trong khoảng thời gian ngắn, hai người dính đầy mồ hôi cùng dịch thể nhưng ai cũng không muốn mở miệng nói chuyện, chỉ lẳng lặng hưởng thụ dư vị sau cao trào.

3. Chương 3

Lúc thân là một gã đàn ông lại bị một người đàn ông khác đặt ở dưới thân mình xxoo, tên nam nhân kia nên có suy nghĩ gì!?

Nếu là nam nhân bình thường, hẳn khẳng định là khuất nhục, phẫn nộ, không cam lòng, sợ hãi, thống khổ không chịu nổi, thậm chí sẽ trở thành đả kích hủy diệt cuộc đời của hắn.

Nhưng nếu, có một loại đàn ông lúc bị người đàn ông khác đặt ở dưới thân xxoo, hắn lại còn có thể cảm nhận được vui thích cùng khoái cảm không gì sánh kịp — vui thích cùng khoái cảm hắn chưa bao giờ thể nghiệm qua, như vậy, loại tình huống này, có phải cũng là một trạng huống sinh lý bình thường thuộc phạm vi nam tính đúng không?

Hay là, người này tự cho là mình thực sự là một nam nhân bình thường, kỳ thật lại là một người ‘gay’ ẩn hình? Chẳng qua là bình thường mình không phát hiện ra mà thôi.

Lúc Tần Dương thanh tỉnh từ trong lốc xoáy *** chính là có suy nghĩ như vậy.

Cậu bị hùng nam bên cạnh ôm vào trong ngực, hai người đều trần trụi như trẻ mới sinh.

Trong lúc nhất thời, cậu chớp mắt có chút mơ hồ, không rõ mình làm gì mà lại phát sinh loại sự tình này? Bị bá vương lần đầu gặp mặt, nhưng lại thân là đồng tính cường ngạnh làm tình không nói, thậm chí còn mặc danh kỳ diệu trải qua một lần tình ái không gì sánh kịp.

Nếu là nam nhân bình thường, phản ứng của hắn sẽ như thế nào? Khẳng định sẽ không bình tĩnh giống như cậu! Huống chi, việc này cũng không thể xưng là “cường bạo”, nhiều nhất, nhiều nhất chỉ là “Cùng gian”.

“Tôi muốn tắm rửa.”

Kết quả của việc làm tình quá mức mãnh liệt là giọng nói khàn khàn khó nghe, cả người đau nhức mệt mỏi như là bị một chiếc xe tải lớn nghiền qua, nhất là nơi ẩn mật phía sau kia, lại truyền đến từng đợt đau đớn nóng rát, cũng không biết bị thương không.

Cậu x! Cậu cũng không muốn lúc tuổi còn trẻ lại mang “Bệnh trĩ” bị nhiều người chán ghét này!

“Tôi ôm cậu đi.” Không hữu khí vô lực như Tần Dương, Thạch Lỗi tinh lực tràn đầy vẫn nói chuyện mạnh mẽ như trước.

“Ừ.” Tần Dương nhìn thấy gã vừa bước xuống giường, “Quái thú” còn hơi ngẩng đầu giữa hai chân lại rung bần bật, trên mặt chợt nóng lên, nhớ tới phần thân kia vừa rồi gây cho cậu loại khoái cảm mất hồn thực cốt, thất lưng tựa hồ lại mềm ra, ngay cả chân cũng mềm nhũn.

Mẹ nó! Làm cái gì! Bọn họ đều là đàn ông được không! Cậu sao có thể chảy nước miếng với ‘bộ vị’ đó của đàn ông!?

Tần Dương oán hận mắng bản thân mình.

Nhà trọ của Thạch Lỗi tuy rằng nhỏ, nhưng phòng tắm lại rất lớn, bên trong trừ bỏ khăn mặt, bàn chải đánh răng, phán cùng xà phòng giặt quần áo, cùng với một dao cạo râu bằng điện, tất cả những thứ khác đều không có, nhưng hoàn hảo, trong phòng tắm trang bị một cái bồn tắm lớn siêu lớn, chỉ là nhìn bộ dáng bồn tắm lớn khô ráo ó vàng kia, cũng đoán ra được chủ nhân của nó rất ít sử dụng, là một người hoàn toàn thuộc “Tộc tắm vòi sen”.

Nhưng mà hiện tại tốt lắm, rốt cục bồn tắm lớn lâu chưa sử dụng này cũng có nơi dụng vô. Phải biết rằng, thời gian Tần Dương cảm thấy thoải mái nhất mỗi ngày, là nằm ở trong bồn tắm lớn, khẽ híp mắt, thoải mái ngâm mình trong hương thơm ngào ngạt, to tiếng hô tắm .

Hiện tại cũng không ngoại lệ, sau khi trải qua một ngày lao khổ bốn ba, lại gặp phải đủ chuyện đen đủi từ bị thương đến thất thân, còn có thể nằm trong bồn tắm lớn ngâm mình to tiếng hô tắm, cũng không làm mất một hưởng thụ lớn của đời người.

Huống chi, hiện tại cậu căn bản không cần động tay, chỉ cần giống một nữ vương sai sử người hầu hạ liền OK . Chuyện có lợi như vậy, không hết sức hưởng thụ chẳng phải là không có đạo lý hay sao?

Nhìn nam nhân lưng hùm vai gấu ôm cậu giống như đối đãi với trân bảo, thật cẩn thận mà đem cậu bỏ vào trong bồn tắm, tiếp theo lại thật cẩn thận nâng đùi phải bị thương của cậu lên, buộc túi plastic trong suốt vào, khoát lên một bên thành bồn, Tần Dương còn có một loại khoái cảm của nữ vương, cho nên càng thêm đúng lý hợp tình đưa ra đủ loại yêu cầu kiểu dáng này nọ, cái kia, như vậy, như vậy...

“Anh tiến vào làm cái gì!?”

Lúc Tần Dương đang nửa nằm ở trong bồn tắm lớn thoải mái vừa ngâm mình trong nước ấm vừa than thở, một cái chân to đột nhiên bước vào làm cho cậu kinh ngạc ra tiếng.

“Cùng nhau tắm a.” Nam nhân nhếch môi lộ ra một nụ cười sáng lạn ngu đần.

“Không được! Anh đi ra ngoài!” Tần Dương không kiên nhẫn nhíu mày.

“Không sao, bồn tắm này rất lớn, hai người cùng nhau tắm không thành vấn đề.”

Nam nhân giống như nghe không hiểu lời nói của cậu, bước hẳn vào trong bồn tắm ngồi xuống, thoải mái mà thở dài một hơi, mà bồn tắm nguyên bản rộng rãi, lại bởi vì nhét vào một nam nhân thân cao hơn một mét chín, cường tráng như núi mà trở nên chật hẹp không chịu nổi.

Càng làm cho Tần Dương cảm thấy then chính là, nam nhân này còn mặt đối mặt ngồi ở giữa hai chân đang rộng mở của cậu, một cái đùi cường tráng kéo dài qua quá hông của cậu, trắng trợn lộ ra phân thân hơn người cùng đám lông đen dày đặc giữa hai chân gã.

Chỉ cần tưởng tượng đến đại gia hỏa ở giữa hai chân nam nhân từng tiến vào thân thể của mình, Tần Dương liền cảm thấy khó tin. Cậu căn bản không thể tưởng tượng, nơi kia của mình sao có thể nuốt vào phân thân như vậy!? Nhưng lại... Tần Dương tưởng tượng đến đó, liền nhận không được mặt đỏ tai hồng.

Cậu vội cúi đầu, vươn tay nghĩ muốn lau thân thể của mình, trong khoảng thời gian ngắn lại quên trên tay mình bởi vì da còn quần đầy băng gạc, không thể chạm nước ——

“Đừng nhúc nhích!” Nam nhân mất tinh nhanh tay ôm lấy cậu, nhíu mày nói: “Tay cậu còn không thể chạm nước, vẫn là tôi giúp cậu tắm đi!”

Nói xong bàn tay liền xoa lên thân thể trắng nõn trơn mềm của Tần Dương, cầm khăn mặt bắt đầu chà xát tẩy rửa trên dưới.

Hình ảnh hai gã đàn ông trần truồng cùng tắm trong phòng tắm, nói có bao nhiêu liêu nhân liền có bấy nhiêu liêu nhân, nhất là hình ảnh đối lập rõ ràng một trắng đột nhiên xuất hiện màu đen, một cường tráng làm tôn lên một nhỏ xinh, một tính cách dương cương lại thêm vẻ sáng ngời quyến rũ, mãnh liệt đánh sâu vào thị giác của mỗi người. Tin tưởng mặc cho ai nhìn thấy hình ảnh này, chắc chắn sẽ có một loại xúc động muốn cao giọng hét chói tai, hận không thể lập tức nhìn thấy màn đông cung tú hoạt sắc sinh hương của bọn họ.

Không khí trong phòng tắm cũng càng ngày càng quỷ dị, trong không gian yên tĩnh, trừ bỏ tiếng nước, cũng chỉ nghe thấy tiếng thở dốc càng ngày càng ồ ồ của nam nhân.

Mà Tần Dương cũng không thể chạy đi đâu, hô hấp nóng rực của nam nhân phun ở cổ cùng bên tai của cậu, bàn tay cầm khăn mặt mỗi lần mơn trớn một chỗ đều mang đến từng đợt tê dại không thể khống chế, làm cho cậu cảm thấy nôn nóng cùng hư không không hiểu, muốn đưa tay ôm lấy nam nhân, nghĩ muốn quát, muốn gọi, muốn...

“Bộp!” Tiếng khăn mặt rơi vào trong nước, tiếp theo là hai bàn tay của nam nhân xoa thân thể trần trụi của mình, điên cuồng mà vuốt ve cùng vuốt ve xung quanh.

“Ừm a...” Khoái cảm được an ủi làm cho Tần Dương nhận không được rên rỉ ra tiếng, thân thể tuy còn đau đón vạn phần, nhưng mà thân thể thực tủy biết vị lại vẫn như cũ *** đang khát vọng vuốt ve của nam nhân.

“Hô... Hô...” Thạch Lỗi ồ ồ thở hào hển, nhìn chăm chú vào vẻ mặt *** mê say của Tần Dương lại càng cảm thấy cơ khát khó nhận, hai tay nâng đầu của cậu nặng nề hôn lên đôi môi đỏ mọng đang khẽ nhếch, ***g ngực cùng hạ thân của hai người kịch liệt ma sát lẫn nhau, hai thân thể nóng như lửa mang đến chính là từng đợt nóng bỏng đến dọa người.

“Ừm... Ừm...” Lại một lần nữa lâm vào xuân tình khó có thể khống chế, Tần Dương không tự giác ôm cổ nam nhân, hoàn toàn dâng lên đôi môi đỏ mọng của mình cùng nam nhân kịch liệt đánh lưỡi.

Cái gì cũng không nghĩ được! Cả đầu óc đều là cực độ cơ khát muốn được thỏa mãn. Thân thể thực tủy biết vị giống như có tự chủ ý thức liên tục lao về phía ngọn nguồn của khoái cảm, cả tim cả mắt đều là dục vọng ham muốn.

“Mau... Cho tôi...” Cảm thấy Thạch Lỗi mút vào đầu nhũ của mình, Tần Dương khó nhận vạn vạn.

Thạch Lỗi vạn ngàn cắn đầu nhũ ngọt ngào của Tần Dương vừa đem một chân khác của cậu cũng vắt lên thành bồn, làm hai chân cậu trương lớn bày biện ra tiểu huyết của mình. Dục vọng cao thẳng, hơi hơi rung

rung làm cho người ta hận không thể cắn lên đó một ngụm, huyết khẩu có chút sưng đỏ do vừa rồi kịch liệt mập hợp đang liên tục mấp máy, một ngón tay đâm vào, chất lỏng bên trong liền đi ra cùng dòng nước.

Thạch Lỗi nuốt mạnh một ngụm nước miếng, kề sát cái miệng của Tần Dương, trụ thể khổng lồ sớm vận sức chờ phát động dùng sức thúc vào một cái, một đại đầu đỉnh vừa nhét vào liền bị Tần Dương bóp thiếu chút nữa tiết ra, bên tai lại vang lên tiếng kêu đau đớn khóc nức nở của Tần Dương, vội cúi đầu xuống ngâm lấy cái miệng hồng nhuận của cậu, vươn đầu lưỡi khuấy hút trong khoang miệng ngọt ngào của cậu.

Một mặt đưa tay vào trong nước nắm lấy phân thân hơi mềm nhẹ nhàng xoa nắn, tiếp theo liền dùng đầu đỉnh cứng rắn cực đại lúc nhanh lúc chậm ma xát chơi đùa trong huyết khẩu rất chặt kia, cho đến khi đôi môi đỏ mọng của Tần Dương dật ra những tiếng rên rỉ khó nhịn, huyết khẩu cũng dần dần trở nên mềm xốp mới một hơi đẩy hết chiều dài phân thân vào chỗ sâu nhất của nơi ngọt ngào kia, tiếp theo sự kết hợp vô cùng ăn ý này đều làm cho hai người phát ra những tiếng rên rỉ vừa đau lại vừa thích, sau đó Thạch Lỗi dựa vào trí nhớ thúc mạnh vào nơi vừa nãy làm cho Tần Dương phát cuồng, ngay sau đó liền nghe được tiếng rên yêu kiều mất hồn thực cốt, làm kẻ khác nổi điên ——

Tiếng nước vang bôm bôm trong bồn tắm, cùng với tiếng bộp bộp nặng nề khi bao tinh hoàn đánh vào cánh móng ở dưới nước.

Trong khoảng thời gian ngắn, tiếng rên rỉ mê hồn, tiếng thở dốc ồ ồ, tiếng nước, tiếng đánh nặng nề lên cơ thể, kích tình mãnh liệt bắn ra khắp nơi trong phòng tắm rộng thung thình này. Thạch Lỗi sôi máu khi nhìn tình mẫu trong lòng, đôi môi đỏ mọng khê nhếch thở gấp không ngừng, khuôn mặt hăm ở trong *** trở nên diễm lệ vô cùng, thực hận không thể dùng một ngụm nuốt sạch cậu vào trong bụng mình.

Hai người lần đầu tiên gặp mặt ở trong phòng tắm khí thế ngất trời triền miên lưu luyến, càng tắm càng bắn, càng tắm càng lâu...

Gần rạng sáng, Tần Dương sức cùng lực kiệt mới được Thạch Lỗi bế ra từ phòng tắm.

Mà kết quả của việc phóng túng *** chính là —— Tần Dương kêu đến ngay cả nói cũng không nói được, thân thể lại đau nhức đến ngay cả nằm cũng không nằm được, chỉ có thể nằm sấp, chỉ cần động nhẹ một ngón tay, đều làm toàn thân đau đớn kịch liệt.

Trái lại cái tên ‘đầu sỏ gây nên’ hại cậu thê thảm như thế kia, lại vẫn thần thái sáng láng, tinh lực dư thừa như một tên quái vật. Điều này sao có thể không làm cho Tần Dương hận đến nghiêng răng nghiêng lợi?

Mẹ nó! Cùng là đàn ông, vì sao thể lực của cậu lại kém như vậy? Không chỉ đau muốn chết, còn mệt muốn chết? Thậm chí còn thiếu chút nữa bị gã làm khóc!?

Tần Dương cắn chặt gối đầu như muốn hả giận, thật giống như cắn thịt của nam nhân.

Không biết là xuất phát từ nguyên nhân gì, Tần Dương tuy rằng là lần đầu tiên, nhưng hậu đình của cậu không bị thương tổn quá lớn, điều này đối với một Tần Dương lần đầu tiên nhận phân thân nam tính thật lớn mà nói đã là rất tốt rồi.

Chẳng qua, vì để chắc chắn, Thạch Lỗi vẫn rất cẩn thận cầm một tuýt thuốc mỡ bôi lên chỗ bị thương của cậu, lông mày dày đậm khê cau lại.

“Đau không?” Thạch Lỗi cúi đầu nhìn tiểu huyết đồ tươi sưng đỏ không chịu nổi, do thời gian dài sử dụng còn chưa hoàn toàn khép lại, vươn tay nhẹ nhàng mà vỗ về.

Giữa hoa tâm xinh đẹp kia, vết thương thật nhỏ dưới ngọn đèn có thể nhìn thấy rõ ràng.

“Vừa rồi đau muốn chết... Bất quá, hiện tại giống như không đau.”

Thân mình trắng nõn trần trụi trải đầy các loại dấu vết của Tần Dương nằm lên giường mới vừa dọn dẹp lại, một đôi mày liễu cũng nhăn lại, trả lời hữu khí vô lực.

“Đúng... Thực xin lỗi!” nam nhân ấp úng mở miệng, “Tần Dương, cậu sẽ không thật sự cáo tôi cường bạo chứ!?”

“Hiện tại biết sợ?” Tần Dương tà liếc vẻ mặt đang xấu hổ của nam nhân một cái, “Vừa rồi lúc làm sao không nghĩ đến hậu quả? Hừ!”

“Tần Dương, cậu sẽ không thật sự muốn cáo tôi chứ!” Nam nhân khẩn trương lại hỏi một lần nữa.

“Yên tâm, tôi cũng không muốn tên bị đăng lên trang nhất!” Tần Dương hừ lạnh một tiếng, “Huống hồ, có người sẽ đem cùng gian trở thành cường bạo sao?” Nam nhân sưng sốt vài giây, ngay lập tức phản ứng hoan hô một tiếng giống như đứa nhỏ.

“Có vui vẻ như vậy sao? Hừ, tôi nói cho anh, loại chuyện này đừng có nghĩ đến lần thứ hai! Không, là lần thứ ba! Ách...” Đến tốt cùng bọn họ ở trong phòng tắm làm mấy lần. Tần Dương nghĩ thầm.

“... Tóm lại, nếu anh dám đụng vào một sợi lông của tôi, tôi liền đánh anh thành đầu heo!” Giọng nói khàn khàn phát ra uy hiếp cũng mềm yếu vô lực giống như thân thể của cậu.

Nam nhân vốn đang vui vẻ phần chần lập tức xụ mặt xuống. Nhìn thân thể hoạt sắc sinh hương trước mắt, nhin không được lại nuốt nuốt nước miếng.

Nếu không xem ở phân thượng Tần Dương bị thương, gã thực hận không thể lập tức bỏ nhào đến đem mỹ vị trước mắt ăn sống nuốt tươi.

Lấy chiến tích ngạo nhân của gã —— một đêm gã xx bảy, tám nữ nhân, không cùng Tần Dương đại chiến ba ngày ba đêm là không được! Chẳng qua, nếu thực làm vậy, đối Tần Dương mà nói —— chỉ sợ không chết cũng thành tàn phế đi.

“Anh con trư vạn năm phát xuân này!”

Một cái gối đầu từ dưới thân Tần Dương bay ra, vừa lúc đập trúng vào nửa người dưới hưng trí bùng bùng của Thạch Lỗi.

“Ha hã... Tôi đi tắm!” Nam nhân xấu hổ ôm lấy nửa dưới đang ngẩng cao đầu quay đầu nghĩ tiếp tục vọt vào phòng tắm.

“Không phải anh mới vừa tắm xong sao? Lại đi tắm!?” Tần Dương kinh ngạc gọi lại nam nhân đang nghĩ chạy trốn chết, chế nhạo nói.

“Ách, đúng thế. Ha hã...” Nam nhân vẻ mặt cười gượng.

“Tôi muốn ngủ, mệt mỏi quá.” Tần Dương mệt mỏi nằm trên giường đánh một cái ngáp thanh tú, vừa đau vừa mệt nhắm hai mắt lại.

Không biết vì sao, trừ bỏ lần đầu cảm thấy sợ hãi với ‘hùng nam’ này, hiện tại loại tâm tình sợ hãi này đã hoàn toàn biến mất.

Huống hồ, không phải cậu cũng đã bị đầu ‘gấu’ này ăn đến ngay cả xương cốt cũng chẳng còn sao? Nếu giả bộ như một cô gái điên cuồng đau khổ vì bị cường bạo, thì thật sự rất buồn cười.

Cho nên, ngủ đi! Hết thấy những lộn xộn này đều chờ ngủ no rồi nói sau. Thân thể tuy rằng rất đau, nằm úp sấp cũng rất không thoải mái, nhưng vẫn không thể ngăn được cảm giác mỗi một mảnh liệt, không lâu sau, Tần Dương liền chìm vào giấc ngủ.

“Tần Dương, Tần Dương.” Thạch Lỗi nhỏ giọng gọi, thấy người trên giường không hề phản ứng, liền thật cẩn thận trèo lên giường, nghiêng người đưa tay ôm lấy thân thể trần trụi trắng nõn của cậu vào lòng.

“Tần Dương, tôi thích em.”

Tiếng hít thở đều đều truyền đến. Một lũ dương quang bướng bỉnh lén lút theo khe hở giữa bức màn nhìn trộm người đang được ôm chặt ngủ trên giường, tạo nên một mảnh vàng óng ánh như mộng ảo.

Nóng quá, đau quá, khát quá, thật là khó chịu... Tại sao có thể như vậy?

Trong lúc ngủ mơ Tần Dương thống khổ rên rỉ, giãy dụa muốn tỉnh lại, nhưng lại vô ích, Mí mắt nặng nề như nặng tựa ngàn cân, mà ngực giống như bị một tảng đá lớn đè lên, làm cho cậu không thở nổi.

Bên cạnh truyền đến từng tiếng rên rỉ đứt quãng cùng hơi thở nóng cháy làm bừng tỉnh Thạch Lỗi. Gã cúi đầu nhìn thanh niên nằm úp sấp trong lòng mình, chỉ thấy cậu nhú chặt mày, mặt đỏ như rặng mây chiều,

phát ra từng đợt rên rỉ thống khổ yếu ớt. Lấy tay nhẹ chạm vào trán cậu, không khỏi vì nhiệt độ trong lòng bàn tay mà hoảng sợ.

“Tần Dương, tỉnh tỉnh! Cậu bị sốt! Tỉnh tỉnh!” Không ngừng lấy tay vuốt khuôn mặt xinh đẹp đỏ như lửa kia, Thạch Lỗi nóng lòng không thôi.

“Ừm...” Thanh niên lâm vào mê man lại chỉ có thể phát ra tiếng rên rỉ thống khổ, không hề có dấu hiệu tỉnh lại.

“Không xong!” Thạch Lỗi thật cẩn thận dời Tần Dương đang nằm trong lòng ngực ra, đặt nhẹ lên gối đầu bên cạnh, vừa luống cuống tay chân mặc quần áo, vừa lấy tay bấm nhanh một dãy số quen thuộc.

“Alo? A Siêu hả? Đúng, anh là Thạch Lỗi, hiện tại chú đang ở trong cửa hàng à? Anh có một người bạn phát sốt, sốt rất cao... Ừ, ở chỗ anh rất hẻo lánh không gọi được taxi... Chú gọi giúp anh một bác sĩ đến đây, đã nói... Nhất định phải nhanh!... Được, cứ như vậy, chào!”

Dập điện thoại, Thạch Lỗi lại vọt vào trong phòng tắm bưng ra một chậu nước lạnh, nhúng ướt khăn mặt, vắt khô, đặt lên cái trán nóng bỏng của thanh niên trên giường. Nhìn thấy khuôn mặt đỏ ửng vì phát sốt của Tần Dương, Thạch Lỗi càng sốt ruột a! Sốt ruột đến độ giống như một con quay xoay khắp nơi trong phòng.

“Nước... Nước...”

Lâm vào ác mộng khủng bố bị lửa nóng đốt người, Tần Dương không tự giác nỉ non ra tiếng. Thanh âm của cậu kinh động đến cao trắng nam nhân đang ôm đầu sốt ruột không thôi bên cạnh, gã xoay người bỏ nhào vào đầu giường.

“Tần Dương, cậu nói cái gì? Tần Dương!” Thạch Lỗi sốt ruột quát.

“Nước... Nước...” Ác mộng khủng bố bị nam nhân bên người gấp đến độ kêu to làm hoảng sợ chạy mất, Tần Dương bị nóng đến mơ hồ khe mở hai mắt, miệng khô lưỡi khô lặp lại một chữ độc nhất.

“Nước sao? Cậu muốn uống nước? Từ từ, chờ tôi một chút a.” Nam nhân giống như một cơn gió lao ra phòng ngủ, tiếp theo trong phòng khách truyền đến từng tiếng vang leng keng lạch cạch thật lớn. Tiếng vang qua đi, nam nhân lại như một cơn gió lao vào, trong tay đã bưng nửa cốc nước sôi.

“Tần Dương, nước đến đây.” Nam nhân lớn giọng nghe qua có chút đình tai nhức óc, nhưng vẫn thật cẩn thận nâng thanh niên mặt đang đỏ bừng trên giường lên, đem cái cốc chỉ còn một nửa nước đến gần bên miệng khát khô của cậu.

“Ừm.” Tần Dương chỉ cần mấy ngụm đã uống xong chất lỏng trong cốc, người cũng thanh tỉnh một chút, đầu óc mơ mơ màng màng còn đang không rõ mình đang ở hoàn cảnh nào, chỉ nhìn thấy trước mắt có một nam nhân cao trắng, ‘như hổ rình mồi’ nhìn chăm chú cậu.

Là gã! Khối tảng đá thối chết tiệt kia! Tần Dương hữu khí vô lực nghĩ trong lòng. Cả người đau đớn, mệt mỏi cùng chóng mặt, làm cậu rên rỉ ra tiếng.

“Làm sao vậy? Tần Dương, cậu có khỏe không!? Cậu còn muốn uống nước nữa không?”

“Tôi còn muốn uống.” Tần Dương khô khan trả lời, yết hầu như có ngọn lửa đang đốt.

“Vậy cậu từ từ. Chờ một chút.” Nam nhân để cho cậu tựa vào đầu giường, lại lòng như lửa đốt xông ra ngoài, phòng khách lại vang lên những tiếng như có cái gì đó bị đâm cho ngã trái ngã phải, tiếp theo, nam nhân bưng một cốc nước đi đến. Chẳng qua, lúc này, gã cũng rất cẩn thận không làm cho chất lỏng trong cốc tràn ra một nửa.

“Nước đến đây, uống nhanh đi.” Khuôn mặt ngăm đen của nam nhân mang ý cười.

Một hơi uống hết cốc nước đầy, mới thoáng giải quyết cơn khát trong cổ họng Tần Dương, nhưng cậu vẫn cảm thấy cả người khổ sở muốn chết. Cái mông ẩn ẩn đau càng làm cho cậu chỉ có thể nằm nghiêng người, cũng bất chấp mình chưa khỏe.

“Cậu cảm thấy khá hơn không?” Nam nhân mang vẻ mặt lo lắng.

“Tôi cái dạng này còn có thể khỏe sao?” Ngu ngốc! Không thấy cả người cậu khó chịu sao? Tần Dương tà liếc gã một cái.

“Cậu phát sốt, chờ một chút bạn của ta là A Siêu sẽ mang bác sĩ đến đây giúp cậu khám bệnh.” Thạch Lỗi vội vàng nói.

“Tôi phát sốt!? Khó trách lại khó chịu như vậy.” Tần Dương than thở, tiếp theo lại như nghĩ đến cái gì liền trợn mắt. “Anh nói có người sẽ đến!?”

“Đúng vậy, cậu sinh bệnh, cần đến bác sĩ. Nhưng nơi này quá xa bệnh viện, cho nên đành phải kêu bằng hữu mời bác sĩ đến đây giúp tôi.”

“Anh ngu ngốc a! Tôi chật vật như vậy có thể gặp người sao!?” Tần Dương tức đến thiếu chút nữa không nhảy dựng lên từ trên giường. “Ngu ngốc! Nhanh đem quần áo của tôi đưa cho tôi.”

“Nga.” Nam nhân nghe lời lấy quần áo ở bên cạnh đưa cho thanh niên, lại xấu hổ phát hiện cái quần lót kia đã bị gã xé vô cùng thâm thối. “Tần Dương...” Nam nhân lấy lòng gọi.

“Làm cái gì? Đem quần áo của tôi lại đây.”

“Quần... Quần lót rách.” Nam nhân như là muốn chứng minh cái gì, giơ cái mảnh nhỏ màu đen bị rách tả tơi trong tay lên.

“Ách...” Nhìn thấy mảnh nhỏ bị rách đến không còn hình dạng, Tần Dương cảm thấy trước mắt biến thành màu đen. “Đây là một. chiếc. quần. lót tôi thích nhất,” tiếng nói khàn khàn hạ thấp xuống nghe ra thế nào cũng có điểm nghiêng răng nghiêng lợi, “Anh. làm. chuyện. tốt!”

“Thực xin lỗi, tôi mua lại cho cậu một cái khác là được rồi! Không, tôi mua một tá! Hoặc là mặc kệ cậu muốn mua bao nhiêu thì mua bấy nhiêu! Tôi... Tôi cam đoan!” Nam nhân giơ tay lên thề với trời.

“Anh mua cái rắm! Đây là xx không sản xuất nữa, toàn bộ thế giới chỉ có một cái!” Đáng giận! Cậu thật vất vả mới mua được một chiếc quần lót không sản xuất nữa, vốn định cất chứa để dùng, thế mà lại bị hùng nam chết tiệt này xé thành hai mảnh vải rách!

“Vậy làm sao bây giờ? Tần Dương, tôi thật sự không cố ý, tôi thề! Tôi thật sự không biết cái quần lót này... Lai lịch lớn như vậy.”, câu nói kế tiếp nam nhân càng nói càng nhỏ giọng, chỉ có thể giống như một con chó nhỏ làm điều sai, bất an không yên nhìn cậu.

“Quên đi.” Tần Dương hừ khí vô lực liếc mắt nhìn nam nhân có thân hình cao trắng như núi, lại giống như một con chó nhỏ làm sai đáng thương hề hề nhìn mình, càng cảm thấy vô lực. “Đem cái quần khác cho tôi.”

Nhân mạo kim tinh, ghê tởm đau đớn, tay đau chân yếu cộng thêm có thương tích trong người, căn bản ngay cả việc mặc quần áo đối với Tần Dương cũng vô cùng khó khăn.

Không có biện pháp, Tần Dương bị sốt đến nửa chết nửa sống đành phải xin giúp đỡ từ nam nhân bên cạnh.

Chính là, trong quá trình lúc nam nhân dùng bàn tay ngốc nghếch giúp cậu mặc quần áo, Tần Dương thấy nam nhân đang sống chết nhìn thân thể trần truồng của cậu, hai mắt sáng lên, tay chân phát run, hầu kết chuyển động, ngay cả chỗ dưới háng cũng không tự giác lộ lên, vẫn là nhìn không được nổi bão.

“Thối tửng đá, anh lại phát xuân cái gì?” Người này có phải là người không, hay là một con dã thú tinh lực vô cùng hả trời!? Cậu đã bị làm đến thâm thối thế này, thế mà gã vẫn còn bốn sự phát xuân với cậu!

“Tôi... Tôi nhìn không được!” Nhìn thân thể trắng nõn đầy dấu hoan dục trước mắt, Thạch Lỗi tự nhiên mà nhớ tới thân thể đầy đặn tuyệt vời này đã đem đến cho gã cái loại tư vị mất hồn đến phát cuồng.

“Fuck! Anh là con trư động dục không có đầu óc, chỉ biết dùng nửa người sao? Tùy thời đều có thể nổi thú tính!?” (ta đã nói là thú tính công mà =)))~) Tần Dương cảm thấy mình sắp bị ‘hùng’ nam trước mắt này làm tức giận đến chết rồi.

“Không phải!” Bị hiểu lầm thành ‘heo giống’, nam nhân vội vàng vàng phủ nhận, “Tôi chỉ đối với cậu mới như vậy, tôi cũng không biết vì sao.” Trước kia đều là nữ nhân khác tự động đưa lên cửa, đáng vẻ không giống như lúc này, dám ngang ngược ép buộc người khác làm tình.

Cho dù tự hạ thấp mình, thật cẩn thận hầu hạ giống như đối đãi với nữ vương cũng bị mắng thối đầu, Thạch Lỗi vẫn cam tâm tình nguyện, thậm chí mong những ngày bị mắng đến cầu huyết lâm đầu có thể liên tục đến vĩnh viễn.

Cái này kêu là —— chu di đánh hoàng cái, một người nguyện đánh, một người nguyện chịu.

“Tôi đây hẳn là nên cảm thấy vinh hạnh nhỉ!” Tần Dương mới không tin chuyện ma quỷ của gã.

Không phải Tần Dương đối với bản thân mình không tự tin, mà là Tần Dương căn bản không nghĩ thiếp vàng lên mặt mình. Thử hỏi, trên thế giới này sao lại có người đàn ông chỉ chuyên môn đối với riêng ‘người nào đó’ động dục?

Chỉ có thiên hạ đệ nhất ngu si mới có thể tin tưởng loại chuyện ma quỷ này. Mà Tần Dương cũng không phải là một cô gái ngây thơ thích mộng tưởng hảo huyền, cậu là một nam nhân hàng thật giá thật, một nam nhân chân chính?

“Là thật!” Nam nhân mở miệng quả quyết thề, mắt hổ còn thật sự sáng ngời làm cho trên mặt Tần Dương đỏ ửng lên. Tần Dương đột nhiên có một loại cảm giác mặt đỏ tim đập. Thực con mẹ nó gặp quỷ. Tần Dương nghĩ thầm.

“Tôi quản anh là thật hay giả, tóm lại, nửa người dưới của anh an phận cho tôi chút! Đừng giống một con mầu trư tùy thời đều có thể thú tính!”

Tiếng nói khàn khàn hữu khí vô lực lại mang theo đe dọa, làm cho vẻ mặt Tần Dương thấy thế nào cũng đều kiều mỵ vô cùng. Làm cho nam nhân sớm bị cậu mê hoặc đến thần hồn điên đảo không thể khống chế ngây người.

“Rầm —— rầm —— rầm ——” cửa nhà trọ đột nhiên bị một loạt tiếng động mạnh mẽ đập vào vang lên ầm ầm, tiếp theo một giọng thô to vang lên: “Đầu nhân, em là A Siêu! Mở cửa! Em mang bác sĩ đến đây.”

“Anh đã biết.” Nam nhân đang ngây người liên hoảng sợ, tiếp theo tiếng nói hùng hậu vang lên, luống cuống tay chân giúp Tần Dương đóng lại mấy nút áo cuối cùng. “Cậu chờ một chút, tôi ra ngoài mở cửa.”

“Ừ.” Tần Dương cảm thấy bản thân mình gần đây chắc chắn là đã đắc tội với thần linh, bằng không sao lại xui vẻo như vậy?

4. Chương 4

Lão Đại, đại mỹ nhân nằm trên giường anh là ai vậy? Không phải là chị dâu chứ? – A Siêu có dáng người cao lớn, đứng trong phòng khách nhỏ bé nhìn ông chủ của mình, gãi gãi đầu hồ nghi hỏi.

– Hắc hắc. Thạch Lỗi trưng ra vẻ mặt cười ngây ngô.

– Không thể nào? Thật là chị dâu!? Lão Đại, lúc nào mà anh lại đem về được một cô gái chuẩn như vậy hả!? – A Siêu kinh ngạc há hốc miệng, khuôn mặt hiện ra vẻ khó tin.

‘Cô gái’ kia thật sự là vô cùng chuẩn a, bộ dạng đầu ra đấy, thực con mẹ nó đẹp!

– Chúng ta mới quen nhau hôm qua.

– Oa! Cô gái này thật thoáng nha! Mới quen hai người liền lên giường!? Lão Đại, anh thật giỏi! – A Siêu quả thực hâm mộ đến sắp chảy máu mũi.

Con mẹ nó! Nữ nhân chuẩn như vậy, nóng bỏng như thế sao hẳn không gặp được chứ!?

– Cậu ấy chưa nói thích anh. – Đột nhiên Thạch Lỗi cau đôi mày thô đen rậm lại.

– Lão đại, người ta đã đồng ý lên giường với anh, khẳng định cũng có ý này! Bằng không người ta là một cô gái sao có thể ngủ với anh chứ? Trừ phi cô ta là người lăng ló!

– Nhưng cậu ấy không phải là phụ nữ, cậu ấy là một người đàn ông. – Thạch Lỗi đột nhiên ném xuống một quả bom vô cùng nặng.

– A!? – A Siêu hoàn toàn ngây dại, cứng đờ như hóa thạch một lúc lâu mới sững sốt lấp bắp hỏi: – Lão... Lão Đại, anh nói chị dâu cô ấy... Cô ấy... Cậu ấy là đàn ông!?

– Đúng vậy. – Thạch Lỗi không biết là có cái gì không ổn, cho nên căn bản không rõ vì sao A Siêu lại giật mình như vậy.

– Sao có thể!? Bộ dáng cậu ấy chuẩn như vậy, sao lại là một người đàn ông! – A Siêu thiếu chút nữa nhảy dựng lên.

‘Cô gái’ xinh đẹp, tươi ngon mọng nước như vậy, sao lại lập tức biến thành một người đàn ông!?

– Cậu ấy đương nhiên là một người đàn ông, anh đã lên giường cùng cậu ấy rồi. – Thạch Lỗi lại trưng ra vẻ mặt cười ngây ngô.

– Lão... Lão... Lão Đại, anh cùng một người đàn ông... Đàn ông lên giường... – A Siêu cả lăm hết mức, cái miệng mở lớn cơ hồ có thể nhét vào hai hai quả trứng vịt.

– Đúng vậy. – Thạch Lỗi không biết là có cái gì không đúng.

– Lão Đại, từ lúc nào anh lại trở thành một người gay thế này!? – A Siêu kêu to, quả thực không dám tin. Ông chủ của hắn, lão Đại của hắn, sao lại lập tức biến thành một ‘đồng tính luyến ái chết tiệt’ chứ!?

Ác mộng! Tuyệt đối là một cơn ác mộng!

– Gay là cái loại gì!? – Đôi mày nhướng lên tỏ vẻ không hiểu.

– Chính là đồng tính luyến ái, xằng pha nhót, biến thái! Lão Đại, không phải ngay cả cái này anh cũng không biết chứ. – A Siêu rũ hai vai xuống, vẻ mặt buồn bực.

Làm cái gì! Trước kia rõ ràng lão Đại thích nữ sinh khúc nào ra khúc nấy, sao lập tức biến thành đồng tính luyến ái thích đàn ông, cùng lên giường với đàn ông chứ!?

– Đồng tính luyến ái? Anh biết. Nhưng thế thì sao!? – Thạch Lỗi không biết có cái gì không ổn.

Không phải gã không biết tiếng xấu của ‘đồng tính luyến ái’ trong xã hội, mà là thần kinh thô to của gã căn bản không thêm để ý loại chuyện này.

Với gã mà nói, mặc kệ người khác nói gì, làm gì, chỉ cần bản thân mình sướng khoái là tốt rồi, cho dù là một gã đồng tính luyến ái, cũng không lay động được thần kinh thô to của gã.

Huống hồ, gã là đồng tính luyến ái hay không thì liên quan cái rắm gì đến người khác!? Không hiểu những người trong xã hội này nghĩ cái gì. Thực con mẹ nó —— quái!

– Nhưng trước kia rõ ràng anh thích nữ nhân siêu chuẩn mà, sao lập tức lại thành thích nam nhân hử!? – Muốn làm, làm cái gì! Lão Đại của hắn rốt cuộc có biết tính nghiêm trọng của chuyện này hay không? A Siêu phiền não vò vò đầu, thật sự không rõ lão Đại của hắn vì sao lại biến thành một thằng gay với bộ dáng tùy tiện như vậy.

– Anh cũng không biết, dù sao... Thích là thích thôi! – Thạch Lỗi cười tít hai mắt lại, miệng ngoác rộng lộ ra một hàng răng trắng, – Bộ dáng cậu ấy thật đẹp, rất đáng yêu, thân thể cũng rất đẹp, siêu chuẩn a.

– Nhưng... Nhưng cậu ta... Cậu ta là một người đàn ông. – Tuy rằng không thể tin một ‘cô gái’ ngon lành như vậy lại là một nam nhân, A Siêu vẫn cả lăm nói ra suy nghĩ trong lòng.

Đàn ông cùng đàn ông, tại sao có thể như vậy a!?

– Anh thích cậu ấy, dù cậu ấy là nam cũng không ảnh hưởng gì! Dù sao cũng kém không nhiều lắm. – Thạch Lỗi vươn vai duỗi chân tay cứng nhắc, đặt mông ngồi lên sofa, lập tức đặt bàn chân to đang mang dép lê lên bàn uống nước.

– Lão Đại! Cái gì gọi là không kém nhiều lắm hả? Là kém rất nhiều đấy! – A Siêu sốt ruột rống to, – Đàn ông có cái gì tốt? Ngực không có, eo thì vừa thô vừa cứng như cái thùng nước! Còn lông đầy người như khỉ, cũng không để được trứng... Phía dưới còn mọc một cây gậy giống mình!

– Người cậu ấy rất trơn, eo còn thon hơn so với nữ nhân! Anh lại không cần cậu ấy sinh con cho anh, muốn, nhận nuôi một đứa không phải được rồi sao! Huống hồ trẻ con phiền phức muốn chết! Cả ngày khóc sụt mướt, thấy liền phiền! – Thạch Lỗi gác chân nhíu mày.

– Lão... Lão Đại, không phải anh đang nói thật chứ!? Anh thật sự thích nam nhân? – A Siêu run rẩy lo sợ hỏi.

Cái gì vậy! Chẳng lẽ lão Đại thật sự là một người đồng tính luyến ái?

– Anh không thích nam nhân khác, anh thích chính là Tần Dương.

– Nhưng cậu ta cũng là một người đàn ông a! Anh thích cậu ta, còn lên giường với cậu ta, không phải thành đồng tính luyến ái à? – A Siêu không hiểu điều này có gì khác nhau.

– Vậy xem như vậy đi, không sao cả! – Thạch Lỗi nhún nhún vai, bộ dáng chuyện này không liên quan đến mình.

– Nhưng mà, lão Đại, đồng tính luyến ái không tốt! Ở trong xã hội này tựa như chuột chạy qua đường, người nào cũng hô đánh! – A Siêu vẫn lo lắng cho ông chủ của mình trở thành tâm điểm cho mọi người chỉ trích.

– Quan nhiều như vậy để làm gì? Người khác nghĩ thế nào đó là chuyện của họ, anh chỉ cần để ý đến vui vẻ của bản thân. Hơn nữa, chuyện nhỏ nhặt như vậy, việc gì phải để ý, thích đàn ông lại không vi phạm luật!

– Lão... Lão Đại, anh nói thật tốt quá! – A Siêu ngạc nhiên, đột nhiên cảm thấy ông chủ của mình thật sự làm người khác bội phục.

Chuyện ‘kính bạo’ trong xã hội như vậy mà trong mắt lão Đại cũng chỉ là chuyện nhỏ như hạt đậu, ngay cả hắn cũng cảm thấy bản thân mình đang chuyện bé xé ra to.

Cũng đúng thôi, người ta thích nam hay nữ liên quan cái rắm gì đến người khác? Cho dù đối tượng có là một con mèo, một con chó, cũng là chuyện của chính hắn! Cùng người khác có quan hệ gì!? A Siêu đột nhiên cảm thấy mình thật đúng là một đồ ngu.

Mệnh là của mình, cuộc sống cũng là của mình, sống mà phải để ý đến ánh mắt của người khác, còn có vui về cái mẹ gì nữa!

– Lão Đại, đột nhiên em cảm thấy anh thật sự rất ‘oai’ nha! Không chỉ có kĩ thuật sửa xe bậc nhất! Ngay cả quan điểm sống cũng oai muốn chết! Em quyết định, em sẽ học tập theo anh!

A siêu cảm thấy rõ ràng mình nhỏ hơn lão Đại, vậy mà quan niệm không tiến bộ như lão Đại, đây quả thực là một loại sỉ nhục đối với tuổi tác của bản thân. Cho nên, hắn cảm thấy không những kĩ thuật sửa xe của hắn cần học tập thêm, ngay cả suy nghĩ trong đầu cũng cần phải được cải tổ một cách triệt để.

Người ta nói lúc con người gặp vận xui ngay cả uống miếng nước cũng sẽ nghẹn, lời này thế nào cũng vô cùng đúng! Còn chó nói, có đôi khi con người bắt đầu vận xui, chỉ sợ ngay cả tai họa khó tin nhất cũng có thể xảy ra!

Tỷ như nói, không ra khỏi nhà cũng có thể bị xe đâm đến đầu rơi máu chảy, không đi đường cũng có thể bị ngã bầm dập mặt mũi, không ăn cơm cũng có thể nghẹn đến trợn mắt, đến ngay cả uống miếng nước cũng có thể sặc đến nửa sống nửa chết!

Mà gần đây có vẻ Tần Dương là ‘mi’ vận cao chiếu (gặp sao hạn xúi quẩy), tai họa từ lớn đến nhỏ cứ liên tiếp kéo đến.

Lúc này, cậu vừa mới được đánh gió uống thuốc xong, cảm thấy hơi sống lại một chút, cự tuyệt tảng đá ôm cậu đi WC, kết quả lại vì tay đau chân yếu, vô ý một cái liền ngã chống vó trong phòng tắm!

– Á... – Trước mắt Tần Dương xuất hiện đầy trăng sao ruồi bọ đang bay loạn, cảm giác đau đớn kịch liệt cùng chóng mặt qua đi, mới phát hiện cái ót đang thân mật tiếp xúc với nền nhà nhô lên một cục u to tròn, làm cho Tần Dương thiếu chút nữa tuôn ra một hàng nam nhi lệ.

– Tần Dương! – Nam nhân nghe tiếng xông vào phòng tắm, lại thấy cậu đang ngã lắn trên nền nhà, không khỏi nóng vội lại đau lòng ôm cậu về giường.

– Sao lại bị ngã? Có đau không!? – Nam nhân đau lòng nên có chút tức giận, âm lượng cũng tự động to lên:

– Tôi đã nói để tôi ôm đi em lại không cho, bây giờ thì hay lắm, bị ngã đã sướng chưa!

– Anh cũng không ngấm lại, tôi như thế này là do ai làm hại! – Tần Dương cầm giận rống lại, nước mắt lưng tròng, một bộ diêm dăm đáng yêu, bộ dáng mảnh mai tựa hồ ngay cả gió thổi cũng bay mất, nhưng trong lòng lại đang phần nộ mắng chửi không ngừng ——

Tảng đá thối chết tiệt này! Đầu ‘gấu’ chết tiệt này! Con trư vạn năm động dục này! Nếu không do gã, sao cậu lại trở nên nghèo túng thế thảm thế này!? Cậu xx! Còn có lá gan quát cậu. Tần Dương nổi tính trẻ con mím môi lại, một bộ như sắp khóc.

– ... – Nam nhân á khẩu không trả lời được, đáng về bề vệ lập tức hành quân lạng lẽ, đành phải ăn nói khép nép than thở: – Được rồi, đều do tôi, đều là của tôi sai, được chưa? Tôi nói phải chiều cổ em, em chỉ cần nằm ở trên giường là được! Muốn làm cái gì, tôi giúp em! Chân của em không tiện, đừng cử động nhiều có được không?

– Tôi... Không thích nằm im ở trên giường.

Thái độ của nam nhân lập tức nhuuyến xuống làm cho Tần Dương cũng không thể không biết xấu hổ mà phát giận, đành phải ngượng ngùng cúi đầu lí nhí mở miệng, không cho nam nhân nhìn thấy bộ dáng đỏ mặt của cậu. Chính là, khi cậu kinh giác khẩu khí của mình giống như là đang làm nũng với nam nhân, mặt cậu lập tức tái đi.

Sao... Sao lại thế này!? Sao cậu lại giống như một nữ nhân trán nhăn mày nhíu chứ?

Sắc mặt xám ngoét của Tần Dương chợt hồng chợt trắng —— – Lâm nhảm... cầu nhàu, một bụng toàn lời thô tục tràn ra miệng, lại hung hăng nuốt vào.

– Vậy em muốn đi à? Tôi ôm em đi được không? – Nam nhân không biết sống chết mở miệng, khuôn mặt cười đến ngu ngốc. Căn bản không biết thanh niên có sắc mặt đa dạng như tác kẻ hoa trước mặt này đã sớm đem tổ tông mười tám đời của gã hỏi thăm không biết bao lần.

– Đầu của ta... Đau muốn chết! – Tần Dương không để ý tới gã, khuôn mặt tái xanh kêu lên, trong lòng lại thầm nói: ngu ngốc!

– Đau!? Làm sao đau? Ở chỗ nào!? – Nam nhân lập tức luống cuống, bàn tay tự động tự phát sờ lên cái ót của Tần Dương. – Azzzz, bị sưng lên rồi, u thật lớn! Nào có thể bị chấn động gì hay không!? – Gã nhíu đôi mày rậm, nhìn rất giống hai con sâu róm.

– Chấn cái đầu anh ấy! – Tần Dương trở mình xem thường. Cậu đã đủ xui xẻo rồi, đầu ‘gấu’ này còn rửa cậu như thế!

– Vậy... Tôi tìm hộp dầu xoa cho cậu nhé. – Nam nhân đứng dậy, thân hình cao trắng xoay đi bắt đầu lục tung căn phòng. Không đến mấy phút, căn phòng nguyên bản nhìn như sạch sẽ, liền bừa bãi giống như vừa bị trộm xong.

– Thạch... Lỗi, tìm không thấy thì đừng tìm nữa. – Tần Dương nhìn nam nhân lưng hùm vai gấu kia chạy khắp phòng như một con quay, rất giống một tên trộm đang ba chân bốn cẳng chạy xung quanh lật tới lật lui, vẫn không nhìn được mở miệng nói.

– Ở nơi nào nhỉ? Ở nơi nào nhỉ? – Nam nhân đang chuyên tâm tìm đồ căn bản không để ý tới cậu, chỉ biết lục tung lên.

Một cái áo sơ mi chưa giặt bị gã ném ra, tiếp theo là một cái tất hôi muốn chết, sau đó là một gói mì bóc dở, bánh quy mốc meo, bia, tạp chí... Một đồng rác rưởi thượng vàng hạ cám, đủ mọi màu sắc bị gã bóc ra.

Mà khi gã tìm được hộp dầu nằm trong góc nhà, căn phòng đã trở nên giống một bãi rác —— vô cùng thê thảm.

Mà nam nhân chế tạo ra cảnh hỗn loạn này lại có vẻ như đã nhìn quen, xòe tay ra, căn bản nghĩ cũng không nghĩ, vợ cái đám đang rơi rụng trên mặt đất kia thành một đồng, đầy đám ‘rác rưởi’ làm người ta nhìn thấy ghê người kia vào chỗ cũ.

– Trời... – Tần Dương không tự giác hé miệng, nghẹn họng nhìn trần trời.

Cái này... Cái này... Cũng không tránh khỏi rất khoa trương đi!? Chẳng lẽ nam nhân này không nhìn thấy cái tất hôi thối kia, cái quần lót cùng áo sơ mi chưa giặt, còn có bánh quy mốc meo, cùng với đám ‘rác rưởi’ sắp phân hủy kia sao!? Rốt cuộc Tần Dương cũng hiểu được, gian phòng nhìn như sạch sẽ này là do thế nào mà có.

Nguyên lai gian phòng này nhìn như sạch sẽ, kỳ thật là một bãi rác đủ để so sánh với ‘càn khôn’!

Tần Dương rùng mình một cái, rút cổ lại nhìn hoàn cảnh mà bản thân mình đang ở. Trừ bỏ cái giường siêu cấp rộng lớn mà mình đang ngồi coi như sạch sẽ, những chỗ khác... Không muốn nghĩ, cũng không dám nghĩ.

Có lẽ một ngày nào đó cậu nhìn thấy trong một góc nhà có một con mèo chết hoặc con chuột chết, cậu cũng không cảm thấy ngạc nhiên. Hiện tại gian phòng này nhìn rất giống một đồng rác đầy ‘thứ dơ bẩn’, thật đúng là làm cho cậu mở rộng nhãn giới.

Cậu đột nhiên bắt đầu cảm thấy khó thở, xem ra, nếu cậu phải tiếp tục sống ở đây, tuyệt đối... Tuyệt đối phải cho hùng nam này đem phòng ở hoàn toàn rửa sạch.

Cậu cũng không muốn mỗi ngày đều phải ngủ trong đồng rác.

Tần Dương dù sao cũng là lão Đại trong nhà —— nói cách khác cậu là con một, tuy rằng sinh trưởng ở một gia đình thường thường bậc trung —— kì thật coi như là gia đình giàu có của phần tử trí thức cao cấp, nhưng là cậu ẩm trời sinh.

Tuy rằng cha mẹ không phải quan lớn cũng không phải siêu cấp phú hào, nhưng có một người cha là giảng viên đại học cùng một người mẹ là hiệu trưởng trung học, cũng đủ để cậu vênh mặt trước giáo viên cùng bạn học, mà từ nhỏ thân thể cậu lại gầy yếu hơn so với trẻ em bình thường, bộ dáng cũng đáng yêu, có khuôn mặt nhìn còn xinh đẹp hơn con gái, ở trong nhà cùng trường học tự nhiên nhận hết sủng ái.

Cha mẹ thì càng không cần nói, bởi vì vợ chồng hai người đều là người đam mê sự nghiệp, lúc còn trẻ đều dùng thời gian cho học tập, ra nước ngoài du học, thi đậu xuất sắc, bằng cấp tiến sĩ thạc sĩ linh tinh xong, yêu đương tự nhiên thành hình thức chạy marathon cự li dài. Mà đợi đến khi hai người chân chính vào lễ đường kết hôn, hiển nhiên đã trở thành hai đóa ‘cao lãnh chi hoa’ (cây hoa trên nơi cao lạnh lẽo)

Cho nên, đến tuổi trung niên, cũng xưng được là ‘lão bạng sinh châu’ (con trai già mới có ngọc trai), không dễ dàng gì mới có được đứa con bảo bối, hai vợ chồng tuy rằng thân là phần tử trí thức cao cấp, cũng vẫn khó tránh khỏi có chút cưng chiều —— cậu nói đông hai vợ chồng sẽ không chỉ tây, cậu chỉ nam hai vợ chồng sẽ không nói bắc, mọi chuyện đều lấy đứa con bảo bối như Thiên Lôi sai đâu đánh đó.

Cho nên, ở trong nhà mình, có thể nói Tần Dương muốn gió được gió, muốn mưa được mưa, giống như một tiểu vương tử vô cùng hạnh phúc. Mà may mắn chính là Tần Dương bản tính thẳng thắn, người lại thông minh lanh lợi, hơn nữa sinh ra lại có khuôn mặt xinh đẹp như con gái, bởi vậy không chỉ có cha mẹ vô cùng cưng chiều cậu, đến ngay cả họ hàng, hàng xóm cách vách, giáo viên trong trường cũng rất sủng ái cậu.

Cứ thế mãi, bản tính thẳng thắn của Tần Dương tuy không có đổi thành một người ‘duy ngã độc tôn’, ‘tự cho mình siêu phàm’, ‘vì tư lợi’, ‘tự cao tự đại’..., cũng khó tránh khỏi thành một cậu ấm tùy hứng, kiêu căng, tính tình táo bạo, hư vinh, tâm cao khí ngạo, tiêu tiền như nước.

Tuy rằng tính xấu của cậu lúc đi học cũng không có nhiều ảnh hưởng đến cậu, nhưng ra xã hội, ở trong cơ quan lại làm cho cậu liên tiếp bị mắng, bị chê bai. Mà cậu lại không chịu nổi một chút uất ức, trong công việc lại không hiểu a dua nịnh hót, bằng mặt không bằng lòng, quan hệ trong công việc cũng hoàn toàn do cá nhân thích thì làm.

Cho nên, mặc dù ra xã hội mấy năm, cậu vẫn giống một con chim non tập bay, nơi chốn vấp phải trắc trở, bị đâm cho đầu rơi máu chảy.

Bộ dạng đẹp, cá tính lại xấu, ở trong công ty Tần Dương không phải bị đồng sự xa lánh, thì cũng bị thủ trưởng háo sắc quấy rối. Bởi vậy, mấy năm gần đây, công việc của cậu là đi làm, rồi bị đuổi, rồi lại tìm, rồi lại bị đuổi, mà cậu lại không muốn tiếp tục ỷ lại cha mẹ, kiên trì một thân một mình ở bên ngoài.

Nhưng ai biết ở thành phố lớn cuộc sống đơn thân kiểu ‘một người ăn cơm, cả nhà không đói bụng’ này lại khó như vậy? Đừng nói là làm một đơn thân quý tộc ‘kim cương’ hoặc là ‘hoàng kim’, nếu có thể kiếm được một dấu hiệu đơn thân ‘đồng chế’, cũng coi như anh gặp may mắn!

Mà Tần Dương ‘kim, ngân, đồng, thiết’ một cái cũng không kiếm được, chỉ là một người ‘tứ đại giai không’ — không việc, không nhà, không xe, không tiền.

Hướng hồ từ nhỏ Tần Dương không phải mưu sinh để sống lại không có khái niệm quản lý tài sản, lúc có tiền thì tiêu tiền như nước, ăn, mặc, dùng, tất cả đều là đồ cao cấp; lúc không có tiền thì sao? Cũng chỉ có thể đói bụng, ăn không khí. Đáng thương một cậu ấm chưa bao giờ ném qua khổ, té da nộn thịt, lại phải bốn ba khắp nơi tìm việc, cũng thật có đủ xui xẻo.

Thạch Lỗi lại khác, gã là con cả trong nhà, dưới còn có một em trai một em gái. Cha mẹ cũng chỉ là một đôi nông dân trung thực ở nông thôn. Gia cảnh tuy rằng không tính nghèo, nhưng cũng không được đầy đủ.

Nông thôn mà, mười thì có hơn chín ngày ‘mặt cấm xuống đất lưng hướng lên trời’, tuy rằng trong nước cũng không thiếu xe cao cấp xuất hiện ở nông thôn, tỷ như nói khách mời của các siêu cấp phú hộ, đi Cadillac, Rolls – Royce linh tinh, nhưng không có khả năng may mắn rơi trên đầu mỗi người — loại tỉ lệ này, không phải triệu phần có một, đại khái cũng vượt qua một phần vạn, so với tỉ lệ không cẩn thận nuốt con ruồi bọ, hoặc là bị chim thải lên đầu còn xa vời hơn.

May mà loại chuyện này chỉ có thể làm mộng tưởng hảo huyền, nếu thật muốn mộng đẹp thành sự thật, thật đúng là phải không ngừng đốt cao hương trước bài vị tổ tông một ngày hai mươi bốn giờ. Có lẽ cao hương cháy sạch đi, còn có trông cậy vào trời cao mang đến cơ hội ‘địa ngục xoay người’, một đêm làm giàu.

Có điều, trong nước chiếm đa số cũng có một loại nông dân khác. Loại nông dân này tự bản thân mình không hề có lý tưởng, chính là liều mạng mà đem hy vọng ‘làm rạng rỡ tổ tông’ ký thác ở trên người đứa con.

Mà trong đầu óc đơn giản của họ trừ bỏ việc buôn bán lợi nhuận cao, cũng chỉ có ‘đọc sách’, ‘học đại học’ là một con đường có tiền đồ nhất. Cho nên, những người nông dân tự bản thân họ mỗi ngày đều liều chết làm lụng, đi sớm về tối, giảm ăn kiệm dùng, liều mạng cũng muốn đưa con mình ra nước ngoài học.

Cha mẹ Thạch Lỗi chính là loại an phận thủ thường này, rồi lại tha thiết ‘cờ hiệu cửa hàng thành long’, ‘vọng nữ thành phượng’.

Mà cha mẹ gã khác với các cha mẹ khác chính là, bọn họ cũng không đặc biệt quan tâm đứa con của mình có thể kiếm được nhiều tiền hay không, mà là giống như sự thành kính của tín đồ với tôn giáo, đối ‘trí thức’ có chấp nhất cùng cuồng nhiệt khó hiểu.

Có lẽ là hai vợ chồng ném qua rất nhiều bất lợi của việc không có văn hóa — cả hai vợ chồng đều thất học, ngay cả tiểu học cũng không tốt nghiệp, cho nên đối với ‘văn hóa trí thức’ đặc biệt cố chấp.

Chính là Thạch Lỗi thân là con cả lại cố tình không theo ý bọn họ, lúc đến trường không phải ngủ gà ngủ gật thì là đánh nhau, thành tích học tập lại kém đến không thể kém hơn, mỗi lần đi họp phụ huynh mang về vở bài tập cùng phiếu điểm không phải chỉ có vài điểm, mà là một rổ toàn trứng ngỗng thật to, điều này có thể không làm cho hai vợ chồng tức giận muốn chết sao? Mỗi lần họp phụ huynh về đều cầm lấy thiêu hỏa côn hung hăng đánh một trận.

Nếu chạy, người cha thể trạng khô ngô, giọng nói như chuông đồng của gã liền rít gào như sấm đuổi theo đánh, đánh cho Thạch Lỗi chạy trời chết, chặt vật rất giống một con chuột chạy qua đường.

Bất quá, tuy rằng thành tích học tập của gã không được tốt lắm, nhưng bộ dạng thật ra lớn rất nhanh, từ chỉ phát triển, đến lúc mười ba, mười bốn tuổi, thể trạng Thạch Lỗi cũng đã cao lớn cường tráng, lưng hùm vai gấu giống như một ngọn núi.

Lúc cha gã đánh, gã cũng không phải chạy trốn nữa, chỉ tự biết duỗi lý lẳng lẳng đứng cho cha đánh đủ. Dù sao gã là bị đánh thành quen, da thô thịt dày, cho dù cha gã có đánh mạnh thế nào, cũng chỉ đau một hai ngày, so với việc mỗi ngày phải lên lớp học những thứ làm gã buồn ngủ, gã còn tình nguyện nhận lấy quả đấm của cha hơn.

Mà từ lúc Thạch Lỗi nhận thức được điều này, hiểu được mình thật sự không có khả năng học lên cao sau, gã lập tức ném sách vở sang một bên, mỗi ngày ở trường tùy tâm sở dục (tùy ý thích) muốn làm gì thì làm cái đó, dù sao giáo viên trong trường cũng đều làm như không thấy cái loại ‘rác rưởi’ siêu lạn này, thái độ mặc kệ, gã chỉ cần mỗi ngày chuẩn bị tâm lý thật tốt, về nhà chịu đánh là được.

Có thể nghĩ, cuộc sống thơ ấu cùng thiếu niên của Thạch Lỗi có bao nhiêu thê thảm.

Song có lẽ bị cha đánh thành thói quen, cho dù vết thương trên người cơ hồ mỗi ngày tăng lên, gã cũng không cảm thấy khổ sở, hoặc là bởi vậy mà bước lên con đường tà đạo, biến thành lưu manh cao bồi linh tinh, tuy rằng cũng thường đánh nhau với bọn lưu manh ở đầu đường, người cũng mang vẻ hung thần ác sát như xã hội đen, nhưng không bị một nhóm thiếu niên bất lương mượn sức kéo vào hắc đạo, điều này cũng coi như là vạn hạnh trong bất hạnh.

Đương nhiên rồi, người nghĩ muốn mượn sức gã gia nhập xã hội đen đều là một đám như ruồi bọ làm người khác ghét, lái đi không được. Nhưng đối với loại điều sự này, cự tuyệt vô dụng cũng chỉ còn cách dùng phương thức dã man nhất để giải quyết — nắm tay, có khi còn thực dụng hơn so với miệng.

Đợi đến lúc thật vất vả lăn lộn tạo nên danh tiếng xong, đánh nhau liên cang thường xuyên.

Trong trường học đều có một đám ‘rác rưởi’ siêu lạn, hút thuốc, đánh bạc, làm bụng nữ sinh phình ra linh tinh, kết bè kết phái đánh nhau lại là chuyện bình thường ở huyện. Có lẽ bộ dạng Thạch Lỗi thật sự rất giống một ‘đại ca lưu manh’, nên bắt đầu từ tiểu học, sau môn gã luôn có một đồng ‘người hầu nhỏ’.

Lên trung học ‘người hầu’ lại càng nhiều, vừa xuất hiện chính là thành một đoàn mà đi, làm cho người ta không nghĩ gã không phải là một ‘lão Đại lưu manh’ cũng khó, mà ngoại hiệu ‘lão Đại’ này cũng là bắt đầu từ lúc đó do đồng bạn gọi — dù sao bất luận ở thời gian nào, địa điểm nào đánh nhau, nắm tay của gã đều có thể đảm bảo cho đối phương kêu cha gọi mẹ.

Mà những ‘người hầu’ hay theo gã kia, nếu người nào bị người khác bắt nạt, đều muốn gã ra mặt giải quyết.

Cho nên, trong một thời gian rất dài, quả thực có thể nói Thạch Lỗi lấy đánh nhau mà sống — chuyên môn lấy ‘nhân thể bao cát’ luyện nắm tay, vừa lúc giúp gã giải tỏa ức chế bị đè nén ở nhà.

Bất quá vạn hạnh chính là, những ngày lấy quát tháo ra đo lấy nước sôi để uống, từ lúc tốt nghiệp trung học liền cơ bản tuyệt tích.

Gã cùng mấy tên đồng bạn cùng nhau mở mấy xưởng sửa chữa, vài năm dốc sức làm, trong xưởng cũng có một số khách tương đối ổn định. Tuy rằng chưa nói tới ngày thu hũ tiền, nhưng thu vào cũng không tồi. Gã cũng từ một tiểu tử một nghèo hai trắng biến thành một ‘tiểu’ ông chủ rất có tiền, tiền sấm nhà mua xe tự nhiên không cần phải nói.

Chẳng qua từ trước đến gã có thói quen tản mạn, tùy tính, đối cuộc sống vật chất trên cơ bản không có yêu cầu gì. Tiền trong túi nhiều hơn, nhưng đi xe cũ, mặc quần áo vĩa hè, thuê nhà trọ rách nát, về phần mấy cái sổ tiết kiệm gửi ngân hàng cứ tăng hàng năm, cũng bị gã tùy tiện quẳng trong ngăn kéo, kệ nó mốc meo.

Dù sao kẻ lỗ mãng có cuộc sống thô ráp, cá tính cẩu thả như gã, cho dù trước mắt gã xuất hiện một núi tiền, gã cũng chỉ ngáy ngồ cười một câu: “Ha hã, thật nhiều tiền a.” Sau đó ăn cứ ăn, ngủ cứ ngủ, đảo mắt sẽ không đem nó thành chuyện cần quan tâm.

Có lẽ là do hoàn cảnh sinh trưởng cho phép, một đám người mà Thạch Lỗi kết bạn tự nhiên cũng đều là loại người đầy mùi mồ hôi này, bộ dáng không phải loại ‘dã nam nhân’ mặt như khỉ thì cũng là mặt như trư — nắm tay, dao nhỏ, miệng đầy lời thô tục cùng nụ cười *** dâng hạ lưu.

Nữ lại càng không nên nói đến, lỡ mắg đến cùng một đám xú nam nhân chơi cùng.

Không phải loại đầu tóc nhuộm đủ mọi màu sắc, thì là loại nữ nhân hận không thể cởi sạch quần áo trên người, mồm đỏ rực như máu, móng tay rực rỡ, son phấn trên mặt dày đến mức có thể quét thêm một tầng thạch cao, cách ăn mặc trang điểm rất giống một con ‘gà rừng’ —— trên thực tế cũng không giống một con ‘gà rừng’.

Trừ bỏ trong TV, làm sao từng nhìn thấy qua người giống một cậu ấm đẹp tự nhiên hơn cả con gái, lại không giống xú nam nhân, tề da nộn thịt sờ vào giống như sẽ vỡ, đến ngay cả mắg đầy những câu thơ tục cũng có thể tao nhã vô cùng như Tần Dương!?

Cũng khó trách loại ‘dã nam nhân’ làm việc theo bản năng như Thạch Lỗi vừa thấy mặt liền thích, cái này hoàn toàn là bản năng dã thú!

Đừng nhìn Thạch Lỗi to con ở ngoài đầu óc lại ngốc nghếch, kỳ thật rất hung bạo, khi phát cuồng lên cũng có khả năng giết người! Mà từ trước đến nay hắn đều không đem quy phạm đạo đức xã hội để vào mắt, làm việc lại có gan làm loạn, sao còn quản được mình thích chính là một con đực hay là một con cái? Muốn thì muốn, nếu không sẽ cưỡng!

Một cậu ấm yếu đuối được nuông chiều như Tần Dương, gặp phải loại ‘dã thú’ nửa tiến hóa như Thạch Lỗi này, cũng không biết là may mắn hay là bất hạnh.

Nhưng mà may mắn, hai ‘bảo bối’ sinh trưởng trong hoàn cảnh cùng tính nết khác hẳn nhau này, cố tình một người là củi đốt bên trong *** đắg, một người cũng là ngọn lửa trong ngoài đều nóng, đụng vào nhau tự nhiên hỏa hoa bắn ra bốn phía, kinh bạo liên tục.

Đến ngay cả việc hai người vừa thấy mặt liền lăn lộn trên giường, cũng chỉ là một chuyện rất tự nhiên —— tuyệt không có ý gò ép.

Bọn họ là hai khối nam châm cực tốt, tiếp xúc gần gũi tuyệt đối là ‘bộp’ một tiếng dính sát vào nhau, liền chết ra sức triền miên.

Mà loại củi lửa *** đắg từ xương cốt như Tần Dương, không gặp phải loại lửa rừng chỉ biết nhắm mắt làm bừa như Thạch Lỗi, là tuyệt đối, tuyệt đối không cháy lên được.

Hắc hắc, tục ngữ nói thật là đúng: “Nồi nào úp vung nấy, người mù xứng tên ăn mày.” Hai vị này, có tính là chó ngáp phải ruồi không!?

5. Chương 5

– Quần áo, bàn chải đánh răng, khăn mặt, sữa tắm, dầu gội đầu, dao cạo râu...

Tần Dương tựa vào đầu giường, cẩn thận liệt kê danh sách đồ dùng hàng ngày của mình.

Nếu mình đã bị hùng nam kia ăn đến xương cốt cũng không còn, Tần Dương cũng từ bỏ ý niệm trở về trong đầu, rõ ràng hoặc là không làm, đã làm là phải làm đến cùng, mấy tháng này cậu phải dựa vào gã.

Dù sao cậu đã xui xẻo đến mức này —— không chỉ lại mất một công việc thật vất vả mới kiếm được, còn kiêm thương thân lại thất thân! Song, hiện giờ bốn bề khốn đốn, Tần mỷ nhân đang nhắm túi cũng không quản nhiều như vậy, dù sao ‘phòng ở’ đã muốn thủng đủ rồi, có thủng nữa thì chẳng lẽ nóc nhà còn có thể sụp xuống đầu sao!?

Cho dù thật sự bị sụp xuống, lúc đó cậu cũng tuyệt đối sẽ làm cho nó nện xuống người đầu gấu kia trước!

– Này, rốt cuộc anh đã làm xong chưa? Sao chậm như vậy! – Liệt kê xong danh sách trong tay, Tần Dương ung dung ngồi trên ghế sofa điều khiển TV, liếc khẽ về phía nam nhân đang bận đến đổ đầy mồ hôi bên cạnh.

– Rồi, cũng sắp.

Nam nhân đang vụng về tiến hành tổng vệ sinh gia đình lần đầu tiên từ trước đến nay, cũng là lần duy nhất, đã bận việc cả ngày, vẫn không thể làm cho thanh niên thích xoi mói này vừa lòng, không phải ngại cái này bẩn thì ghét cái kia loạn.

Đến tội cùng làm sao bẩn làm sao loạn? Thạch Lỗi gãi đầu nghĩ thế nào cũng không hiểu được.

Ít nhất nếu so với chuồng heo, ổ chó của ‘các huynh đệ’ kia của mình, gã cảm thấy phòng ở của mình đã có thể nói là sạch sẽ, rất sạch sẽ. Nhưng mà, thanh niên bộ dáng xinh đẹp, khuôn mặt xinh đẹp, làm chuyện gì cũng đều xinh đẹp đến muốn chết trước mặt này cực kỳ không nên chọc vào, thực giống như thái thượng hoàng ngồi trên cao vênh mặt hất hàm sai khiến nam nhân bên cạnh, coi gã không khác gì một người hầu trung thành và tận tâm, bất cứ lúc nào cũng có thể sai bảo.

Mà nam nhân thế nhưng cũng vui vẻ nhận việc mình bị sử dụng như la như ngựa, một câu ra lệnh một động tác — hai vị này, phải hỏi bọn họ là tri độn hay là thế nào, không phải một đôi trời sinh, thì cũng là một đôi đất sinh!

– Tôi khát, muốn uống nước.

Tần Dương không chút khách khí sai sử nam nhân giúp cậu làm cái này cái kia, quả thực có thể nói là cöm đến há mồm áo đến đưa tay, so với lúc ở nhà mình còn tự tại hơn! Mới một, hai ngày, nam nhân này đã sùng cậu đến vô pháp vô thiên, chỉ sợ tiếp theo không đến vài ngày, ngay cả cha mẹ cậu cũng đều phải lui hai bước.

– Từ từ a. – Nam nhân vừa nghe, bật người ném cái khăn trong tay xuống, tay vội chân mau bưng một ly nước ấm tới, đặt lên đầu ngón tay thon dài xanh nhạt của thanh niên.

Ngay cả động tác uống nước của thanh niên cũng rất tao nhã, đẹp vô cùng, cái cổ trắng nõn hơi hơi ngẩng lên, xương quai xanh duyên dáng hơi hơi lộ ra, đôi môi như đóa hoa hé ra hợp lại, nam nhân nhìn đắm đắm, chỉ có thể ngây ngốc ở một bên nhìn cậu từng ngụm từng ngụm uống xong cốc nước trong tay.

– Anh ngây ngốc ở trong này để là gì!? Còn không đi làm việc đi! – Thấy nam nhân giống như ngọn núi đứng trước mặt mình, thanh niên kiêu căng bốc đồng tức giận nhăn đôi mày liễu.

Thật là, đầu ‘gấu’ này sao lại giống như một cái cọc gỗ vậy? Một câu ra lệnh một động tác, vụng về làm cho kẻ khác chán ghét!

Mà thanh niên thật không ngờ chính là, trong cuộc sống cậu so với nam nhân còn ngu ngốc hơn! Huống chi nam nhân cũng không phải người nào của cậu, căn bản không tất yếu phải nghe mệnh lệnh của cậu làm việc.

Chính là, hai người kia tựa hồ đều đã quên điểm này, ông chủ cùng nô tài tung hứng lẫn nhau vô cùng vui vẻ.

– Ủ. – Nam nhân ngây ngô đáp lời, sau đó xoay người, tiếp tục công việc lau bàn cùng cọ bồn cầu của gã.

Bình thường rất ít làm loại việc này nên gã ngốc muốn chết, lúc bắt đầu làm việc đặc biệt lao lực.

Trong một ngày, nam nhân vụng về không biết làm bất cứ cái gì, cố tình lại bị thanh niên xoi mói gây sức ép đến ướt đầm mồ hôi, áo sơ mi mặc trên người ướt đến chảy nước, đến ngay cả quần bò rất nặng cũng ướt một mảng lớn. Cái áo dán sát vào người gã, hiện ra sáu khối cơ bụng hơn người cùng khối cơ thể to lớn của gã.

Cơ thể phát triển, tấm lưng dày, cặp đùi cường tráng hữu lực... Chỉ có thể dùng ‘cường tráng’ để hình dung nam nhân, rõ ràng cường hân đến mức có thể dùng một nắm đấm đánh chết một người, cố tình lại nhu thuận nghe lời như một con khuyển cỡ lớn trước mặt Tần Dương.

– Hô... – Tần Dương miễn cưỡng nằm trên ghế sofa mềm mại rộng rãi mà thoải mái thở dài, trong đầu miên man suy nghĩ.

Nghĩ thầm, cuộc sống mà chuyện gì đều có một người đàn ông, không, có một đầu ‘gấu’ xử lý thật là không tồi.

Không cần làm việc, cái gì cũng không cần nghĩ, mỗi ngày chỉ cần ngồi nằm còn có người đem thức ăn nước uống dâng đến tận miệng — đây không phải cuộc sống của trư thì là gì?

Bất quá cậu ấm Tần Dương một chút đều không có ý thức được rằng, loại ý tưởng này đối với một người đàn ông mà nói là đáng xấu hổ cỡ nào, dù sao cậu ở nhà vốn có thói quen hết ăn lại nằm — ngoại trừ việc tự mình sửa sang lại phòng ngủ, giặt quần áo, nấu cơm, quét tước linh tinh cậu cũng không làm, đã có mẹ giải quyết thỏa đáng.

Ra ngoài xã hội thì sao? Lại cùng lớp trưởng thuê cùng nhà trọ — lúc mới đầu là cậu ở một mình, có thể nghĩ, quãng thời gian đó tình trạng của cậu có bao nhiêu thâm trầm chật vật.

Quần áo bẩn phải tự mình giặt, không giặt sẽ thành giẻ lau thêm mùi rau ngâm; lúc đói bụng phải tự mình nấu, nấu đến nấu đi nấu thành cảnh hỏa hoạn; vệ sinh thì lại càng đừng nhắc đến, lúc cọ bồn cầu làm đổ thùng nước, phòng tắm biến thành cái ao; lúc lau nhà thì nhà không lau, lại đem sàn nhà thành một vũng nước đầy bùn, nhiều màu lốm đốm, so với lúc chưa lau còn bẩn hơn; lúc rửa chén lại đem nước rửa trở thành một chậu bọt miễn phí, không nói đến việc làm vỡ sạch chén bát, còn làm cho cả người dính đầy bọt trắng... Cái gọi là ‘nuông chiều từ bé’, chính là chỉ người như Tần Dương.

Trừ bỏ phiếu điểm học tập hàng năm luôn đẹp, cuộc sống hàng ngày không khác gì một tên ngốc. Nếu ra xã hội lại còn chán ghét công việc, thì cũng chỉ có thể dùng ‘một tên phế vật’, ‘một tên mề trùng’ để hình dung.

Chỉ tiếc, từ nhỏ đến lớn Tần Dương đều quen với cuộc sống cậu ấm, cho dù bản thân kỳ thật là một ‘mề trùng’ kiêm ‘ngu ngốc’ trong cuộc sống, chỉ sợ cậu cũng không phát hiện. Nói như thế, hai người kia, việc vật hàng ngày thật có thể nói là một bên tám lạng một bên nửa cân, ngu ngốc thêm ngu ngốc, ngu ngốc thêm ngu ngốc, có phải tương đương với việc ngu ngốc kiêm ngu ngốc lại càng thêm ngu ngốc không!?

– Tần Dương, em đã đói bụng chưa? – Mặc dù mới vừa hạ hai chén mì trứng cho hai người bỏ bụng — trư nghệ Thạch Lỗi cũng chỉ giới hạn như thế, nhưng Tần Dương mới ăn mấy miếng đã bỏ đĩa xuống, cậu ăn còn tao nhã thanh tú hơn con gái, thiếu chút nữa làm cho nam nhân nhìn đến trật khớp cằm. Mà mì còn lại hơn phân nửa, cũng để cho nam nhân xì xụp hai ba cái liền giải quyết xong, làm hại gã lo lắng thanh niên ăn không no, đã đói bụng.

– Anh cho là ai cũng giống như anh sao? Dạ dày đại vương! Ăn nhiều như vậy cũng không sợ làm bụng mình trướng phồng lên sao. – Tần Dương lưỡi biếng nằm trên sô pha, liếc mắt lườm nam nhân một cái.

Nhớ tới nam nhân ăn nhanh như hổ đói rình mồi — hai bát mì to như thế chỉ giải quyết trong vòng hai phút, lại còn chỉ mới lưng lửng dạ, ăn còn nhiều hơn cả trư!

– Ha hã, từ nhỏ tôi đã ăn uống rất tốt, ăn nhiều hơn người khác. – Nam nhân gãi gãi đầu, có chút xấu hổ. Khuôn mặt ngay ngắn cũng phỉm đỏ, chẳng qua màu da của gã đen, nhìn không rõ.

– Cho nên anh mới lớn lên giống con ‘gấu’. – Tần Dương âm thầm nói nhỏ.

– Cái gì!? – Nam nhân cách khá xa, không nghe thấy tiếng.

– Tôi nói, ‘người là thiết cơm là cương’ thôi, bộ dạng anh như vậy... Ách, khôi ngô, ăn nhiều cũng không kỳ quái. – Mới là lạ! Tần Dương nhe răng ở trong bóng tối.

Đáng tiếc hành động rất không khí chất này của cậu, làm cho nam nhân đang vội vàng vệ sinh nhìn không thấy, nhưng cho dù là thấy, tình nhân trong mắt hóa Tây Thi, cho dù Tần Dương biến thành một con heo mẹ, phỏng chừng nam nhân cũng sẽ cho rằng cậu còn đẹp hơn Điều Thuyền!

Huống chi, vốn dĩ bộ dạng của Tần Dương không tồi, mặc dù ngẫu nhiên làm ra hành động khác người, cũng làm cho người ta cảm thấy vui vẻ.

Mỹ nhân mà, chính là có loại ưu đãi này — cho dù là làm ra hình dáng ‘Tây Thi nhần nhí’, cũng vẫn là một mỹ nhân lừng lẫy đại danh! Mà tuyệt không phải là ‘bất chúc bừa’.

– Hắc hắc. – Nam nhân cầm trong tay giẻ lau bẩn thỉu, vẻ mặt cười ngây ngô.

– Ngu ngốc! – Tần Dương trở mình xem thường, duỗi thắt lưng, hai mắt xinh đẹp nheo lại như nhớ tới điều gì đó, liền mở miệng hỏi: – Đây, anh không phải đi làm sao? Anh làm gì!? – Hai ngày này nam nhân đều canh giữ bên người cậu một tắc cũng không rời, cũng không thấy gã ra ngoài hay đi làm.

– Tôi... Ách, cùng bạn góp vốn mở mấy xưởng sửa chữa, – Nam nhân thành thành thật thật trả lời, – Không đi cũng không sao! Dù sao trong xưởng có A Siêu A Hầu trông nom, có đi hay không cũng không sao cả!

– Vậy à. – Thanh niên đã thỏa mãn lòng hiếu kỳ của mình, đối với công việc của nam nhân cũng không có hứng thú.

Người cùng thuê nhà trọ với mình mất dạng liên tiếp mấy ngày, gọi mấy cuộc điện thoại cũng chỉ truyền đến thanh âm cơ giới hóa ‘Thực xin lỗi, người dùng hiện tại đang tắt máy’ linh tinh, nói thật ra, Lí Tuấn thực có chút lo lắng.

Đáng tiếc trừ bỏ lo lắng, anh cũng không có biện pháp nào khác, số điện thoại của công ty là không cần nhắc đến, tự nhiên là không có. Loại người hai ba ngày đầu không phải bị giám đốc đuổi thì cũng là cậu ta tự bỏ việc như Tần Dương, nhớ cũng như không nhớ!

Về phần bạn bè của Tần Dương, chỉ cần mấy ngón tay là có thể đếm được. Đồng sự lại càng không nói, chỉ sợ ngay cả một ít đồng sự trong công ty bộ dáng thế nào cậu ta còn không biết! Đừng nói là quen bạn bè, không có tạo ra một đồng dịch nhân khổng lồ đã là may mắn rồi.

Đối với đàn em độc miệng, tính tình phá hư, lại tâm cao khí ngạo này, Lí Tuấn trừ bỏ thờ dài, còn lại cũng chỉ là thờ dài.

Day day cái trán do làm việc cả ngày mà có vẻ mệt nhọc đau đớn, Lí Tuấn cạp dưới nách một bao công văn cũ rích chậm rãi đi lên cầu thang nhà trọ cũ kĩ.

Nhìn bộ dạng anh, một cái kính đen sắp gãy gọng, mái tóc lung tung không kiểu dáng, một thân tây trang quá hạn cùng đôi giày da cũ nát, làm cho cả người anh thoát nhìn rất giống một ông trưởng thôn đáng về quê mùa! Mà quả thật anh cũng làm một công việc không khác gì một ‘ông trưởng thôn’, một ngành sắp mọc meo trong chính phủ, làm một gã viên chức nho nhỏ, mỗi ngày luôn một dạng không thay đổi, cuộc sống nhân viên công vụ bình lặng như mặt nước không gợn sóng.

Ai, nói anh là một gã nhân viên công vụ quốc gia coi như dễ nghe, những việc anh làm mỗi ngày, nhiều nhất cũng chỉ có thể gọi là tạp vụ.

Nam nhân này ăn mặc quần áo nhìn quê mùa muốn chết, nhưng bộ dạng lại tuyệt không bình thường, ngược lại khá tinh xảo mê người, khi mang ra so sánh với vẻ quyến rũ mỹ lệ của Tần Dương, cũng không kém cõi chút nào.

Tuy rằng không thể giống như Tần Dương làm người ta vừa nhìn đã kinh diễm, nhưng cũng là loại diện mạo càng nhìn càng thấy đẹp, tinh xảo làm kẻ khác tán thưởng. Chỉ tiếc, mặc dù anh có một dung mạo xuất chúng, nhưng cách ăn mặc của anh lại làm kẻ khác không dám khen tặng, làm tất cả mỹ cảm đều biến mất hầu như không còn, rất giống một đứa trẻ cổ tình mặc quần áo người lớn cuối cùng lại chẳng ra thể thống gì cả, làm cho anh rất giống một con gà quê vừa buồn cười lại vừa khôi hài.

Nam nhân có mắt thẩm mỹ cực kém, cổ tình lại khiếm khuyết tế bào sinh lực này, giống như một con ốc sên chậm rãi lê lét trên cầu thang, chỉ mấy tầng cầu thang, đã bị anh lê mê đến mười phút.

Đợi đến lúc anh thật vất vả leo được đến nơi mình ở, chờ ở nơi đó là hai đại nam nhân người cao thân lớn, đang nhìn nhau chăm chăm rất giống hai con gà chọi.

Cái gọi là ‘tình địch gặp nhau vô cùng chương mắt’, hai đại nam nhân đều giống như hai tên lưu manh, ông nói gà bà nói vịt nửa ngày, đều âm thầm đoán đối phương có phải chính là ‘gian phu’ của tình nhân mình hay không, quả thực hận không thể dùng ánh mắt giết chết đối phương. Nếu không nghĩ đến ở đây có nhiều người đi qua, chỉ sợ đã sớm đấu võ.

– Sao lại chậm chạp như vậy!? Anh đã vội đến muốn chết rồi.

Một trong hai đại nam nhân đang hận không thể dùng ánh mắt chém đối phương mười bảy mươi tám đao — nam nhân có bộ dạng tuấn mỹ cuồng dã, mặc một chiếc áo sơ mi màu rượu chát cùng chiếc quần da đen

bó sát dáng người cao lớn kiện mẽ, trong mái tóc đen chỉnh tề chen lẫn một số sợi tóc đỏ đậm, trên tai phải còn đeo một cái hoa tai bạch kim hình thù kỳ quái, vừa thấy ‘tình nhân’ của mình đi tới, vội sải bước về phía trước, hung hăng kéo người vào ngực, dùng hai tay ôm lấy vòng eo gầy mảnh giống như chỉ cần chạm vào liền gãy, cúi đầu cho đối phương một nụ hôn kiểu Pháp nồng nhiệt.

Một đại nam nhân lưng hùm vai gấu như lưu manh khác, lập tức ngậy ngốc.

Hử, không phải là làm vậy chứ!

– Ừm... Đứng! Đứng lại. – Nam tử dáng vẻ quê mùa giãy ra từ vòng tay cứng như thiết của nam nhân, – Đứng... Ở đây sẽ có người thấy.

Hai mắt dưới đôi kính lo lắng liếc nhìn xung quanh, thấy trước cửa nhà trọ của mình còn có một đại nam nhân cao trắng như núi, đang khề nhếch miệng ngơ ngác nhìn bọn họ, mặt lập tức đỏ ửng.

Ồi, đều là do hắn! Biết rõ nơi này có người, còn... Nam tử xấu hổ và giận dữ vùng tay đâm tình nhân của mình một cái, lại mềm nhũn không hề có lực.

– Em sợ cái gì? Chẳng lẽ anh xấu đến không dám gặp người sao!?

Tiếng nói từ tính khô cần của nam nhân mang theo một cỗ tức giận sắp bộc phát, càng thêm oán hận ôm chặt tình nhân của mình, ánh mắt như giết người găm thẳng đến nơi người đàn ông đang đứng.

– Nói! Tên kia là ai!? – Nếu bị anh biết em ngoại tình..., em nhất định phải chết! Nam nhân dùng ánh mắt cần người nhìn về phía tình nhân tuyên cáo.

– A, thật sự lắm. – Tên trì độn kia mở miệng, có chút lúng túng đi về phía trước: – Xin hỏi, anh là Lí Tuấn đúng không? Xin chào, tôi là bạn của Tần Dương, là tới giúp cậu ấy lấy đồ. – Nói xong gã gãi gãi đầu, xấu hổ cười cười với người đàn ông đang ghen ghét dữ dội ôm chặt lấy tình nhân của mình.

– Mà không phải... – Nam nhân nhìn nhìn người đàn ông mang vẻ mặt khó xử trước mắt, lại nhìn nhìn tình nhân đang ngơ ngác không hiểu gì trong lòng mình, nhất thời hiểu được bản thân đã làm ra một chuyện ngu ngốc.

Chẳng qua hắn vẫn bình tĩnh ho nhẹ một tiếng, vẫn ôm chặt vòng eo mảnh khảnh của tình nhân, từ đôi môi mỏng đầy khí phách tung ra một câu: – Sao anh không nói sớm!? – Chết tiệt! Hai người cùng đầu ‘gấu’ này nói gà nói vịt nửa ngày, thiếu chút nữa là đánh nhau.

– Tôi... – Vốn không có tài ăn nói Thạch Lỗi chỉ có thể cười cười xấu hổ với nam nhân.

– Tần Dương có khỏe không? – Không thể giãy ra khỏi bàn tay bá đạo của tình nhân, Lí Tuấn chỉ có thể đỏ mặt đầy đẫy giọng kính trên sống mũi, nhẹ nhàng mà hỏi.

Tiếng nói ôn nhu kia, lời nói nhẹ nhàng kia, thốt ra từ miệng của một nam tử trưởng thành có cách ăn mặc quê mùa như một con gà, thể nhưng lại như gió xuất quát vào mặt thấm vào ruột gan, làm cho dù người ta đang tức giận đến thế nào, cũng có thể dịu xuống.

– À, khỏe. Hiện tại cậu ấy ở chỗ tôi, muốn anh giúp cậu ấy thu dọn một số đồ đạc, tôi giúp cậu ấy mang qua. Đây là thư cậu ấy viết. – Thạch Lỗi lấy từ trong túi sau quần bỏ rách tung tóe một tờ giấy đầy nếp nhăn.

– Vậy... Vào đi.

Lí Tuấn nhẹ nhàng gỡ ra bàn tay đang bám chặt trên hông mình, bị nam nhân từ chối một chút, nhưng vẫn buông tay dưới ánh mắt ôn nhu cầu xin, tùy ý tình nhân thấp bé lấy chìa khóa trong bao công văn buồn cười ra mở cửa.

Mẹ nó! Khi nào thì hắn trở nên dễ nói chuyện như vậy! Thật sự là càng quan hệ càng tụt lùi!

Nam nhân nhìn tấm lưng nhỏ gầy của tình nhân mình, liên tục cắn giận trong lòng. Chính là khi tình nhân quay đầu cười ôn nhu với hắn, hắn vẫn nhìn không được vui vẻ phần chần, so với việc chăm cứu cường tâm còn vui vẻ hơn.

Hắn xx! Coi như hắn chấp nhận cú ngã này, cho dù cú ngã này làm cho hắn ngã suốt mười năm! Còn rơi vào tay một con gà què gầy trơ xương, đáng người còn kém hơn cả học sinh tiểu học, thực con mẹ nó uất ức!

Chính là cũng chỉ có hắn mới biết được, ẩn chứa dưới cách ăn mặc buồn cười kia là một thân mình còn mất hồn hơn so với nữ nhân yêu nhất mị nhất cùng khuôn mặt tỉnh xảo. Chỉ cần tưởng tượng đến việc chỉ có hắn mới được hưởng qua tư vị của thân thể mềm mại nhỏ xinh kia, Lôi Đình đã cảm thấy mỹ mãn không gì sánh được.

– Mẹ nó! Lão tử thực hận không thể làm kim ốc đem em giấu vào đó, làm cho ai cũng không gặp được!

Nam nhân hùng hùng hổ hổ đứng sau lưng Lí Tuấn, cúi người cắn một miếng vào cái cổ thoát nhìn vô cùng ngon miệng kia của tình nhân. Tình nhân bị hắn làm cho hoảng sợ, hét lên ‘á’ một tiếng, mặt đỏ như quả cà chua cộng thêm chân tay luống cuống. Nam nhân thoáng chốc cảm thấy tâm tình tốt lên, phát ra tiếng cười trầm thấp từ tính đến mê người.

Hừ, nếu không vì thấy cậu ta không biết ăn mặc, bản thân mình không giúp cậu ta ‘cải tạo’ cũng chỉ có thể vừa xấu vừa ngốc, thì hắn sẽ không cả ngày chỉ biết ‘phóng ngư ăn cỏ’ —— nơi ở rách nát này, nơi làm việc rách nát kia, đã sớm nên cút sạch hết rồi!

Nghĩ xem ‘nữ nhân’ của Lôi Đình hắn, mà còn phải đi làm trâu làm ngựa cho người khác sao? Chỉ cần ở trên giường hầu hạ thật tốt nữa người dưới của hắn là được rồi.

– Thạch... Thạch tiên sinh, muốn uống gì đó không? – Tình nhân to gan lớn mật làm cho mặt Lí Tuấn vẫn đỏ bừng, lúc nào cũng phải đề phòng tình nhân ‘đột nhiên tập kích’, cho nên cảm xúc khó tránh khỏi có chút khẩn trương, căng thẳng làm cho anh nói chuyện có chút lắp bắp.

Tuy rằng tình nhân coi thị lễ giáo lễ như thú lăm, thường thường châm biếm anh ‘tự tìm phiền não’, ‘nhát như chuột’, nhưng anh lại không thể giống như tình nhân của mình, không hề coi ánh mắt của người khác ra gì.

Rất nhiều thời điểm, anh vẫn cảm thấy vô cùng áp lực, cảm thấy tính hướng cùng tình cảm của bản thân rất giống một con chuột chỉ dám sống trong bóng tối không dám thấy mặt trời. Chẳng qua thấy tên nam tử cao tráng như núi kia sau khi ngậy ra thì vẻ mặt lại bình tĩnh như thường, cũng không giống những người khác lộ ra thần sắc quái dị cùng chán ghét với anh, tinh thần đang căng thẳng cũng chậm rãi thả lỏng.

– Bảo tôi Thạch Lỗi là được rồi, tiên sinh tiên sinh thật đúng là không quen! – Thạch Lỗi gãi đầu ngậy ngó cười, ánh mắt nhìn người khác có vẻ chân thành vô cùng, vô hình làm dịu đi bộ dáng hung thần ác sát của gã.

– ... Được rồi, vậy... Thạch Lỗi, anh muốn uống cái gì không? – Lí Tuấn cũng cười. Bạn của Tần Dương a, quả thực không giống với người khác! Tuy rằng bộ dáng dọa người một chút.

– Em hỏi gã làm gì! Cho gã chai bia không phải được rồi sao. – Bị chính tình nhân của mình ném sang một bên, nam nhân không cam lòng nói chen vào.

– Tôi không cần đâu. Phòng ở của Tần Dương ở đâu? Tôi giúp anh dọn. – Thạch Lỗi đối với lời nói lạnh nhạt của nam nhân chỉ lơ đãng cười cười.

Tốt lắm, sớm đi thu dọn, sớm cút đi! Nam nhân đường đường chính chính vắt chéo chân ngồi ở trên sofa ác liệt chớp chớp mi, mồm nhả ra từng đợt khói.

Mẹ nó! Hắn sớm đã xem cái tên ‘tiểu bạch kiếm’ Tần Dương trời sinh bị người dương kia không vừa mắt, cả ngày vênh mặt hất hàm sai khiến với ‘nữ nhân’ của Lôi Đình hắn không nói, còn chuyên phá hỏng chuyện tốt của hắn, hại hắn đang muốn giải tỏa dục vọng liền bị dội một gáo nước lạnh.

Hừ, nếu không phải con gà què của mình luôn che chở nó, hắn đã sớm đá bay nó ra cửa rồi! Hắn xx, một tên ngu ngốc chỉ có mặt đẹp không có nếp nhăn, thế mà còn có người cướp phải, thực con mẹ nó gặp quỷ. Chẳng qua, nam nhân này nhìn qua tứ chi đại phát, ý nghĩ đơn giản, phỏng chừng cũng là một tên ngu ngốc không có đầu óc. Lôi Đình cắn thuốc cười nhạo.

– Không, không cần, anh ngồi đi, tôi đi thu dọn là được rồi. – Lí Tuấn đặt chai bia với nước khoáng xuống liền vào phòng, lưu lại hai tên đàn ông mắt to tròng mắt nhỏ trong phòng khách không lớn nhưng lại được

dọn sạch không nhiễm một hạt bụi.

– Tôi nói, tiểu tử Tần Dương kia đi rồi sẽ không trở về chứ!? Hiện tại cậu ở cùng anh không phải sao?

Lôi Đình tao nhã vươn tay bắn tàn thuốc, bàn tay to thon dài với những khớp xương rõ ràng, vừa thấy liền biết rất mạnh mẽ hữu lực.

Dương nhiên rồi, còn hơn Thạch Lôi được xưng hô là ‘lão Đại’, Lôi Đình vốn là một tên lưu manh hàng thật giá thật. Nói chuyện với làm việc tự nhiên khí phách mười phần, không hề biết hai chữ ‘khách khí’ viết như thế nào.

– Hẳn là thế. – Thạch Lôi cũng không dám xác định thanh niên có đồng ý ở cùng mình hay không. Dù sao cho dù cậu không muốn, gã cũng sẽ không thả cậu đi.

– Cái gì kêu hẳn là? Chính ‘nữ nhân’ của anh anh còn không biết làm thế nào sao? – Lôi Đình liếc nhìn nam một cái, rung chân cười nhạo.

– Hắc hắc, tôi chưa hỏi qua cậu ấy, cũng không biết cậu ấy có đồng ý hay không. – Trong nụ cười của Thạch Lôi có chút chua xót.

– Trực tiếp áp người lên giường rồi làm đến thích không phải được rồi sao? Đến lúc đó đã thích lên giường rồi còn chạy trốn sao!? – Nam nhân có đầy kinh nghiệm chu đáo cho một lời khuyên làm kẻ khác học máu, lại ngoài ý muốn làm cho hai mắt nam nhân sáng ngời lên.

– Mặc kệ như thế nào, tiểu tử kia là không thể trở về. Cái nơi rách nát này tôi cũng không muốn đến nữa, ta sẽ để cho Lí Tuấn chuyển đến chỗ ta. Tóm lại... ‘nữ nhân’ của anh không thể trở về tiếp tục phá hư chuyện tốt của tôi! Tôi thật sự chịu đủ cái tên không đầu óc kia rồi, cả ngày phá hỏng chuyện tốt của tôi không nói, còn suốt ngày ở bên tai ‘nữ nhân’ của tôi châm ngòi thổi gió. Hừ, nếu không phải nể Lí Tuấn, tôi đã sớm ném tên tiểu tử kia vào ao cho cá. – Lôi Đình chậm rãi mở miệng.

– Cái đó... Được rồi, tôi nhất định sẽ giữ cậu ấy lại, sẽ không quấy rầy đến hai người. Kỳ thật con người Tần Dương tốt lắm, chẳng qua tính tình kém một chút thôi. – Thạch Lôi nói đến thanh niên liền nhin không được vui vẻ. Nghĩ đến tương lai hai người có thể ở cùng nhau, tay chân hưng phấn đến run lên.

– Tôi không có nghe sai đi? Anh xác định chỉ kém một chút? – Lôi Đình nhướn mi, cười lạnh, – Tôi xem là kém rất nhiều mới đúng! Tiểu tử kia nếu không ai giúp nó làm cái ***g, một ngày nào đó không phải bị người chém chết thì chính là bị nam nhân hiếp đến chết!

– Hồn dân, mày nói cái gì!? – Thạch Lôi nghe được những ngôn từ hạ lưu như thế rốt cuộc nhin không được ‘quắc mắt’ đứng bật dậy, nắm chặt nắm tay, hung tợn nhìn chằm chằm nam nhân đang nhếch mép kia, khí thế tàn nhẫn tuyệt không bại bởi nam nhân thân là ‘đầu lĩnh lưu manh’ chân chính trước mắt này, – Tao không cho phép mày rủa cậu ấy như vậy, còn có, tao sẽ bảo vệ cậu ấy!

– Không cho phép!? – Nam nhân nhếch miệng ném điều thuốc trong tay xuống, cũng đứng lên, thể trạng đồng dạng cao ngất mang theo khí phách dọa người, hần cúi xuống bên tai nam nhân, khoanh tay nhẹ nhàng mà ỏi ra một câu: – Nói cho tao biết, mày dựa vào cái gì mà không cho phép!?

– Chỉ bằng cái này! – Nam nhân bị chọc giận nguyên bản khuôn mặt luôn tươi cười đột nhiên toát ra một vẻ hung ác cùng thô bạo, nắm tay nhanh như chớp chém ra, một đám nhảm ngay hạ phúc của nam nhân.

Tiếng vang nặng nề vang lên trong phòng khách, mà cho dù Lôi Đình có chuẩn bị tâm lý, đại ý chính là lúc gã ra tay mình lắc người là có thể tránh, vậy mà vẫn bị nam tử không có kinh nghiệm này đánh trúng hạ phúc.

– Ngô... – Hần kêu lên, cúi gập người lui lại mấy bước, khóe miệng cũng tràn ra vài tia máu.

Thực nhìn không ra, đầu ‘gấu’ này dĩ nhiên lại là một cao thủ thâm tàng bất lộ! Hần còn tưởng gã chỉ là một tên ngu xuẩn to xác không đầu óc, nguyên lai nắm tay của gã cũng mạnh lắm, ít nhất —— đã lâu hẳn chưa có gặp ai đánh đau như vậy, nếu không phải do thời gian, địa điểm không thích hợp, hẳn thật đúng là sẽ cùng kẻ cơ bắp trước mắt này đánh một trận, có thể gặp một đối thủ ngang tài ngang sức, đánh nhau cũng không cân bằng không phải là một chuyện thú vị!

Hắn đứng dậy, coi như không có gì dùng mu bàn tay lau vết máu trên môi, khoe miệng sắc bén giờ lên một độ cung duyên dáng, mắt nheo lại như một con mãnh thú đang rình mồi ——

– Bốp, bốp, bốp! – Ba tiếng vỗ tay không nặng không nhẹ vang lên trong phòng khách, – Nhìn thân thủ của anh, hẳn là đã từng đánh nhau trên đường hả? Anh là đại ca trên đường à?

– Lão tử không phải đại ca cũng biết đánh! Không được sao!? – Nam nhân vẫn tức giận ngập trời như cũ, thoạt nhìn thế nào cũng có chút hung thần ác sát.

– Ha hả, cơn tức không cần lớn như vậy, – nam nhân cười hi hi đặt một tay lên vai nam nhân, – Tôi chỉ đùa với anh một chút thôi... Kết bạn đi, thế nào? – Kẻ cơ bắp này tuy không có đầu óc, nhưng công phu lại làm cho hắn thưởng thức. Tính tình hử, tuy rằng bình thường thoạt nhìn ngu đầu ngu não, nhưng lúc hung dữ cũng có khuông có dạng.

Nam nhân bị đè vai cau mày lại, có chút khó hiểu nhìn tên có dáng vẻ lưu manh kì thực lại sâu không lường được này rồi suy nghĩ cái gì. Nhưng gã từ trước đến nay vốn sang sảng, có thói quen tùy tính, bạn bè giao tiếp cũng đều là học sinh lưu ban, du côn lưu manh linh tinh, sắc mặt thay đổi thất thường tự nhiên cũng thấy nhiều, không hề để ý đến xung đột vừa rồi.

Gã khẽ nhún mày, hào sảng vươn tay nắm lấy tay kia của nam nhân, cất cao giọng nói: – Được, bạn bè tự nhiên càng nhiều càng tốt!

– Không tồi, đủ thẳng thắn! Tôi thích. – Lôi Đình huyết sáo một cái, cùng nam nhân bắt tay phân cao thấp một hồi, sau đó ngồi trở lại sô pha.

Nam nhân lấy một gói thuốc lá trong túi quần da, mở bao ngoài, đôi môi mỏng khẽ ngậm một điếu thuốc, dùng ánh mắt ra hiệu một chút liền đặt bao thuốc lên bàn, sau đó lấy ra một cái bật lửa đặc chế đánh bạc kim, bật nắp, đốt lửa, tiếp theo cũng đặt bật lửa lên bàn. Tất cả động tác thông thả mà tao nhã, nhưng vẫn liền mạch lưu loát.

– Cảm tạ. – Thạch Lỗi không có làm gì, nhưng tình tường biết đây là quy củ trên đường.

Hai nam nhân từ gương cung bật kiểng lúc bắt đầu đến nói chuyện phiếm đông dài lúc sau, mà chủ đề tự nhiên không rời tiền tài, quyền lực, *** cùng với ‘đàn bà’.

6. Chương 6

Căn cứ vào hiệp nghị mà hai nam nhân bàn bạc, nguyên bản chẳng qua nam nhân được phái tới lấy một số đồ dùng hàng ngày của Tần Dương, rất nhanh dưới sự giật giây của nam nhân biến thành hành động thay Tần Dương chuyển nhà.

Mà người làm lưu manh lâu năm như nam nhân lại hoặc là không làm, đã làm là phải làm đến cùng, ‘cải lương không bằng bạo lực’, rõ ràng thỏa hiệp cùng bức bách tình nhân cùng ngày liền trả nhà trọ, mà chính mình cũng không phải cứ hai ngày lại có một ngày phải đến ở cái nơi rách nát không lớn hơn ổ chim được bao lâu này, nam nhân hưng phấn muốn chết, gọi tới vài tên tay sai đem đồng hành lý ít ỏi đến đáng thương của tình nhân ném vào phòng xe xa hoa, thuận tiện kêu tiểu đệ giúp đóng gói vật phẩm của Tần Dương mang đi.

Cho nên, lúc Thạch Lỗi trở về tầng năm nhà trọ của mình, dưới chân đã có hơn tám, chín thùng lớn nhỏ —— đồ của Tần Dương thật sự quá nhiều, làm hại một tên nam nhân khác so sánh với đồng hành lý ít ỏi không có mấy của tình nhân mình, mặt liền đen như bao công —— tên xa xỉ lại vô dụng như vậy, đến tột cùng làm ăn cái gì không biết!?

Cùng so sánh, Thạch Lỗi cũng chỉ có thể sử dụng ‘hưng phấn’ để hình dung, mặc dù có Lôi Đình cùng thủ hạ hỗ trợ, gã vẫn là bị kích động gia nhập đội dọn dẹp.

– Người anh em, cảm ơn nhá. – Lúc tất cả vật phẩm của Tần Dương đều đã ngay ngắn đặt trước cửa, Thạch Lỗi cười mở miệng cảm ơn thủ hạ của Lôi Đình.

– Không có việc gì! Anh Đình phân phó. – Hai người hỗ trợ cũng cười hì hì, chấp tay, xoay người, – Đi thôi!
– Tiếng thét to sang sảng ở dưới lầu vang lên.

Mà lúc thủ hạ của Lôi Đình đi rồi, Thạch Lỗi vốn cầu thả từ trước đến nay lại bắt đầu có chút bất an. Gã buồn rầu cau mày.

Ai, nên nói với Tần Dương như thế nào đây? Không có sự đồng ý của thanh niên liền giúp cậu trả nhà, khẳng định cậu lại tức giận đến dựng thẳng mày, chửi ầm lên đi? Khẳng định sẽ lại mắng mình những ngôn từ ‘Heo à, hỗn đản, vương bát đản, kẻ điên, lưu manh’ linh tinh.

Chính là cho dù như thế, gã vẫn thích cậu, tình nguyện bị đánh bị mắng, cũng muốn kéo cậu vào lòng ngực mình, hung hăng chặn cái miệng nhỏ nhắn cứ thích mắng không ngừng kia, sau đó lột hết quần áo của cậu, thao cậu, làm cậu.

– Mình có lẽ thật sự điên rồi! – Thạch Lỗi ngồi xổm trước cửa nhà trọ của mình, hai tay ôm đầu, dùng sức túm, giật.

Gã cũng không rõ, vì cái gì bản thân mình lại thích Tần Dương như vậy —— thích nói không nên lời. Loại tình cảm này tựa như hồng thủy tràn ra trong ngực gã, làm cho đầu óc đơn giản của gã chỉ còn lại một ý niệm trong đầu, ôm lấy cậu, vô luận như thế nào cũng không thể để cho cậu trốn khỏi mình. Nếu cậu nhất quyết muốn đi —— gã cảm thấy mình có thể sẽ phát cuồng muốn giết người!

– Con mẹ nó! Nhìn cái gì hả! Lão tử giống một kẻ lưu manh như vậy sao!? – Sau khi không biết người thứ mấy đi qua gã tặng cho gã một ‘lễ chú mục’ nghi hoặc kiêng kị, Thạch Lỗi tức giận rống giận với người tới.

– Aaa... – Người tới hoảng sợ thu hồi mắt, chạy trốn chết giống như gặp phải quỷ.

– Mẹ nó. – Thạch Lỗi đánh một đấm lên mặt đất, không khỏi cảm thấy uể oải.

Tuy rằng thần kinh của gã đủ thô, cũng biết bộ dạng của mình thật sự là ‘hung ác’ một chút, từ nhỏ chỉ bởi vì diện mạo này mà không biết đánh nhau bao nhiêu lần. Chẳng lẽ nói, Tần Dương cũng là vì diện mạo của mình cho nên mới không thích mình? Cho rằng mình là một tên ác ôn không chuyện ác nào không làm!?

Chính là, gã đã thực cố gắng làm cho bản thân mình thành một ‘người tốt’ an phận thủ thường, tuân thủ pháp luật, vì cái gì người khác còn luôn coi gã là một tên ‘lưu manh’ hoặc ‘ác ôn’ chứ!?

Thật là! Chẳng qua là bộ dạng gã cao to hơn người khác một chút, liền dọa người như vậy sao!? Nam nhân âm thầm buồn rầu uể oải muốn chết, nhưng không phát giác cánh cửa phía sau gã đang từ từ mở ra từ bên trong ——

– Này, anh ngồi ngốc một mình ở chỗ này để làm gì!? – Tiếng thanh niên từ sau lưng truyền đến, Thạch Lỗi cuống quýt quay đầu, vừa lúc thấy thanh niên nghiêng nghiêng ngã ngã, bộ dáng ‘Kim Kê Độc Lập’.

– Cẩn thận! – Gã đứng bật dậy tiến lên đỡ lấy thanh niên đang sắp ngã, khẩn trương nói: – Sao em lại đi lại? Đừng lộn xộn nữa! Nếu lại ngã sẽ làm tôi đau chết đấy.

– Ngậm cái miệng quạ đen của anh lại! Anh không thể nói một câu dễ nghe sao? Tôi thấy tôi xui xẻo như vậy, tám phần chính là vì anh! – Thanh niên trợn mắt, tiếp theo khuôn mặt đỏ bừng: – Còn có, ai muốn anh đau lòng chứ, ghê tởm muốn chết! Hai người đàn ông, nói những lời nói này mà không suy nghĩ!

– Dù sao tôi cũng không có văn hóa, không đầu óc thì không đầu óc, cũng không chết người! – Nam nhân cười rất tươi, bế xốc thanh niên đi vào nhà, sợ tới mức thanh niên quơ tay gào lên, vội ôm cổ nam nhân.

– Anh tên ngu ngốc này! Coi tôi là đàn bà sao? Cả ngày ôm đến ôm đi. – Khuôn mặt xinh đẹp của Tần Dương do xấu hổ và giận dữ mà đỏ bừng lên. Tên ngu ngốc này! Cũng không nhìn xem đây là hoàn cảnh gì —— cửa còn mở, lại coi cậu như phụ nữ mà bế lên!

– Tôi biết em là một người đàn ông chứ, nhưng tôi thích bế em thế này, coi như rèn luyện thể dục đi! – Nam nhân nhếch miệng cười, tùy tiện nói một câu buồn nôn đến có thể làm chết người.

Đáng tiếc nam nhân có thói quen thẳng thắn, bản thân không biết tự giác, chỉ đáng thương Tần Dương trong lòng già, mặt đỏ đến độ có thể nấu chín cà chua.

– Nói cái gì đấy! Buồn nôn muốn chết. – Cậu chỉ có thể đâm nam nhân một cái, cảm xúc cứng rắn lại làm cho cậu nhú mày. Ông trời! Đến tốt cùng cậu đừng phải một tên quái vật như thế nào vậy? Cơ thể cứng như tượng đồng không nói, nói với đàn ông loại lời nói này, còn mặt không đỏ khí không suyễn!

Trừ bỏ cái tên Lôi Đình chết tiệt kia, cậu chưa từng thấy qua một tên da mặt dày đủ để làm tường đồng vách sắt, cường tráng như sinh vật ngoại lai!

Mình sao lại gặp phải loại người như thế chứ? Cậu thật sự là không hiểu được.

– Tôi nói, vừa rồi anh ngồi một mình ở cửa làm cái gì!? Còn ngồi ngốc ở chỗ đó làm gì? – Bị nam nhân đặt lên sô pha trong phòng khách, Tần Dương nghi hoặc mở miệng, – Còn có mấy cái thùng này làm gì? Chuyển nhà sao!?

– Tần Dương, – Nam nhân thật cẩn thận mở miệng thăm dò, – Tôi nói em đừng tức giận được chứ? Kỳ thật là tôi giúp em trả phòng, những thứ được đưa đến đây đều là của em.

– Cái gì!? – Tần Dương lập tức nhảy dựng, lại ‘ôi’ một tiếng ngồi lại. Sợ tới mức nam nhân vội đưa tay đỡ, lại bị Tần Dương đập cho một cái, con người xinh đẹp phun hỏa: – Anh đem trả phòng của tôi? Ai.cho.anh.làm.chuyện.này!? – Lửa giận bốc lên, công thêm nghiêng rằng nghiêng lợi.

– A... Là như vậy, – Nam nhân vội vàng bắt đầu giải thích, – Bạn của em... Lí Tuấn bị tình nhân của anh ấy là Lôi Đình đón đi rồi, cho nên... Đánh phải...

– Lại là cái tên hỗn đản chết tiệt kia! – Nam nhân nhắc tới cái tên lưu manh kia lại làm Tần Dương tức giận muốn chết, bộ dáng như phát hỏa: – Cái tên lưu manh kia có tư cách gì đuổi tôi đi!

– Hừ... – Nam nhân vội vàng che cái miệng không biết sống chết của cậu, – Đừng nói như vậy, cái tên kia không nên đụng tới. – Lấy kinh nghiệm quát tháo đánh nhau của già, cái tên nam nhân kia vừa nhìn là biết đó là một người tâm độc thủ辣.

Tần Dương gạt tay nam nhân ra, thở hồng hộc quát: – Tôi quản hắn có nên đụng tới hay không! Hắn vốn chính là một tên hạ lưu! Chẳng lẽ còn sợ người khác nói!? – Nhớ tới mình từng bị tên nam nhân kia ‘uy hiếp đe dọa’, sắc mặt Tần Dương liền biến thành màu đen.

Không phải là một tên đại ca lưu manh sao? Kiêu ngạo cái rắm gì! Cậu không nghĩ đến là, mạng của mình đối với tên nam nhân kia, so với con kiến còn dễ bóp chết hơn.

– Cũng không phải nói như vậy, – Nam nhân buồn rầu vò vò đầu, – Dù sao em cũng đừng đối nghịch với nam nhân kia, kiểu người như bọn họ đều có rất ít kiên nhẫn.

– Anh sợ hắn tôi cũng không sợ hắn! – Tần Dương tà nghệ liếc nam nhân một cái.

– Không phải tôi sợ hắn, tôi chỉ lo lắng cho em. – Ánh mắt của nam nhân vô cùng chân thành, làm Tần Dương nhìn thấy liền đỏ mặt tim đập, – Tôi biết loại người như bọn họ, không sợ trời không sợ đất, thật sự chọc giận hắn, mặc kệ là ông trời hắn cũng chém!

– Hừ, anh đương nhiên biết, bởi vì anh cũng cùng một loại người với bọn họ, bên tám lạng bên nửa cân! – Tuy rằng biết rõ nam nhân cũng có công việc, nhưng Tần Dương vẫn tức giận ăn nói hồ đồ.

Huống chi, ai biết người đàn ông giống như ‘lưu manh’ này còn làm những hoạt động ngầm gì! Có lẽ là một mình buôn lậu cũng không chừng!

– Không không không... – Nam nhân vội vàng xua tay, – Tôi thề tôi không phải người như vậy, tuy rằng trước kia cũng hay đánh nhau, nhưng đều là người khác chọc tôi trước, tôi chưa từng làm chuyện gì vi phạm pháp luật! Tin tưởng tôi, Tần Dương. – Nam nhân luôn cuống thề thốt.

– Anh cam đoan với tôi thì có ích gì? Tôi cũng không phải là con giun trong bụng anh. – Tần Dương nói thâm.

– Vậy em muốn tôi làm như thế nào? Tôi thề ——

– Rốt cuộc anh có biết phiền không? Còn không mau đem đồ của tôi vào, chẳng lẽ muốn đặt nó ở cửa cho mốc meo sao!? – Tần Dương lộ ra vẻ mặt kiêu căng, vô luận là mở miệng ra lệnh cho nam nhân làm chuyện gì cũng đều là một bộ dáng đúng lý hợp tình.

– Ủ, tôi biết rồi.

Nam nhân đáng thương lại nói gì nghe nấy với mệnh lệnh của cậu, bị thanh niên xinh đẹp nhưng tính cách ác liệt trước mắt này bắt nạt tới bến.

Dưới sự hầu hạ ân cần của nam nhân, những ngày kế tiếp của Tần Dương trải qua có thể nói là cuộc sống của thần tiên.

Đói bụng có người mua cho ăn, khát có người bưng nước cho uống, lạnh có người lấy áo cho mặc, đến ngay cả đi lại cũng có người bế đi!

Mà nam nhân thì sao? Mỗi ngày hầu hạ thanh niên như nữ vương không nói, còn kiêm những việc vặt linh tinh như giặt quần áo, quét rác, lau bàn, lau nhà linh tinh, khiến cho nguyên bản là một người đàn ông độc thân cầu thả, không câu nệ tiểu tiết, biến hóa nhanh chóng thành một người hầu toàn năng!

Đương nhiên rồi, nấu cơm là không cần phải nói, hai người đều là không biết, cho nên mỗi ngày ăn đồ ăn sẵn là không thiếu được, vừa lúc tỉnh nam nhân liền làm vệ sinh phòng bếp.

Đã có thể xem như thế, thanh niên xấu tính vẫn có chút tức giận, thường thường vô duyên vô cớ mà mắng chửi nam nhân hầu hạ ân cần — có lẽ thật sự nam nhân đối xử với cậu quá tốt, cho nên thanh niên luôn luôn lấy đó mà kiêu ngạo.

– Tôi nói, anh sẽ không tự mình nấu sao? Mỗi ngày ăn đồ ăn sẵn anh không chán à?

Lúc hai người ở chung không biết ngày thứ mấy giờ thứ mấy trăm, Tần Dương rốt cuộc không nhịn được mở miệng hỏi.

– Ha ha, tôi sẽ không nấu, sợ làm không tốt. – Nam nhân cười nhe hàm răng trắng bóng làm cho Tần Dương cảm thấy chói mắt, – Sao thế? Không thể ăn sao? Muốn đổi nhà khác thử xem sao hay không? – Nam nhân khấn trương truy vấn.

– Không phải, – Tần Dương trả lời khô cằn, cau mày cắn một miếng thịt cá đầy mỡ, – Chẳng qua, rất nhiều mỡ, khó ăn! – Cậu đột nhiên rất tưởng niệm trù nghệ của Lí học trưởng, đáng giận! Cái tên lưu manh chết tiệt kia!

– Như vậy a, vậy... Ngày mai tôi nói với ông chủ. Đúng rồi, em thích ăn cái gì? Tôi cũng bảo ông ấy làm!

– Không mỡ, không béo, không nhạt... – Tần Dương chậm rãi nói, – Còn có, tôi không thích ăn tỏi linh tinh, hải sản ăn nhiều cũng sẽ bị dị ứng.

– Thế sao em không nói sớm cho tôi biết? Khó trách em luôn ăn ít như vậy! Tôi còn nghĩ em giống như con gái, sức ăn bằng một con chim nhỏ! – Nam nhân tỏ vẻ hiểu rõ.

– Đừng đánh đồng tôi với con gái, tôi ăn không nhiều lắm, nhưng là một người đàn ông! – Tần Dương trừng mắt với nam nhân một cái.

Đầu ‘gấu’ này thực sự không biết nói câu nào dễ nghe sao? Thường coi cậu thành phụ nữ, cậu không tức giận mới là lạ!

– Không có a, tôi chỉ là cảm thấy em... – Bộ dạng so với phụ nữ còn đẹp hơn... Những lời này không dám nói ra, nam nhân chỉ cúi đầu và cạo, hai ba và liền giải quyết sạch phần cơm siêu lớn của mình.

– Miệng chó không thể khạc ra ngà voi! – Không cần nghĩ cũng biết nam nhân muốn nói gì, Tần Dương âm thầm nói. Chính là, cảm giác vui sướng khó hiểu trong lòng cậu là thế nào!?

– Kính coong — kính coong —

Ăn cơm xong hai người một nằm trên sofa xem TV, một khổ nhọc ở trong bếp rửa chén bát. Mà chuông cửa tám trăm năm không có người ấn, lại đúng lúc này vang lên.

Tần Dương sớm thành thói quen đám ‘trư’ bằng ‘cẩu’ hữu kia của Thạch Lỗi luôn đập cửa đến đình tai nhức óc, lúc này lại chớp mắt ngạc nhiên.

Không thể nào!? Người này còn có thể quen người văn minh sao?

Trong khoảng thời gian cùng ăn cùng ở với nam nhân, Tần Dương cuối cùng cũng hiểu được cái gì kêu ‘vật hợp theo loài, người chia theo loại’.

– Tôi đi mở cửa. – Chân của Tần Dương dưới sự chăm sóc tỉ mỉ của Tần Dương đã gần như khỏi hẳn, tuy rằng vẫn không thể làm hoạt động kịch liệt, nhưng đi lại bình thường còn có thể miễn cưỡng.

– Cô tìm ai!? – Nhìn thấy một nữ nhân đầy đặn xinh đẹp đứng bên ngoài, cách ăn mặc ‘tục diêm’ giống một tình nhân hắc bang, Tần Dương cau mày khó chịu mở miệng.

Nữ nhân này không phải là tìm đầu ‘gấu’ kia chứ? Thật là có đủ ác tục!

– Anh Lỗi có nhà không? – Khẩu khí của nữ nhân cũng không tốt, nhìn cậu từ trên xuống dưới.

Lúc cô ta nhìn đến khuôn mặt còn xinh đẹp hơn con gái của Tần Dương, trên mặt hiện ra vẻ ‘đổ phụ’, – Cậu chính là Tần Dương kia đúng không!? – Ngực khí của cô ta rõ ràng có vẻ từ trên cao nhìn xuống, thoát nhìn có chút giương nanh múa vuốt.

– Chính là tôi, làm sao? – Chết tiệt, quả thật là... Tần Dương oán giận mắng trong lòng. Chớp đôi mắt đẹp, khoanh tay tựa vào cạnh cửa, đồng dạng bày ra một bộ dáng kiêu ngạo ‘Cô có thể làm khó được tôi sao?’

– Mày là đồ không biết xấu hổ! Mày là đồ đồng tính luyến ái chết tiệt, hồ ly tinh thối tha, đồ ngu ngốc! Tao nói cho mày biết, anh Lỗi không phải đồng tính luyến ái, anh ấy sẽ không thích mày! – Nữ nhân dùng đôi mắt ngoan độc trừng Tần Dương, mở miệng chính là một bộ hận không thể cắt cậu thành tám khối lớn.

– Nay, tôi cảnh cáo cô, – Tần Dương dựng thẳng thân mình, gần từng tiếng nói: – Thứ nhất, tôi không phải là cái gì đồng tính luyến ái, hồ ly tinh thối tha, cô nói chuyện lịch sự một chút! Đừng vừa đến cửa liền gào vào mặt người ta giống như một người đàn bà chanh chua! Thứ hai, nếu cô có bản lĩnh, tìm ‘anh Lỗi’ của cô mà nói, tôi thấy cô cùng anh ta thật xứng đôi! Một ba tám cùng một đầu ‘gấu’ không phải trời sinh một đôi thì là cái gì!? – Tần Dương ác độc cãi lại.

Hừ, muốn so công phu cãi nhau, Tần Dương cậu cũng sẽ không bại bởi mụ đàn bà này! Chính là, vì cái gì trong lòng lại ề ề? Còn tức giận đến muốn chết!?

– Mày... Mày không biết xấu hổ! – Nữ nhân tới cửa thăm dò ‘tình địch’ không nghĩ tới nam nhân xinh đẹp trước mắt dĩ nhiên là một tên răng nanh mỏ nhọn, tức giận đến trợn mắt, chỉ có thể lặp lại kêu gào: – Mày là đồ gay nam không ra nam nữ không ra nữ! Tao thấy nhất định là mày bám dính lấy anh Lỗi!... Tránh ra, mày là đồ biến thái ghê tởm! Để cho tao đi vào!

– Nay, cô nói ai là biến thái!? Cô là đồ ba tám thối diện mạo khó coi! – Tần Dương chịu không nổi ủy khuất, đôi mắt đẹp phun ra lửa, không cam lòng yếu thế liền khẩu chiến với mụ đàn bà trước mắt này, trong lòng tức giận rần rần: – Thạch Lỗi, lần này anh chết chắc rồi!

– Mày lại... Lại dám... Nói tao diện mạo khó coi!? – Nữ nhân tái mặt, khuôn mặt vặn vẹo rất giống một ‘mẫu dạ xoa’. – Mày muốn chết à! Đồ ngu ngốc! Lạn hóa không biết xấu hổ @%#&%\$#...

Bùm bùm, cách cách, những từ ngữ mắng chửi người ngoạn mục vô cùng liên tiếp thoát ra từ đôi môi đỏ mọng của người phụ nữ, làm cho nàng ngay tại chỗ biến thành một trong những người phụ nữ chợ búa bên đường.

– Oa... – Nước miếng nữ nhân vấy ra thiếu chút nữa văng lên mặt Tần Dương! Cậu vội xoay người, tránh thoát ‘phi tiễn’ đang phun ra vô số kia, tức giận quay vào bếp kêu to: – Thối tạng đá, anh còn không lăn ra đây cho tôi! – Cậu sắp bị nước miếng của nữ nhân này làm cho chết đuối, đầu ‘gấu’ kia còn lẳng nhẳng ở bên trong!

– Làm sao vậy!? – Nam nhân còn đang chiến đấu hăng hái với mấy cái bát con trong phòng bếp, nghe được tiếng kêu của Tần Dương liền hoảng sợ, trượt tay làm rơi đồng chén đĩa, hai tay còn dính đầy xà phòng xông ra ngoài, những mảnh nhỏ lưu lại đầy đất sáng ánh lên.

– Chính là chuyện tốt mà anh làm! – Tần Dương tức đỏ mặt, quay đầu vào phòng khách, lưu lại một nam một nữ hai mặt nhìn nhau.

– Mĩ Kiều, sao em lại tới đây!? – Thạch Lỗi tùy tiện cầm một cái khăn lau khô tay, nhếch miệng cười cười với cô gái mà mình coi là ‘em gái’: – Vào đi.

– Anh Lỗi. – Nữ nhân vừa nhìn thấy ‘người trong lòng’ liền uốn éo thân mình, đi đến, tiếp theo mím đôi môi đỏ mọng, quăng ngay về ‘người đàn bà chanh chua’ sửa thành vẻ nũng nịu, bĩu môi oán giận: – Mỗi lần em đến xưởng tìm anh đều không gặp, bọn anh Hầu nói anh ở nhà, cho nên em tới.

– À, là thế à. Ngại quá, gần đây anh cũng không đến xưởng... – Thạch Lỗi cười cười, có chút nóng vội đi vào phòng khách, thấy thanh niên đang ngồi trên sô pha, sắc mặt không tốt.

Tần Dương thấy gã đi vào, liếc xéo gã một cái, hừ lạnh một tiếng rồi lại quay đầu xem TV. Thạch Lỗi nhảy mắt chảy mồ hôi lạnh, có một loại dự cảm xấu rằng mình sắp bị ‘đại họa lâm đầu’.

– A, Tần Dương, em đang xem TV à... – Nam nhân cười giống một con chó Nhật cỡ lớn, lấy lòng đi về phía trước.

– Vô nghĩa! – Tần Dương bĩu môi, lắc lắc đầu không thèm nhìn gã.

Dự cảm ‘đại họa lâm đầu’ của nam nhân càng thêm mãnh liệt, vội vàng nói: – Đúng rồi, tôi giới thiệu với em, đây là em họ của A Hầu —— Lâm Mĩ Kiều, A Hầu em còn nhớ chứ? Chính là người... Là người có dáng người rất cao, mặt lại giống như mặt khỉ...

– Tôi nhớ rõ thì sao? Không nhớ rõ thì sao!? Đó đều là bạn bè của anh, không liên quan đến tôi! – Thanh niên lạnh lùng trả lời.

Xong rồi! Nam nhân mặt nhăn mày nhú, bộ dáng uể oải như trời sắp sập đến nơi, làm Lâm Mĩ Kiều ở bên cạnh thấy liền tức giận muốn chết.

Anh Lỗi của cô khi nào thì ăn nói khép nép như vậy? Đồ ngu ngốc chết tiệt này! Hồ ly tinh xấu xa!

– Này, sao cậu lại không biết điều như thế!? Anh Lỗi đã ăn nói khép nép như vậy, cậu còn cố ra vẻ làm bộ làm tịch, thật sự là ghê tởm muốn chết!

– Tôi có ác tâm hay không thì liên quan gì đến cô? Điều cô nên quan tâm chính là ‘anh Lỗi’ của cô có ác tâm hay không mới đúng! – Tần Dương quay đầu lại, tiếp tục châm chọc nói: – Còn có, tôi làm bộ làm tịch sao? Căn bản là đầu ‘gấu’ này sống chết không buông tôi hiểu không!?

– Anh Lỗi, anh xem cậu ta ——

Lâm Mĩ Kiều dậm chân, oán hận quay lại ôm chặt cánh tay cường tráng của ‘người trong lòng’ lắc lắc, thanh niên nhìn thấy liền nhú đôi mắt đẹp, tiếp theo quay phắt về phía nam nhân hung dữ trừng mắt.

Thật sự là —— tức chết cậu! Tăng đá chết tiệt kia! Đầu gấu chết tiệt kia! Còn không bỏ cái tay lợi dụng kia ra! Tần Dương cảm giận quay đầu lại, ngồi trên sô pha thở hổn hển, cầm điều khiển từ xa bấm lung tung, cuối cùng giận dữ ném bay cái điều khiển từ xa lên sô pha, nổi giận đùng đùng trở về phòng.

7. Chương 7

Tần Dương đóng rèm cửa, sau đó xoay người bỏ nhào lên giường đắp mạnh lên gối, miệng thở dốc mắng liên tục ——

– Thối tăng đá! Lạn tăng đá! Quỷ tăng đá!... Ngu ngốc! Lưu manh! Thằng khốn! Vương bát đản! Sắc lang xx! Đồ con heo chỉ biết dùng nửa dưới!... – Càng đắp càng thấy lòng chua xót muốn chết, hốc mắt cũng dần nóng lên.

Thật sự là kỳ lạ, sao cậu lại có loại xúc động muốn khóc!? Tần Dương dừng động tác đắm vào gối, nghiêm túc suy tư vì sao bản thân mình lại trở nên vô lý như vậy ——

Không phải cậu cũng đã thích cái tên đầu ‘gấu’ kia chứ!?

Ý niệm như tia chớp xoẹt qua trong óc cậu, làm cho Tần Dương rung mình một cái.

Cũng không phải không đúng? Luôn tùy tiện làm nũng với gã, tùy hứng, tùy tiện phát cáu... Còn luôn một bộ dáng đúng lý hợp tình, so với cha già mẹ già của mình còn thân thiết hơn, đây không phải ‘được sủng mà kiêu’, thì là cái gì!?

– Đáng giận! – Tần Dương cắn gối, càng cảm thấy hốc mắt nóng lên, trong lòng chua xót. Bản thân bị một người đàn ông gặm đến xương cốt không còn dũa đủ xui xẻo rồi, bây giờ lại còn thích tên hỗn đản này, như thế thử hỏi thể diện của cậu vớt đi đâu!?

– Đều tại đầu ‘gấu’ nhà anh! – Tần Dương coi gối của nam nhân như ‘bao cát người’ bắt đầu đắm thật lực, cắn giận mắng: – Đều tại anh! Đều là anh làm hại! Đều là anh! Biến tôi thành một người đồng tính luyện ái đáng ghét! Biến thái ghê tởm! Thằng khốn! Vương bát đản! Tôi đánh chết anh! Tôi đánh chết anh! Đánh chết anh ——

Phần nộ cộng thêm hoang mang nên thanh niên chỉ có thể dùng tứ chi cùng mắng chửi để phát tiết bất an cùng sợ hãi trong nội tâm.

Chính là cho dù đánh đến tay phát đau, miệng mắng đến lên men, sợ hãi vẫn là sợ hãi, bất an vẫn là bất an, cuối cùng, thanh niên chỉ có thể giống như một con ếch vô lực nằm vật trên gối thở ‘hồng học’, trong đây lóe ra một dấu chấm hỏi to thật to.

Chết tiệt, rốt cuộc bây giờ nên làm cái gì đây!?

Cốc, cốc, cốc —— ngoài cửa truyền đến tiếng gõ cửa khi nặng khi nhẹ, tiếp theo là tiếng nói trầm lớn của nam nhân xuyên qua ván cửa hơi mỏng: – Tần Dương, tôi có thể vào được không?

– Anh muốn vào thì vào, gõ cái gì mà gõ! – Tần Dương ngồi bật dậy quát, vốn tâm trạng đang không tốt hơn nữa bị nam nhân quấy rầy mà càng trở nên rối loạn.

Mắt lạnh nhìn nam nhân chậm chậm mang theo nụ cười ngu ngốc tiến từng bước vào, Tần Dương không nhận được chăm chọc: – Anh vào làm gì? Không cần ở cùng biểu muội gì mà ‘hầu tử’, ‘tinh tinh’ linh tinh gì đó sao!?

– Tôi tiễn cô ấy về rồi. – Nam nhân ngáp ngừng mở miệng, thật cẩn thận ngồi xuống cạnh Tần Dương, – Tần Dương, không phải là em tức giận đấy chứ?

– Tôi việc gì phải tức giận? Tức ai giận? Con mắt nào của anh nhìn thấy tôi tức giận!? – Tần Dương quay đi... Hừ lạnh.

– Tôi không biết, dù sao, dù sao tôi vẫn cảm thấy tâm tình của em không tốt. – Nam nhân gãi gãi đầu, bộ dáng buồn rầu.

– Tôi chính là tâm tình không tốt đấy, thế thì làm sao!? Có liên quan gì đến anh sao? – Vẻ mặt Tần Dương lạnh lùng.

– Đương nhiên là có liên quan chứ, tâm tình em không tốt tâm tình tôi cũng theo đó mà kém theo. – Nam nhân thẳng thắn khi nói chuyện tuyệt không hiểu được thế nào là hàm súc.

– Anh ——. Tần Dương đỏ mặt, há mồm lại không nói được câu phản bác, chỉ có thể cắn môi oán hận nhìn chằm chằm mặt đất, – Ngày mai tôi sẽ chuyển đi! – Đúng vậy! Quyết định, nếu không chuyển đi chắc chắn mình với đầu ‘gấu’ này sẽ dây dưa không rõ!

– Em nói cái gì!? – Nam nhân rống lên.

– Tôi nói ——. Nhìn thấy nam nhân lập tức lộ ra bộ dáng hỗn hển tâm tình của Tần Dương bỗng tốt lên, nhận không được càng thêm ác liệt cong môi: – Tôi muốn chuyển đi!

- Không cho chuyển! – Nam nhân ‘hoắc mắt’ một tiếng đứng dậy, từ trên cao nhìn chăm chăm xuống cậu, thể trạng cường tráng lập tức che khuất tất cả ánh sáng trước mặt Tần Dương.
- Tôi muốn chuyển thì chuyển! Muốn đi thì đi! Anh dựa vào cái gì quản tôi!? – Tần Dương cũng đứng bật dậy, đi đến tủ bắt đầu thu dọn quần áo của mình, oán hận quăng từng cái từng cái lên giường, – Tôi nói cho anh biết, hiện tại tôi sẽ đi! Ông trời cũng không quản được tôi!
- Tôi nói không cho đi sẽ không được đi! – Tính bướng bỉnh của nam nhân cũng trỗi dậy, vươn tay vơ hết quần áo Tần Dương ném ra nhét vào chỗ cũ. Tần Dương tức giận hất tay nam nhân ra tiếp tục thu dọn hành lý, tiếp theo hai người bắt đầu cuộc chiến kéo co —— thanh niên ném ra một cái, nam nhân lại thu về một cái... Cứ lặp đi lặp lại như thế, khiến cho thanh niên vốn đang không ổn định, tính tình nóng nảy càng thêm tức giận ngập trời.
- Tôi nói, anh rút cuộc có cho tôi thu dọn hay không!? – Thanh niên nắm chặt tay, đôi mắt tóe lửa, oán hận rít gào.
- Chết cũng không cho! Cậu đừng hòng chạy được! – Nam nhân cũng hùng hổ rống to.
- Anh đầu ‘gấu’ chết tiết này! – Tần Dương căm giận ném bay toàn bộ những thứ trong tay, tiếp theo quay đầu bước đi, – Không cho tôi thu dọn, tôi tự mình đi! Hừ!
- Cậu muốn đi đâu!? – Nam nhân kêu to sau lưng cậu, tiếp theo dùng sức đè chặt thanh niên xuống đất: – Không cho đi! – Gã rống to bên tai thanh niên, hai mắt đỏ rực.
- Chết tiết! – Tần Dương đột nhiên bị đè xuống đất đau muốn chết không nói, còn bị thân thể cường tráng như núi của nam nhân đè nặng không thở được, – Anh này đầu... ‘gấu’, cút ngay cho tôi! Tôi sắp bị anh đè... chết! – Tần Dương trợn mắt nói ra được mấy câu, ***g ngực sắp bị thân thể của nam nhân đè vỡ.
- A. – Nam nhân luống cuống đứng lên, đầu óc giật mình lại đè lại. Chẳng qua lúc này lại thật cẩn thận lấy thân thể của mình hơi đè lên Tần Dương, không làm bị thương thanh niên cũng vẫn không cho cậu động dậy được, đưa tay lột luôn quần của cậu.
- Anh làm gì!? – Tần Dương đang quỳ rạp trên mặt đất liền cả kinh, quay đầu nhìn về phía nam nhân, hai người bốn mắt nhìn nhau, nam nhân lại hướng về cậu nhếch miệng cười ——
- Em đi không được. – Gã thì thào như tự nói với mình, vươn tay kéo Tần Dương lại, cặp đùi cường tráng hữu lực đè chặt thân thể cậu, động tác tay lại càng nhanh hơn.
- Trực tiếp áp người lên giường làm đến thích không phải được sao? Đến lúc đó đã thích rồi còn chạy trốn được sao!?
- Lời nói của nam nhân kia còn vang bên tai, làm cho nam nhân đã lâm vào trạng thái điên cuồng xuống tay càng mãnh liệt.
- Dây lưng, quần, áo sômi... Cho dù có đấm đá nam nhân thế nào, Tần Dương vẫn bị nam nhân thuần thực lột sạch bách, giống một mỹ nhân ngư lửa thể ngồi phịch trên sàn nhà lạnh như băng.
- Anh... Anh... Anh... – Có ngu ngốc thể nào nữa cũng biết kế tiếp nam nhân muốn làm gì, Tần Dương vừa sợ vừa thẹn vừa giận! Đầu ‘gấu’ chết tiết này, lại muốn mạnh mẽ xxoo cậu sao!?
- Lôi Đình nói qua, chỉ cần cậu còn muốn chạy, thì cứ làm cậu đến không xuống giường được! – Nam nhân đè cậu đồng dạng hai ba cái liền lột hết mình, lộ ra thể trạng dọa người cùng cự vật dữ tợn dựng đứng lên trời, cười hì hì, – Dù sao cậu còn muốn chạy cũng không chạy được.
- Bàn tay của gã xoa loạn trên người thanh niên, hai thân thể nam tính nóng bỏng trắng trợn chạm vào nhau, trong nháy mắt ma xát ra từng đợt hỏa hoa đầy khoái cảm. Trí nhớ ngọt ngào như thủy triều vọt ra từ chỗ sâu nhất trong thân thể, Tần Dương hoảng sợ phát hiện mình chỉ bị nam nhân đụng chạm đã cứng rồi.
- Đáng giận! Cái tên lưu manh xứng đáng bị người chặt thành mười bảy mười tám mảnh kia!
- Tần Dương... Tần Dương... Mỗi ngày tôi nhìn thấy em, muốn làm đến sắp điên lên rồi!

Trong khoảng thời gian này bị bắt ngủ trên sàn nhà lạnh lẽo, mỹ bị trước mặt lại chỉ có thể nhìn chứ không thể ăn làm nam nhân sắp nổ tung. Hiện giờ thanh niên nói đi là đi, không bằng đơn giản thao thanh niên đến thỏa mãn! Thao cho cậu kêu cha gọi mẹ, còn muốn chạy cũng chạy không được! Tính bướng bỉnh của nam nhân trời dấy, dục vọng bị giam cầm hồi lâu giống như một con mãnh thú bị thoát ra, nhảy bổ lên loạn hôn loạn mát, loạn hút loạn cắn thanh niên.

– Anh này... Cầm thú! @%#&#%\$#... – Thanh niên bị đè trên sàn nhà tức giận kêu to, sau đó kêu không đến hai câu lại bị nam nhân chặn miệng, chỉ có thể phát ra tiếng ‘y y ô ô’.

Cậu chỉ có thể trừng đôi mắt tóe lửa về phía nam nhân, lửa giận cộng thêm dục hỏa bốc lên làm cho cậu giống một con mèo rừng đầy dã tính, đang ra sức dậm đá lên người nam nhân, cộng thêm cào, cắn, bấu, véo... Không thiếu thứ gì!

– Con mẹ nó, lão tử cũng không tin không trị được em!

Con người Thạch Lỗi vốn thật sự thô bạo, hiện giờ lại thêm dục hỏa cuồng đốt nên cũng bị thanh niên làm cho nổi lên hung tính, rống to một tiếng, tứ chi nhào lên, hai mắt đỏ đậm áp chế thanh niên, nhặt cái áo sơmi vứt ở một bên trói hai tay thanh niên lại... thắt thật chặt lại! Sau đó lấy quần dài bên cạnh, rút ra hai cái thắt lưng, lật người thanh niên lại, kéo căng hai chân cậu ra, gấp lại trói chặt.

– Anh... Lại... – Thanh niên trừng đôi mắt đẹp, lấy tư thái xấu hổ người nằm úp sấp, cái mông trắng nõn nhếch cao lên, hai chân mở rộng đối mặt nam nhân, không dám tin bản thân mình lại thành độc chiếm của nam nhân!

– Tần Dương, không có biện pháp a, em thật sự rất hoang dã! Không cột lấy em làm là không được! – Nam nhân quỳ gối phía sau cậu, chỉ dùng một tay đã dễ dàng giữ cậu, sau đó tinh tế nhấp nhám ‘mỹ vị’ trước mặt.

Theo tấm lưng trắng nõn duyên dáng, một đường liếm hôn xuống phía dưới, nụ hôn vừa nóng vừa dính của gã kéo thẳng đến cặp mông cùng khe hở rãnh mông rất tròn vểnh, co dãn thật tốt của thanh niên...

– Không cần ——. Cảm thấy nam nhân ban hai mông của cậu ra rồi lại dùng đầu lưỡi đáng sợ dậm vào nơi khó mở miệng kia của mình, Tần Dương nghĩ muốn khép hai chân vào lại làm không được, chỉ có thể cúi đầu ngượng ngùng kêu to.

Chính là, cho dù cậu muốn chạy trốn khỏi đầu lưỡi khủng bố kia, cái mông bị bàn tay của nam nhân đè lại không thể di chuyển vẫn rơi vào đầu lưỡi nóng bỏng của nam nhân.

Đầu lưỡi nam nhân bắt đầu tinh tế liếm láp đóa hoa ngượng ngùng giấu trong rãnh mông, lại đem đầu lưỡi vừa ướt vừa nóng vối vào trong thông đạo cực nóng chặt chẽ để nhẹ nhàng dò hỏi. Nước miếng trong lúc liếm láp dính ướt đóa hoa nhỏ ngượng ngùng kia, làm cho nó run rẩy hướng về phía người tới xấu hổ mở ra, tiếp theo lại diễm lệ co vào ——

– Liếm... Dùng hết sức với đầu lưỡi vào... – Trong đầu thanh niên như là bị sét đánh qua, cái gì quy thường, đạo đức, cùng với đủ loại lễ giáo trong trường học đều bị ném lên chín tầng mây, duy nhất cảm nhận được, chính là đầu lưỡi cực nóng của nam nhân cùng cơ khát và hư không mãnh liệt trong thân thể!

– Đùng... Đùng liếm! – Sắc mặt hồng như lấy được máu, thanh niên bị liếm đến cả người run rẩy, từng đợt tê dại kêu to với nam nhân sau lưng: – Tôi bảo anh đừng liếm anh không nghe thấy à!? Không phải anh muốn làm sao? Còn không đem thứ kia của anh cắn... Cắn vào!

Dù sao tóm lại là muốn làm, rõ ràng sớm làm sớm xong việc! Huống chi thân thể cậu đã sớm thực tủy biết vị, bị nam nhân liếm vài cái, liền hư không làm cậu không chịu nổi, cơ khát đến mức hận không thể lập tức bị thứ gì đó càng thô càng ngạnh nhồi vào!

Thanh niên nhất thời bị dục hỏa đốt đến ngu người, căn bản đã quên nơi đó của cậu không có được bôi trơn cùng ngón tay khuếch trương, chỉ bằng nước miếng làm dịu, vẫn không thể thừa nhận phân thân đã thú thật lớn của nam nhân.

Đáng tiếc luôn phải qua một phen ‘vật lộn’ mới có thể xxoo đã nằm ngoài nhận thức của hai người, đã sớm khẩn cấp, dục diễm ngập trời, sao còn có thể nhớ được điều này.

Chỉ thấy nam nhân quỳ gối phía sau thanh niên, bàn tay giữ chặt thắt lưng thon gọn của thanh niên, đem phân thân đầy gân xanh, dữ tợn thô lớn màu đỏ tím để lên tiểu huyệt đỏ tươi đang hé mở giữa mông của thanh niên, động thân một cái, đã đâm đầu đỉnh cứng rắn cực đại vào ——

– Oa a ——. Vang lên không phải là tiếng mị ngâm mê người, mà là tiếng kêu đau đớn thảm thiết của thanh niên, – Đau, đau muốn chết! Mau... Mau rút ra cho tôi... Rút ra đi! – Khuôn mặt nguyên bản đỏ ửng của thanh niên thoáng chốc đã đau đến trắng bệch, phân thân xinh đẹp đứng thẳng giữa hai chân cũng lập tức hành quân lạng lẽ, chỉ thấy cậu nằm úp sấp trên mặt đất, quay đầu yếu ớt gằm nhẹ với nam nhân.

– Hô... Em nhẩn nại một chút đi, Tần Dương, tôi chịu không nổi! – Nam nhân sắp bạo phát, đưa tay xoa bóp phân thân mềm nhịn dưới thân thanh niên, mà gã lại sợ thanh niên bị thương, chỉ có thể nhẩn nại xâm nhập từng tắc một.

Quy đầu thô to cứng rắn kéo căng nộn thịt đỏ tươi trong thông đạo, mỗi lần tiến vào đều làm nếp nhăn bên trong giãn ra, trong cơ thể thanh niên nóng bỏng chặt chẽ như hỏa lò, làm cho nam nhân thích đến run người, hận không thể lập tức đâm mạnh một phát vào trong cơ thể thanh niên.

– Anh nhẹ... Nhẹ một chút, chậm... Chậm một chút... A... Đau... Ô... – Thanh niên đau đến nỗi chỉ có thể ngồi phịch trên mặt đất rên rỉ, hai tay nắm chặt thành quyền, mà hai cặp mông trắng nõn lại nhếch cao lên, bị nam nhân bóp chặt xâm nhập từng tắc. Đợi cho phân thân của nam nhân đi vào toàn bộ, hai người đã chảy đầy mồ hôi, tay chân run lên.

– Tần Dương, em có khỏe không? Tôi muốn động. – Hơi thở cực nóng của nam nhân phun bên tai thanh niên, vừa nói vừa nhẹ nhàng đem đưa thắt lưng cường kiện hữu lực, đầu tiên là động tác nhẹ nhàng chịu đựng, sau khi nghe thấy tiếng thở dài không thể áp chế của thanh niên mới bắt đầu chậm rãi đưa đẩy.

– Ô, cầm thú! Anh nhẹ... Nhẹ một chút! Vẫn rất đau đấy! – Thanh niên có vẻ hơi dịu lại sau đau đớn, lại do động tác hơi mạnh một chút của nam nhân mà nhẩn nại.

– Tôi thật sự nhịn... Nhìn không được a! – Nam nhân khàn khàn cúi đầu, liên tiếp liếm hôn lên tấm lưng trần trắng nõn duyên dáng của thanh niên, thắt lưng vẫn cố gắng dao động ở mức thấp, từng chút từng chút va chạm trực tràng chặt chẽ mềm mại mà nóng ẩm của thanh niên.

– Ô... Ừm a... Ừn... – Tần Dương biết cầu xin nam nhân là vô ích, chỉ biết cắn môi cúi đầu rên rỉ.

Dần dần, dưới vận động ra vào coi như ôn nhu, trong cảm giác đau đớn tê liệt lại có một luồng tê dại nói không nên lời đánh úp lại, từ xương sống chạy đến tứ chi trăm骸. Loại khoái cảm vi diệu mà nhẩn nại này, cùng những lần trước, phẳng phất như có con kiến đang bò làm cậu ngứa ngáy khó nhịn, da đầu run lên, làm cho thân thể cậu dù vẫn đau nhưng lại càng khát vọng nam nhân có thể đâm chọc mạnh mẽ hơn.

– Có thể... – Thanh niên nhịn không được phát ra lời mời gọi cơ khát, tự động nâng nửa người trên đón nhận từng cú thúc của nam nhân, hơi hơi đem đưa cái mông mong có thể nhận được khoái cảm càng mãnh liệt.

Nam nhân hưng phấn thở dốc sau lưng cậu, càng nắm chặt vòng eo thon nhỏ của cậu kéo về phía háng của gã, thắt lưng bắt đầu đem đưa trên diện rộng, hai người cực độ cơ khát nằm ngay trên sàn nhà lấy tư thế mập hợp của dã thú điên cuồng yêu nhau.

Tư thế này làm cho cả người vào cùng người nhận đều thông thuận hơn, mỗi một lần nam nhân đều đâm tới chỗ sâu nhất trong huyệt khẩu, lúc nhanh lúc chậm, khi mạnh khi nhẹ, phân thân vừa thô vừa lớn cương mãnh mà hữu lực, làm cho nội bích đỏ tươi đã sáng bóng ướt át dưới những cú thúc của nam nhân lại nhanh chóng co rút lại, làm cho thanh niên bỗng có một loại lỗi giác nội tạng cũng bị gã đâm ra, bụng cũng sắp bị gã đâm thủng.

– Ừm... Ừm a... Ừn ừn... Thật thoải mái... Mau... Mau một chút nữa... Dừng sức...

Nam nhân mỗi lần đâm chọc đều có thể nặng nề mà ma sát tuyến tiền liệt lẫn cảm, làm cho cả người thanh niên bị kích thích, thân thể trắng nõn bị nam nhân va chạm đến đem đưa trước sau, hai mắt mê ly, đôi môi đỏ mọng khẽ nhếch phát ra tiếng kêu mị hoặc, phân thân xinh đẹp giữa hai chân không cần chạm vào đã đứng thẳng, chảy xuống từng giọt lệ trong suốt.

Nhìn thấy bộ dáng cơ khát *** đang này của thanh niên, nam nhân còn có thể nhẫn nại không điên cuồng đâm chọc trong cơ thể cậu thì thật là kỳ lạ! Chỉ nghe nam nhân rống to một tiếng, hai mắt đỏ đậm nắm chặt thắt lưng của cậu, bắt đầu điên cuồng mà đóng đưa phần eo, đem thanh niên dưới thân thao đến chết đi sống lại, lắc đầu lung tung thét chói tai không ngừng.

– A... A a... A... A... A a... – Cả người thanh niên phiếm hồng sáng bóng, tiếng kêu thê lương giống như mèo hoang, hai tay bị áo sơmi trói chặt chống trên đất, đôi môi đỏ mọng khẽ nhếch không tự giác chảy xuống nước miếng trong suốt, hai mắt nhắm chặt lắc đầu lung tung, bộ dáng điên cuồng vừa thống khổ muốn chết lại vừa thỏa mãn muốn chết.

– Tôi... Muốn... Muốn... Chết... Aha... A... – Tiếng lảnh kêu của thanh niên bị phá thành mảnh nhỏ, dưới một trận khoái cảm cuồng mãnh đột nhiên ngắc phắt đầu, cổ thấm đầy mồ hôi, cả người phun ra từng đợt từng đợt dịch thể đặc sệt, tiếp theo hai tay bỗng nhiên mềm nhũn, lập tức tê liệt ngã xuống mặt đất.

Mà nam nhân vẫn như trước điên cuồng va chạm trong cơ thể cậu, dưới sự co rút điên cuồng của nội bích khi đạt cao trào của thanh niên mà đạt tới một đợt cao trào nho nhỏ, lại cởi bỏ hai dây thắt lưng chói chói trên đùi thanh niên, kéo thân thể xụi lơ của cậu lấy tư thế đoàn tàu bắt đầu đâm chọc.

Mỗi lần đầu đỉnh cứng rắn đâm thật mạnh lên điểm mẫn cảm của thanh niên, lại làm cho dục vọng của thanh niên đang dựa lưng vào lòng ngực gã, vừa mới phát tiết lại lần thứ hai ngắc đầu đứng thẳng lên.

– Thoải mái không... Tần Dương?

Nam nhân thở dốc gặm cắn cái cổ duyên dáng của cậu, cánh tay cường tráng ôm lấy cái eo nhỏ nhắn của thanh niên, bàn tay nóng bỏng bao lấy phân thân lần thứ hai nhếch lên của cậu, vừa đâm mạnh lên trên, vừa xoa bóp tuần hoàn có quy luật.

– Ừm a... A... Thoải mái... Sướng... – Phía sau bị nam nhân thô bạo xỏ xuyên qua, phía trước lại bị đụng chạm đầy phiến tình, trước sau tập kích như thế, làm cho Tần Dương đã sớm bị khoái cảm ngập trời cọ rửa toàn bộ lý trí, chỉ có thể dựa vào bản năng của cảm quan để đáp lại, sao còn quản được vấn đề này có vô sỉ hay không.

– Vậy... Em sẽ không nghĩ đến chuyện rời đi chứ!? – Nam nhân chỉ cần tưởng tượng đến chuyện thanh niên nói đi là đi, cơn tức lại dâng lên, ôm lấy thắt lưng thon gọn của thanh niên, xoay người cậu 180 độ lại. Lấy tư thế mặt đối mặt, hạ thế gấn chặt ôm cả người cậu đặt trên tường, tiếp theo nâng hai chân cậu vòng qua ôm lấy vòng eo cường tráng của mình, muốn giữ chặt cậu ra sức thao, không thao cho cậu không xuống giường được là không thể!

– A... Không... Muốn... Ừm... Thạch Lỗi... Đừng... – Tần Dương dưới những động tác liên tiếp của nam nhân kêu khàn cả giọng, dục vọng lại bắn đến tung tóe không nói, cả người tê nhức đau yếu sắp trở thành một bãi xuân thủy.

– Nếu em không đáp ứng không đi, thì chúng ta cứ tiếp tục làm đi! – Nam nhân thở dốc bên tai cậu, hai chân thon dài trắng trẻo của thanh niên bị gã nâng lên đè trên vách tường kịch liệt đóng đưa không ngừng.

– Tôi không... A... – Mặt đỏ tươi như cây lựu nở rộ, tóc trên trán ướt đầm, Tần Dương trừ bỏ quay cuồng trong dục vọng của nam nhân, không còn cách nào khác.

Cả phòng bừa bãi, cả phòng *** mĩ, cả phòng đều là hơi thở giống đực tanh nồng.

Áo sơmi, dây lưng, quần dài... Quần áo tán loạn ném một bên, trên sàn nhà cũng tung tóe khắp nơi chất lỏng màu trắng không rõ...

Một tên thanh niên toàn thân trần trụi, diện mạo diễm lệ quyến rũ ngồi phịch trên giường lớn, hai chân thon dài bóng loáng như ngọc mềm nhện rủ xuống một đôi khuỷu tay cường tráng, phủ trên người cậu là một gã đàn ông lưng hùm vai gấu, cường tráng như núi đang ra sức đưa đẩy.

Trên mặt cậu tràn đầy màu đỏ cùng nước mắt, hai tròng mắt xinh đẹp mê muội mà tan rã, đôi môi đỏ mọng xinh đẹp chảy đầy nước bọt trong suốt vô ý thức phun ra tiếng rên rỉ đứt quãng: – Ừm a... Đừng... Ừm...

Tiếng nói khàn khàn mang theo tiếng khóc nức nở nồng đậm, cậu đã không thể kêu ra tiếng, dục vọng đang dưng dưng cũng không thể chảy ra một giọt mật nước, liên tục mấy giờ giao hoan không ngừng, làm cho

cậu đã hoàn toàn tan thành một bãi xuân thủy.

– Em... Không đi... Rốt cuộc... Không dám... Lỗi... Van cầu anh... Tha... Em... – Thanh niên điên cuồng lắc đầu cầu xin, một lần lại một lần bắn tinh, một lần lại một lần nếm trải cực hạn vừa đau lại vừa làm người thích đến phát cuồng, thanh niên cảm thấy mình thật sự sắp bị tinh lực vô cùng của nam nhân làm đến điên rồi!

– Thật sự không đi!? – Nam nhân đang phủ trên người cậu dừng lại, nhếch miệng cười.

– Ừ ưm. – Tần Dương chảy nước mắt gật đầu không ngừng, thở phì phò, khàn khàn mở miệng: – Em... Không đi, em thề. Van cầu anh, Thạch Lỗi, em thật sự chịu không nổi. – Tiếp tục làm thế này, cậu thật sự sẽ chết á.

Nhìn thấy khuôn mặt mảnh mai rơi đầy lệ của thanh niên, vẻ mặt chờ đợi nhìn gã, Thạch Lỗi cho dù có lửa giận ngập trời cũng tan thành mây khói. Gã vội rút ra hung khí đang tàn sát bữa bãi trong cơ thể thanh niên, tùy tiện vuốt vài cái, mũi nhọn liền hộc ra chất lỏng vẫn đục.

– Nói thật, Tần Dương, thể lực của em quá kém. – Nam nhân dùng khăn lau khô tay, ôm lấy thanh niên đang vô lực nhúc nhích.

– Tôi thể lực kém? Căn bản anh là đồ... Dã thú! – Thật vất vả lấy lại hơi thở Tần Dương mệt mỏi mắng.

Ồ! Thật sự là mất mặt muốn chết, cậu thể nhưng bị đầu ‘gấu’ này làm đến khóc ra nước mắt!

– Tôi biết thể lực của tôi tốt em chịu không nổi, nhưng tại em cứ nói muốn đi, tôi vừa nghe liền nóng nảy, trong đầu liền bốc hỏa, không còn nghĩ đến cái gì nữa.

Thạch Lỗi nhớ lúc mình còn đi học, có một lần bị người khiêu khích gay gắt, đầu óc ‘bùm’ một tiếng liền phát hỏa, nhấc nắm tay đâm về phía người đó, thiếu chút nữa đánh chết người, nếu không phải đồng bạn của gã liều chết kéo gã lại, chỉ sợ bây giờ gã còn đang ở trong nhà tù ăn cơm tù vì tội ‘ngộ sát’.

– Chẳng lẽ anh phát hỏa là có thể muốn làm gì thì làm sao? Hiện tại chính là xã hội pháp trị!

– Tôi không quan tâm phương pháp có hợp pháp hay không! Dù sao tôi thích em, ai muốn em đi tôi liền đánh người đó! Ông trời cũng không xen vào được!

– Anh —— tôi không thèm nghe anh nói nữa! – Tần Dương nghe xong lâm vào chán nản, sống chết giãy khỏi ngực nam nhân, xoay người hầm hừ nằm lên giường.

Cái gì chứ, đầu ‘gấu’ chết tiệt này, nói với gã không phải uống phí khí lực hay sao, dù sao gã sẽ không buông tha mình là được!

Chính là, vì sao trong ngực cậu lại có một cảm giác ngọt ngào, vui vẻ vụng trộm chứ!? Mặt Tần Dương hết đỏ lại trắng, hết trắng lại hồng.

– Tần Dương, tôi biết tôi thực ngốc, không biết ăn nói, cũng không biết lấy lòng em, càng không biết lúc nào em vui vẻ hay tức giận, nhưng tôi thật sự rất thích em, tôi... Tôi... yêu em! – Đột nhiên nam nhân cúi người ôm lấy cậu, lắp bắp nói xong một câu cuối cùng.

Oanh —— mặt Tần Dương trong nháy mắt nóng bừng lên, cộng thêm tim đập nhanh, máu chảy ngược.

Tuy rằng bên tai thường xuyên nghe được nam nhân thì thào nói ‘thích em’, nhưng không lần nào làm cho cậu luống cuống chân tay như lần này. Cậu chỉ có thể vừa thẹn vừa loạn đông liếc tây ngó, chính là không dám đem đôi mắt đẹp nhìn thẳng mặt nam nhân, nam nhân ôm cũng chỉ từ chối tượng trưng một chút, sau đó liền mặc gã.

– Anh có biết anh đang nói gì không! Hai người đàn ông thì yêu cái gì mà yêu, có thấy rợn người không hả!?

– Tần Dương nghiêng người nhìn thẳng một điểm trên mặt đất, miệng tuy nói ‘ghê tởm’, trong lòng lại ngọt ngào đến sắp toác ra.

– Sẽ không nha, tôi thích em, từ lúc vừa nhìn thấy em đã thích rồi, tựa như... Lôi Đình thích Lí Tuấn vậy đó, vì sao bọn họ có thể, chúng ta lại không được!? – Nam nhân làm một so sánh rất đơn giản.

– Cái đó không giống nhau, bọn họ phải... – Bốn chữ ‘lưỡng tình tương duyệt’ không nói ra được.

Để tay lên ngực tự hỏi, nam nhân thích cậu, cậu tựa như cũng, có lẽ, có thể thích nam nhân, lúc này bọn họ chẳng phải thuộc loại ‘lưỡng tình tương duyệt’ sao? Vì cái gì không thể nhận!?

– Dù sao bọn họ mười năm trước đã cùng nhau... – Nhanh mồm nhanh miệng như Tần Dương khi đối mặt với vấn đề này cũng khó tránh khỏi vụng về.

– Ở cùng với anh đi, được không, Tần Dương? Anh sẽ đối xử với em thật tốt, anh thề. – Nam nhân lộ ra vẻ mặt chân thành.

– Anh cho tôi là nữ nhân à! – Tần Dương đỏ mặt thẹn cho nam nhân một cái, – Còn có, anh nói đối xử tốt với tôi thì tôi sẽ tin sao? Tôi cũng không phải đồ ngốc!

– Vậy... – Thạch Lỗi có chút nóng nảy, xoay người ngồi dậy, lửa thân nhảy xuống giường lôi toàn bộ sổ tiết kiệm trong ngăn kéo của mình ra, ném hết lên giường, – Anh đem toàn bộ tiền gửi trong ngân hàng giao cho em giữ được không? Như vậy em có thể tin tưởng anh đi? Tần Dương. – Thấy thanh niên lộ ra vẻ mặt như nhìn thấy quái vật nhìn gã, gã liền vội vàng bảo chứng: – Về sau tiền anh làm ra đều giao cho em, chia ra cũng sẽ không ít! Em thấy thế nào!?

– Phụt... Oa ha ha... – Tần Dương ghé vào gối cười phá lên, cười đến nước mắt cũng sắp chảy ra. – Ô... Thật sự là cười chết tôi... Rất khôi hài...

– Anh... Làm cái gì!? Tôi cũng không phải vợ anh nha! – Tần Dương cười đến không thở nổi.

– Kỳ thật em chính là vợ của anh a. – Nam nhân thẳng tính đem nửa sức nặng của mình đặt lên lưng thanh niên, vươn đầu lưỡi liếm cắn cổ tuyết trắng của cậu.

– Đừng dè... tôi, anh rất nặng! – Tiếng nói khàn khàn vừa then vừa giận của thanh niên mang theo một loại quyến rũ cùng gợi cảm nói không nên lời.

Nam nhân mỉm cười, trở người, ngồi dậy, kéo thanh niên vẫn bủn rủn vô lực như cũ vào lòng ngực, dựa nửa người lên thành giường, mà thanh niên hữu khí vô lực tựa vào lòng ngực gã, hai người dựa sát vào nhau.

– Vậy cha mẹ anh bên kia thì làm sao bây giờ!? – Tần Dương tựa vào lòng ngực nam nhân lười biếng hỏi han.

– Không sao, cha mẹ anh tuy không đọc qua sách vở, nhưng vẫn thực tiến bộ. Trừ bỏ anh không đọc sách làm cho bọn họ tức giận muốn chết, những chuyện khác của anh bọn họ đều không quản. Hồ, nếu thực không được, cùng lắm thì bị bọn họ hành hung một chút, lại đá ra khỏi nhà là được. Dù sao bọn họ cũng không ôm hi vọng gì với anh, ở trong mắt ba anh, cái loại ‘rác rưởi’ tồn cơm như anh này, không vào xã hội đen đã tốt lắm rồi! – Thạch Lỗi bình thản nói.

– Cha mẹ anh đối với anh không tốt sao? – Tần Dương là lần đầu tiên nghe nam nhân nói đến gia đình của mình.

– Cũng không phải, chẳng qua con người anh từ nhỏ hay cùng người khác đánh nhau, cũng sẽ không đọc sách, bộ dạng cũng cao trắng hơn người khác, bạn bè chơi cùng cũng đều là một số người không được xã hội ủng hộ, cho nên tất cả mọi người rất sợ anh, nói anh lớn lên khẳng định sẽ gia nhập xã hội đen, trở thành một tên lưu manh, ác ôn giết người phóng hỏa... Dù sao cha mẹ anh đã sớm buông tha anh, mặc anh làm cái gì, chỉ cần đừng giết người, đừng ngồi chồm hổm trong tù, làm thế nào cũng được! – Khi nam nhân nói những lời này vẻ mặt hiện lên một tia cô đơn.

– Đừng như vậy... – Tần Dương nhịn không được đưa tay xoa xoa lên đôi mày hơi nhăn lại của nam nhân.

– Không có việc gì! – Nam nhân khom người ôm chặt cậu, – Tần Dương, chớ đi, đừng rời khỏi anh được không!/? – Tiếng nói ám ám theo nồng đậm cầu xin.

– Ủ. – Ma xui quỷ khiến, Tần Dương bất tri bất giác lên tiếng.

8. Chương 8

– Không nghĩ tới tảng đá ngọc này cũng có nhiều tiền!

Ngồi xếp bằng ở trên giường, tay cầm sổ tiết kiệm mà nam nhân cố ý giao cho cậu quản lý, Tần Dương thiếu chút nữa dụi mắt khi nhìn con số trong đó!

– Thật là, đầu ‘gấu’ này vậy mà vẫn là một kẻ ngốc! – Ngữ khí của Tần Dương có chút tức giận bất bình.

Đối với một có tài lại học ở một trường đại học nổi tiếng mà nói, đây quả thực là một loại vũ nhục!

– Quên đi, có cái gì mà lạ chứ! Không phải là có tiền sao? – Bất bình xong Tần Dương lại bắt đầu ngây ngô cười một mình, hi, nhiều tiền như vậy! Hiện tại tất cả đều là của cậu. Tần Dương giống như thấy một núi tiền lớn trắng bóng bay ở trước mặt!

Tiền nhiều như vậy, cậu sẽ có thể mua được những thứ trước kia cậu muốn mua lại không có tiền mua, tỷ như xe thể thao Porsche kiểu dáng mới nhất là giới thượng lưu trong thành phố hay đi, cậu đã sớm muốn mua! Còn có, điện thoại của cậu cũng cũ quá rồi, hẳn là nên mua một cái mới, ừ, còn có bật lửa, nước hoa, quần áo, giày da... Tốt nhất là có thể mua một căn nhà cao cấp! Có loại bồn tắm siêu lớn... Cậu ám Tần Dương ngồi một mình ảo tưởng viễn vông, cả đầu óc đều là làm thế nào để đào sạch hầu bao của nam nhân!

Tần Dương, mày có chút chí khí đi được không!? Mày cũng là một người đàn ông! Sao có thể giống như một nữ nhân đi tiêu tiền đàn ông được!?

Đột nhiên, Tần Dương nhớ tới mình cũng là một người đàn ông chân chính, khuôn mặt đỏ ửng do hưng phấn thoáng chốc trắng bệch, không khỏi oán hận tự mắng bản thân!

– Thằng khốn! Đầu ‘gấu’ chết tiệt này, thiếu chút nữa liền biến tôi thành một con đàn bà! – Tần Dương nắm chặt tay, tùy tay quăng sổ tiết kiệm sang một bên, thật cẩn thận xuống giường, bắt đầu mặc quần áo, chuẩn bị ra ngoài tìm việc làm.

– A ——. Tuy rằng đã rất cẩn thận, nhưng vải dệt thô ráp vẫn ma xát tới nơi khó mở miệng của Tần Dương, kéo theo bên hông đau đớn, làm hại đôi mày tú lệ của Tần Dương nhăn lại, nhe răng trợn mắt phát ra tiếng rên rĩ.

– Hồn Trương chết tiệt! – Tần Dương đau đến trắng mặt, lại tức giận chửi ầm lên. Đáng tiếc nam nhân đã có việc ra ngoài, tuy rằng có chút không cam lòng. Bất quá may mắn gã không ở đây, bằng không không bị thanh niên tính tình nóng nảy mắng cho tối tăm mặt mũi là không thể!

Miệng tuy rằng mắng không ngừng, lúc rời đi Tần Dương vẫn cẩn thận cất kỹ sổ tiết kiệm của nam nhân.

Lúc đi tới cửa, lại tựa hồ nghĩ đến cái gì liền ngừng lại, quay trở lại cẩn thận viết một tờ giấy đặt ở trên bàn phòng khách, sau đó mới đi.

Nhưng cậu vạn lần không ngờ chính là, cậu vừa rời đi không lâu sau nam nhân liền trở về, thấy cậu không ở nhà thì gấp đến độ muốn chết, tờ giấy cậu để lại cũng không nhìn thấy, giống như phát điên đi khắp nơi tìm cậu.

Trải qua vài lần bị cấp trên sờ mông, Tần Dương tìm việc liền càng khủng hoảng.

Nhưng hiện nay kinh tế toàn cầu khủng hoảng, số người thất nghiệp tăng mạnh, lại vừa lúc nhân tài đông đúc, lưu học sinh, thạc sĩ, bác sĩ, trên tiến sĩ linh tinh nhiều như tuyết bay ngoài trời, cho dù cậu là sinh viên của đại học nổi tiếng, cũng chỉ có công việc chọn người, nào còn có phần cho người chọn công việc!?

Cho nên, Tần Dương bốn ba một nhọc cả ngày không nói, ngay cả chạy đi tìm ở trung tâm, cậu vẫn không thể tìm được công việc hợp ý. Mà cậu lại không giống các sinh viên khác, có thể nhất thời chịu thiệt đi làm một thu ngân nhỏ nhỏ hoặc là phục vụ sinh trong khách sạn linh tinh, cho nên, mặc dù cậu có tìm một trăm năm, phỏng chừng cũng không tìm thấy công việc làm cậu cảm thấy mỹ mãn.

– Thật sự là phiền muốn chết! – Tần Dương xoa xoa cái trán đầy mồ hôi, khuôn mặt đỏ bừng ngồi ở ghế dài ven đường.

Thời tiết tháng sáu tháng bảy vốn là nóng muốn chết, mà cậu lại đi suốt một ngày ở bên ngoài, cả người giống như trứng tôm được ninh nhừ, vừa nóng vừa dính.

Ngửa đầu uống một ngụm nước lạnh, Tần Dương đột nhiên thực hối hận xúc động đi tìm việc của bản thân. Loại thời tiết quỷ quái này, vốn là nên an nhàn nằm ở trong nhà có điều hòa hưởng thụ, hành động ra ngoài tìm việc, không chỉ ngu xuẩn muốn chết, căn bản là khổ thân!

– Quên đi, vẫn là trở về đi. – Tần Dương sắp biến thành khoai lang nướng không thể nê hà thở dài một hơi.

Ủ rũ trở về nhà trọ ‘ở chung’ với Thạch Lỗi, lại phát hiện tảng đá ngốc chết tiệt kia còn chưa về, đang tức giận, lại phát hiện mình không chỉ không mang di động mà ngay cả chìa khóa nhà cũng không mang! Tần Dương vừa đói vừa mệt chỉ có thể khô cằn trừng mắt nhìn cửa phòng đóng chặt, hung hăng đá hai cái cho hả giận, đặt mông ngã ngồi trên mặt đất, rất không cẩn thận quên bộ vị làm người khác thấy thẹn của mình, lập tức đau đến nhe răng trợn mắt.

– Hồn đản chết tiệt...

Miệng thì thảo mắng, thanh niên mệt mỏi không chịu nổi lại như trước không ngăn cản được mệt nhọc của một ngày bôn ba, dần dần dựa vào cửa mơ mơ màng màng ngủ.

Đang ngủ vô cùng ngon đột nhiên cảm thấy trước ngực bị đè nặng, tiếp theo liền bị ôm vào lòng ngực cứng rắn quen thuộc, một cái ôm chặt đến mức làm kẻ khác hít thở không thông.

Tần Dương mở to mắt đang muốn chửi ầm lên, lại nhìn thấy nam nhân chảy đầy mồ hôi về mặt vô cùng lo lắng, tiếng chửi lại ngậm trong miệng.

Làm cái gì? Trời muốn sắp xuống sao? Tần Dương nghi hoặc không thôi.

– Sao hiện tại anh mới trở về? – Hồn nhiên không phát hiện câu nói của mình rất giống một người vợ chờ chồng về muộn mà oán giận, kiều mỵ nói không nên lời, mị hoặc đến vô cùng.

– Tần Dương, em đi đâu vậy? – Nam nhân không trả lời cậu, chỉ dùng hết sức ôm cậu vào trong lòng ngực, như là hận không thể nhét cả người thanh niên vào trong cơ thể mình.

– Tôi đi tìm việc á... Ô, buông tay, tôi sắp bị anh đè chết rồi!

– Hả? Hóa ra là như vậy à. – Nam nhân vội vàng buông lỏng kiềm chế của mình, lại vẫn như cũ ôm chặt thanh niên trong lòng ngực mình – Lúc anh về thấy em không ở nhà, còn tưởng rằng em đi rồi...

– Anh không phải đi tìm tôi cả ngày đấy chứ!? – Tần Dương liếc nhìn khuôn mặt xám mảy tro của nam nhân, thở dài một hơi, dứt khoát từ bỏ giấy giả.

– Ủ. – Nam nhân thành thật gật đầu.

– Ngu ngốc! – Tần Dương không khách khí mắng, trong lòng lại bắt đầu chua xót, miệng vẫn như cũ hung hăng nói: – Anh đồ ngu ngốc này, cũng không biết dùng đầu óc suy nghĩ một chút, nếu tôi đi chẳng lẽ không mang theo cái gì sao? Huống chi tôi còn để lại giấy trên bàn, chỉ có anh ngu ngốc mới có thể không nhìn tới, giống như đứa ngốc đi tìm người!

– Anh làm sao dự đoán được nhiều như vậy, thấy em không ở nhà lòng anh liền sốt ruột, quỳnh lên liền lao đi tìm em...

– Không đầu óc! – Miệng than thở, nước mắt lại không tự giác chảy xuống, đó là một loại nước mắt tên là ‘hạnh phúc’.

– Tần Dương! Tần Dương! Làm sao vậy? Sao em lại khóc!? – Nam nhân đột nhiên cảm thấy trước ngực ẩm ướt, nghi hoặc nâng khuôn mặt của thanh niên trong ngực lên, lại thấy thanh niên vô cớ rơi lệ đầy mặt.

– Không, không có gì. – Tần Dương có chút bối rối quay mặt đi, dùng hai tay lau lung tung, nhưng nước mắt lại như nước sông vỡ đê chảy mãi không ngừng.

Vì cái gì? Vì cái gì nam nhân này lại đối xử với cậu tốt như vậy? Sùng nịch tới nỗi ngay cả cậu cũng cảm thấy xấu hổ! Bao dung như vậy, quan tâm như vậy, để ý như vậy, có lẽ ngay cả cha mẹ cậu nhìn thấy cũng sẽ kinh ngạc.

Chính là... Chính là, nam nhân trước mắt này tựa hồ đem hết thấy đều trở thành chuyện đúng lý hợp tình, đương nhiên.

– Tần Dương, em làm sao vậy? Có phải bị bệnh không!? Mau nói cho anh biết đi! – Nam nhân ở bên cạnh khăn trương muốn chết, chính là thất kinh ôm chặt cậu.

– Tôi nói không sao là không sao! – Tần Dương vừa bối rối vừa then thùng không kiên nhẫn thui nam nhân một cái, – Mở cửa nhanh đi, tôi đói bụng rồi.

Mở cửa, vào phòng, nhìn thấy nam nhân xả nước tắm cho mình, lại bắt đầu vội vàng thu xếp bữa tối của hai người, Tần Dương nhìn bóng dáng dày rộng cao trắng của nam nhân, đột nhiên cúi đầu nói một câu

– Thạch Lỗi, hôm nào cùng tôi về nhà một chuyến đi.

Nam nhân thuận miệng ‘ừ’ một tiếng, qua nửa phút đột nhiên phản ứng lại, đứng hình nhìn cậu, nghênh đón gã chính là vẻ mặt ngưng ngững bất an của thanh niên, mừng như điên, tựa hồ như từ trong ngực lao ra.

– Tần Dương ——. Thạch Lỗi cười như một đứa ngốc, tiến lên hưng phấn ôm lấy thanh niên xinh đẹp, vui tươi hơn hờ giống như một đứa nhỏ quay vòng vòng.

– Thả tôi xuống! – Tuy rằng không chỉ một lần bị nam nhân coi thành nữ nhân mà ôm vào lòng, nhưng Tần Dương vẫn rất không tự nhiên.

– Không thả, không thả, vĩnh viễn cũng không thả! – Nam nhân coi cậu như bảo bối mà ôm chặt vào lòng ngực của mình, mãnh liệt tuyên bố.

– Vậy anh ôm đến chết đi! – Tần Dương nhìn trời trở mình xem thường.

Đáp lại cậu chính là tiếng cười ngây ngô của nam nhân.

– Ngu... Ngốc! – Lại là một tiếng hừ nhẹ, nhưng xen lẫn ngọt ngào mười vạn lần.

– Ha hã... – Nam nhân lại ngây ngô cười một cái.

– Ngu ngốc! – Tần Dương đưa tay tặng cho đầu ‘gấu’ này một cái đập, – Thả tôi xuống, tôi muốn đi tắm rửa.

– Anh ôm em đi! – Nam nhân xung phong nhận việc, dễ dàng ôm cậu vào phòng tắm.

Trong bồn tắm siêu lớn đã được nam nhân đổ đầy nước ấm, bốc đầy hơi nước.

Tần Dương chậm rãi cởi quần áo bắn trên người, cậu phát hiện quần áo trên người cậu cởi càng ít, ánh mắt của nam nhân ở bên cạnh lại càng nóng cháy. Chờ đến lúc cậu cởi đến chỉ còn lại một cái quần lót, cậu tỉnh táo nghe thấy tiếng nuốt nước miếng ‘ực ực’ từ trong cổ họng nam nhân truyền đến.

Cậu quay đầu nhìn lại, vừa lúc nhìn thấy bộ dạng đói khát như lang như hổ của nam nhân.

Gặp quỷ a, đầu ‘gấu’ này sao suốt ngày động dục!? Tần Dương nghĩ thầm.

– Anh đi ra ngoài! – Nhìn bộ dáng kia của nam nhân, trong đầu đại khái là một đồng phế liệu màu vàng, bất quá Tần Dương cũng không nghĩ lên giường với đầu ‘gấu’ này rồi đến mức tỉnh tấn nhân vong.

– Tần Dương, anh đến giúp anh chà lưng được không? – Nam nhân vẫn chưa từ bỏ ý định, chính là vẻ mặt lấy lòng đưa ra đề nghị làm cho thanh niên động tâm.

Thấy khuôn mặt xinh đẹp của thanh niên lộ ra vẻ hoài nghi nhìn mình, nam nhân đang mê muội vội vàng thêm vào một câu: – Kỹ thuật chà lưng của anh tốt lắm, sẽ làm em thực thoải mái.

– Chỉ là chà lưng!? – Tần Dương thấy nam nhân nặng nề mà gật đầu một cái, mới đáp ứng gã, bất quá vẫn không quên dùng đôi mắt xinh đẹp của cậu trừng nam nhân một cái, cảnh cáo nói: – Không cho phép chạm vào tôi!

Nói xong dưới tầm mắt lửa nóng của nam nhân cởi ra vật che đậy cuối cùng trên người, sau đó mới bước vào bồn tắm, giống như một con mèo nhỏ bị làm hư.

Mà nam nhân cường tráng như núi vội vàng cầm khăn quỳ gối phía sau cậu, ân cần tắm rửa cho con mèo con xấu tính bị sưng lên trời trước mắt.

Bất quá tuy nam nhân ăn nói cầu thả, nhưng kỹ thuật lau người lại rất tốt, lực đạo chà xát cũng vừa đúng, mỗi lần đều làm thanh niên phát ra tiếng rên rỉ thỏa mãn như mèo con phát xuân, chẳng qua đáng thương nam nhân ở phía sau cậu đang đứng trong ‘thanh tráng động dục kì’.

Ngọc thể rõ ràng trước mắt, hoạt sắc sinh hương, mỹ vị trước mắt lại chỉ có thể nhìn mà không thể ăn, hại gã chỉ có thể liều mạng dùng ánh mắt hung hăng thị gian thanh niên trần như nhộng trước mắt.

– Ừm a... – Tần Dương bị nam nhân hầu hạ vô cùng thoải mái, đôi mắt đẹp nửa mở nửa khép, trong cái miệng nhỏ nhắn hồng diễm không tìm được phun ra tiếng như tiếng mèo con kêu xuân, ngọt nị nị làm cho nam nhân phía sau cậu nghe giống như có móng vuốt của vô số con mèo nhỏ đang cào trong lòng.

Gã hung hăng nuốt một ngụm nước miếng ở phía sau thanh niên xinh đẹp, động tác chà lau trên tay cũng chậm dần, dần dần, tay nam nhân bắt đầu không an phận, động tác vốn dĩ là chà lau sau lưng chuyển dời đến phía trước của thanh niên, chỉ tiếc Tần Dương quá mệt mỏi, ngâm nước ấm thoải mái như vậy liền buồn ngủ, hoàn toàn chưa phát hiện, chỉ có thể tùy ý nam nhân giở trò.

Tần Dương do tìm việc mà mệt mỏi dần dần nửa mộng nửa tỉnh, cậu cảm thấy mình như đang ở trong đám mây, mỗi một tế bào đều do ngâm trong nước ấm vừa phải mà thoải mái không thôi, toàn thân lười biếng, mà tay nam nhân lại dày rộng mà ấm áp như vậy, mỗi khi mơn trớn lên từng tác da thịt trên người cậu đều khiến cho từng đợt tê dại chạy dọc theo lưng, bắp vai, ***g ngực...

Dần dần, bàn tay gây cho cậu khoái cảm kia xoa nắn đến bên hông mẫn cảm của cậu, sau đó chậm rãi đi xuống, đi xuống...

– Ô... – Tần Dương trong lúc nửa mộng nửa tỉnh phát ra tiếng rên rỉ thoải mái, tựa hồ đang im lặng mời gọi chủ nhân của bàn tay kia. Mà lá gan của chủ nhân cặp tay kia cũng bỗng nhiên lớn lên, bàn tay dày rộng nhúng vào nước, khi nặng khi nhẹ vuốt ve cái mông rất tròn của cậu, mà một bàn tay khác cũng không khách khí gia nhập, dao động xung quanh thân thể của người thanh niên nửa mộng nửa tỉnh.

Lâm vào cơn ngủ mơ Tần Dương hoảng hốt cảm giác được hai bàn tay đáng yêu kia đột nhiên biến mất, nhưng mà một lát lại có cái gì đó tiến vào, cậu bị ôm vào một cái ôm cường tráng, hai bàn tay đáng yêu kia cũng đột nhiên trở lại, sờ soạng trên người cậu, làm cậu thoải mái đến không ngừng phát ra tiếng kêu rất nhỏ, giống như một con mèo nhỏ.

Ngay sau đó, lại có cái gì mềm mại tiến vào, không ngừng mấp máy trên cổ cùng trên vai cậu, cậu có chút ngứa, nhưng cũng thật thoải mái, tuyệt không muốn mở mắt nhìn ra là cái gì làm cho cậu thoải mái như vậy.

Cậu cảm thấy vậy thể vừa mềm vừa nóng kia dán lên ngực mình, một bên đầu nhũ giống như bị cái gì ngậm vào, thoải mái làm cho cậu không nhịn được cúi đầu rên rỉ, lại càng không tự giác đem đầu nhũ kiều diễm ướt át của mình đưa vào nơi ấm áp kia, mà hai bàn tay vuốt ve cái mông của cậu cũng thật thoải mái, hại cậu tuyệt không muốn tỉnh lại, thậm chí cứ như vậy mê man đi...

Dần dần, cậu mơ mơ hồ hồ cảm giác được, chính giữa rãnh mông của mình tựa hồ có thứ gì đó đang sờ soạng, có điểm kỳ quái, chính là lại tuyệt không đau, cậu thả lỏng thân thể để cho thứ không phải rất lớn kia tiến vào, ở bên trong cậu chậm rãi đưa đẩy, nước ấm áp cùng thứ kia kích thích bên trong mẫn cảm của cậu, cảm giác khác thường nói không nên lời.

– Tần Dương... – Thanh âm của nam nhân vang lên bên tai cậu. Cậu mơ mơ màng màng lên tiếng, mà ở rãnh mông tựa hồ có một thứ gì đó vừa cứng vừa lớn đè lên, làm hại cậu không thể bình yên đi vào giấc ngủ.

– Ừm... – Tần Dương cảm thấy mình bị ôm ra khỏi nước, một lát sau liền được đặt lên mặt nệm mềm mại, cậu muốn ngủ, chính là lại cảm giác có người nâng hai chân cậu lên, thứ vừa mềm vừa nóng kia lại dán lên, chạm tới chỗ xấu hổ ở rãnh mông, còn đi vào quấy rầy... Kích thích mãnh liệt làm cho cậu căn bản không

thể ngủ được, cuối cùng Tần Dương thật sự là không chịu nổi quấy nhiễu này, đành phải bắt buộc mình mở mắt ra nhìn người tác quái trên người cậu.

Không nghĩ tới trợn mở mắt — liền nhìn thấy mình cùng nam nhân đều trần như nhộng quấn lấy nhau trên giường, mà hai chân cậu mở rộng gác lên cánh tay cường tráng của nam nhân, giữa háng chôn một cái đầu tóc đen, còn nơi cảm thấy thẹn kia của mình, đang bị đầu lưỡi nóng bỏng của nam nhân nhấm nháp.

– Ừm a... – Tần Dương bị nam nhân kích thích nhịn không được ngửa đầu rên rỉ, cậu xấu hổ và giận dữ tung chân đá gã, trong lòng oán hận mắng: đầu sắc heo chết tiệt này!

– Tần Dương, em tỉnh. – nam nhân ngẩng lên từ giữa hai chân cậu, có chút khiếp đảm nhìn cậu, bắt quá trong mắt biểu lộ nhiều hơn chính là dục vọng trắng trợn.

– Anh đầu sắc heo này! – Tần Dương cảm giận mắng, cả người thoát nhìn vô cùng lười biếng.

– Tần Dương, anh rất muốn làm, thật sự rất muốn làm, cho anh được không? – Khó hạ nam nhân như thiết, cường tráng hoàn toàn có thể đâm thủng thanh niên xinh đẹp trước mắt, đặt ở dưới thân bừa bãi rong ruổi, nhưng giờ phút này lại giống một con cẩu to xác cẩu xin chủ nhân bố thí.

– Anh là con heo chỉ biết động dục à? Ngày hôm qua anh làm tôi thảm như vậy còn chưa đủ sao? Cũng không sợ tỉnh tấn nhân vong sao! – Tần Dương không chút nghĩ ngợi liền mở miệng cự tuyệt, – Dù sao anh muốn tỉnh tấn nhân vong là chuyện của anh, tôi cũng không muốn! – Nói xong giờ chân đạp nam nhân ra, kéo chân bông ở một bên phủ lên người mình.

Đầu ‘gấu’ cả đầu chỉ có nửa người dưới này, chỉ biết làm, làm, làm! Thanh niên chôn ở trong chăn bông cảm giận nói thầm, cả người lại phát nóng, thân thể sớm thực tủy biết vị tuy rằng ẩn ẩn đau, nhưng vừa rồi khiêu khích phiền tình của nam nhân vẫn phát ra từng trận hò hét cơ khát.

Đều do đầu gấu chết tiệt này, hại cậu trở nên... Trở nên... Giống một *** phụ cơ khát! Tần Dương nằm trong chăn xấu hổ và giận dữ không thôi, nhưng thân thể cơ khát cũng không để ý đến nguyện vọng của cậu, chỉ biết hô, kêu, hại cậu nhịn không được bắt đầu vận vẹo ở trong chăn, miệng cũng không chịu được phát ra tiếng kêu phát xuân.

Ô, chán ghét, quá chán ghét! Tần Dương ma xát hai chân của mình, đã có chút đáng xấu hổ muốn nam nhân giống như mọi khi cứ thế mà nhảy lên, hung ác đặt cậu ở dưới thân, hung tợn thao túng... Chính là chờ nửa ngày, bên cạnh vẫn không hề có chút động tĩnh, cậu đành phải nghỉ hoặc ló ra, lại nhìn thấy một màn buồn cười.

Nam nhân vẫn trần như nhộng ngồi ở chỗ kia, ánh mắt nhìn chăm chăm vào cậu, ‘quái thú’ lớn đến dọa người giữa hai chân lại vẫn đứng thẳng tắp như cũ, bộ dáng muốn phát tiết mà lại vô hạn ai oán.

Tần Dương nhịn không được phì cười, nhất thời xấu hổ và giận dữ lập tức không cánh mà bay.

– Tần Dương... – Nam nhân giống như một con cẩu lớn nhảy chồm lại, không ngừng dùng thân thể cường tráng của gã cọ vào cậu. ‘quái thú’ giữa hai chân gã nhảy thành thạch, gân xanh nổi dữ tợn, thấy Tần Dương liền miệng khô lưỡi nóng.

Cậu nhìn khuôn mặt cương nghị của nam nhân bởi vì dục vọng không được thỏa mãn mà vận vẹo, trong lòng hơi mềm xuống, nhịn không được vươn tay ôm lấy cần cổ kiên tráng của nam nhân, ngượng ngùng khẽ hôn lên đôi môi dày rộng của gã.

Nam nhân phát ra một tiếng gầm rú khàn khàn trong cổ họng, lập tức ôm chặt cậu, nụ hôn nồng nhiệt như mưa rền gió dữ ép xuống, làm hại thanh niên chỉ có thể phát ra tiếng ‘ô ô’, chỉ có thể mở lớn miệng tùy ý nam nhân đang kích động tựa hồ sắp phát cuồng, đưa đầu lưỡi vừa dày vừa nóng kia của gã quấy loạn kịch liệt trong miệng cậu.

– Ô ô... – Đầu gấu này kích động như vậy làm chi? Thanh niên đảo cặp mắt trắng dã ở trong lòng.

– Tần Dương... Tần Dương... – Nam nhân vừa mơ hồ gọi tên cậu, vừa đặt cậu lên giường mà liều mạng hôn môi, một cái lại một cái hôn nóng bỏng dừng ở trên thân thể lỏa lồ của thanh niên, làm cho thanh niên cũng nhịn không được hưng trí ngẩng cao.

– Ừm a a——. Tần Dương hé mở đôi môi ướt át mê người rên rỉ, đôi mắt đẹp hơi khép cũng phủ một tầng hơi nước gợi cảm đến cực điểm.

– A a... Ừm a... A... Thạch Lỗi... Ô ừm... Thạch... Lỗi... – Nam nhân vùi đầu vào giữa háng cậu, ngậm dục vọng của cậu vào miệng, khoái cảm khủng bố mãnh liệt làm cho thanh niên phát ra từng đợt mị kêu thê lương.

Cậu ngửa đầu ra sau, hai tay túm lấy tóc trên đầu nam nhân, kêu thét lên.

– A a a... Không... Muốn... Ừm a... – Thanh niên cao giọng kêu rên, ở một cái hút mạnh của nam nhân mà tiết ra.

Thân thể cậu mềm nhũn rơi xuống, đôi môi đỏ mọng há ra thở dốc không ngừng. Cậu mê mang nhìn nam nhân ‘lục cực’ dưới gầm giường, cảm một lạ không biết định cái gì, quỳ gối giữa hai chân mở rộng của cậu, đem thứ đó bôi vào.

Rãnh mông mẫn cảm truyền đến xúc cảm lạnh lẽo, thực thoải mái, mà ngón tay thô to của nam nhân đã ở bên trong liều mạng đè lên, loại khoái cảm kỳ dị mà tê dại này làm cho thanh niên lần thứ hai rên rỉ ra tiếng.

Nam nhân rút cuộc không chịu nổi vội vàng ném cái lạ trong tay xuống, nâng hai chân mềm nhũn của cậu lên liền đem phân thân to lớn dữ tợn của mình lên đặt lên hoa huyết bị ban rộng của thanh niên, đẩy một cái liền đem thứ thô to vô cùng của mình đi vào hoàn toàn, sau đó tuyệt không cho thanh niên có thời gian thở dốc liền thúc mạnh, bắt đầu tăng tốc. Một một lần thúc đều vừa nặng vừa mạnh mẽ, đem thanh niên đang mềm nhũn như một bãi xuân thủy thao đến không tự chủ được lao về phía đầu giường.

– Ừm a a... A ừm... – Thanh niên bị nam nhân va chạm kịch liệt đến thần chí hôn mê, chỉ cảm thấy giữa đùi có một đợt khoái cảm càng ngày càng mạnh làm cho cậu không khống chế được cao giọng kêu lên. Tê dại như điện giật truyền qua toàn thân, vách tràng bị nam nhân hung hăng đâm chọc cũng không tự giác phân bố ra dịch ruột non.

Nam nhân đẩy hai chân của cậu đè lên trước ngực, cái mông giờ lên không tiếp xúc thân mật hết sức với nam nhân. Dương vật to lớn dữ tợn kia ra vào đều có thể rõ ràng thấy được, mỗi một lần rút ra đâm vào đều mang theo một tầng *** mĩ sáng bóng, mà nội bích đỏ tươi của thanh niên cũng một lần lại một lần bị nam nhân kéo ra rồi lại hung hăng nhét về, màu sắc *** mĩ làm người khác sôi sục huyết mạch...

Thanh niên nắm chặt ga giường dưới thân, đôi môi đỏ mọng khê nhếch chảy xuống một dòng nước miếng trong suốt, nam nhân mỗi lần đâm chọc đều cuồng mãnh như thế, nặng nề mà ma sát điểm mẫn cảm trong cơ thể cậu.

Cậu không khống chế được bản thân lẳng kêu dưới thân nam nhân như một người phụ nữ, vách tràng giống như nổi điên run rẩy co rút, phía trước không có gì chạm vào liền chảy xuống từng giọt lệ trong suốt.

– Ừm a... Thạch Lỗi ừm a... Đừng như vậy... Sầu a ừm... – Thanh niên không chịu nổi rên rỉ vỡ vụn, khuôn mặt đỏ bừng. Chính là khoái cảm lại mãnh liệt như vậy, làm cho cậu càng đưa cái mông của mình kề sát vào ngọn nguồn gây cho cậu vô hạn khoái cảm kia.

– Tần Dương... Tần Dương... – Nam nhân ghé lên người cậu gọi cậu, tiếng thở dốc ồ ồ cùng với động tác càng thêm hung mãnh hung hăng xỏ xuyên qua thanh niên. Mỗi một lần đầu đỉnh cứng rắn đều nặng nề đâm vào một điểm trong cơ thể thanh niên, kích thích vách tràng mẫn cảm của thanh niên từng đợt run rẩy co rút, trào ra một lượng lớn *** dịch, giống như một con cá thiếu nước không ngừng nẩy lên trên giường.

Nam nhân duy trì tư thế này đâm chọc trong cơ thể cậu vài trăm cái, sau đó lại lui ra, lật thân mình mềm nhũn của thanh niên lại thành tư thế quỳ nằm úp sấp —— cái mông trắng nõn rất tròn nhếch cao lên, hoa huyết điểm lệ mê người lại mở rộng rất lớn, cái miệng nhỏ nhắn hồng diễm như trẻ con, còn hé ra co lại tham lam hấp máu.

Nam nhân thô suyền một tiếng, đem phân thân dưới háng của mình để lên hoa huyết đỏ tươi kia, mà cái miệng nhỏ nhắn lại như có ý thức chậm rãi hút phân thân vào, nam nhân chỉ hơi đẩy về phía trước, ‘phốc’ một tiếng liền đi sâu vào.

Tần Dương quỳ sấp trên giường, loại tư thế dã thú mập hợp này luôn có thể gây cho cậu khoái cảm vừa thẹn thùng lại vừa mãnh liệt. Làm cho cậu cảm thấy mình tựa như một con thú cái động dục, thừa nhận đam chộc hung mãnh của hùng thú phía sau. Mà mỗi một lần đắm vào đều tựa hồ muốn đắm cả nội tạng của cậu đi ra.

– A ưm a... – Cậu thở hào hển, rên rỉ, phát ra mị ngâm ngay cả mình nghe xong đều cảm thấy quái dị mà thẹn. Ở dưới thân nam nhân hóa thành một bãi xuân thủy.

Trong nhà trọ cũ nát không ngừng truyền ra tiếng vang làm kẻ khác nóng tai tim đập, tiếng đánh ‘bạch bạch’ vào thân thể vang lên, tiếng kêu rên ừ a a đứt quãng, tiếng giường kéo kẹt kéo kẹt liên tục rên rỉ... Mà thanh âm này, vẫn liên tục đến khi thanh niên rốt cuộc không chịu nổi tình lực vô cùng như dã thú của thanh niên mà khóc lóc cầu xin tha thứ mới lú lo dừng lại.

Lần thứ hai nhìn lại, cái giường nguyên bản sạch sẽ kia đã trở nên bừa bãi, mà thanh niên xinh đẹp hấp hối giống một tấm vải nhàu nhúm ngời phịch ở trên đó, ngời bên cạnh cậu là một gã nam tử cường tráng tự biết đuối lý, chỉ mang theo vẻ mặt thỏa mãn cười ngầy ngỗ nghe thanh niên yếu ớt mắng...

– Anh. con. heo. này! – Đây là kết luận cuối cùng của Tần Dương.

9. Chương 9: Pn1

Mấy ngày này Tần Dương lại tính toán ra ngoài tìm việc, mà Thạch Lỗi nhìn cậu vất vả bôn ba như vậy, vốn định mở miệng nói: – Tần Dương, em đừng đi làm, anh nuôi em.

Nhưng Tần Dương lại cũng là một người nam nhân như gã, nếu gã nói như vậy chắc chắn sẽ làm thanh niên xinh đẹp tâm cao khí ngạo kia tức giận đến giơ chân, Thạch Lỗi đành phải tiếp tục cùng cậu đi phỏng vấn, mà thanh niên tuy rằng không vui, nhưng không thể cự tuyệt.

Hai người một trước một sau ra cửa, Thạch Lỗi chở hần đi trước ăn một phần bữa sáng nóng hổi. Sau đó hai người mới đi đến công ty mà hôm nay Tần Dương phỏng vấn, phỏng vấn xong, Tần Dương đi toilet, mà Thạch Lỗi lại ngồi ở trong đại sảnh công ty này chờ cậu.

Nhưng Tần Dương thật không ngờ chính là, khi cậu phỏng vấn đã bị một gã đàn ông theo dõi, người đàn ông này là một trong những thủ trưởng lợi dụng chức vụ quấy rầy cậu không kiêng nể gì trước kia, có một lần còn thiếu chút nữa để cho hần thực hiện được.

Mà người đàn ông này vừa vặn có quan hệ giao dịch với giám đốc công ty này, hôm nay hần đến bàn bạc, không nghĩ tới lại ngoài ý muốn đụng phải cấp dưới mà hần thêm nhỏ dãi ba thước trong dĩ vãng — một nam nhân xinh đẹp có bộ dạng so với nữ nhân còn làm cho người ta tâm dương khó nhin hơn.

Hần trước kia nhiều lần đều không có bắt được cậu ta trong tay, còn làm cho cậu ta chạy mát, làm hại hần hỏn hển đã lâu, không nghĩ tới lúc này đây đụng tới cậu ta, cấp dưới của hần thoát nhìn càng quyến rũ hơn so với trước kia, càng hấp dẫn, quả thực làm cho người ta tâm dương chịu không nổi.

Nam nhân này nguyên bản chính là một tay già đời trong tình trường, vừa thấy liền biết cấp dưới xinh đẹp này của hần bị người chơi qua, nhìn đôi môi màu đỏ tươi, khóe mắt mang theo dày phong tình của gay, tay chơi già đời này liền nhin không được oán hận nghĩ: lão tử còn tưởng rằng cậu là trinh tiết liệt nữ chứ, nguyên lai cũng chỉ là đồ dề tiện cho nam nhân chơi!

Hần thấy cấp dưới trước kia của hần vào toilet của công ty này, liền trộm theo sát phía sau, thuận tay khóa cửa toilet lại. Trong lòng thầm nghĩ: nếu nam nhân xinh đẹp này đã bị người chơi, cũng làm cho hần ném thử tư vị đó đi! Trước kia không bắt được cậu ta, lúc này đây cho dù cậu ta chấp cánh cũng khó chạy ra khỏi lòng bàn tay hần!

Mà Tần Dương không nghĩ tới cậu sẽ ở trong toilet đụng tới thủ trưởng trước kia của mình, đi tiểu vừa ra tới liền bị người ôm lại. Một đôi tay thoắt hoắc như heo tiến lên mặt cùng môi cậu, cậu sợ tới mức kêu to,

lại bị tay chơi già đời sớm có dự mưu này dùng khăn tay nhét vào miệng.

Kế tiếp là liên tiếp giấy dựa cùng phản kháng kịch liệt, đáng tiếc đều bị nam nhân có thân hình cao tráng hơn cậu rất nhiều chế phục.

Nam nhân áp cậu xuống sàn nhà toilet, giáng cho cậu đang liều mạng phản kháng một cái tát, đánh cho cậu nhàn mạo kim tinh. Tay già đời này miệng còn oán hận nói: “Đồ dê tiện, đã sớm bị đàn ông chơi đến nát, còn giả bộ cái gì thanh cao!?”

Tiếp theo hai tay hai chân Tần Dương đều bị cào vạt trói ngoặt ra phía sau. Áo sơ mi bị thô lỗ phanh ra, lộ ra lồng ngực trắng nõn mê người của cậu cùng đầu nhũ run rẩy. Tay già đời này giống một sói đói bỏ nhào lên người cắn loạn khản loạn cắn.

Tần Dương nằm ở sàn nhà lạnh như băng kêu ‘Ồ ồ’, cực độ sợ hãi khi sắp bị người xâm phạm giống như thủy triều vọt lên người cậu, cậu rơi lệ đầy mặt. Trong lòng ra sức hô: ‘Thạch Lỗi... Thạch Lỗi... Cứu... Em... Cứu em...’

Đợi đến khi nam nhân thô lỗ lột quần của cậu xuống, cực độ hoảng sợ cùng tuyệt vọng lập tức bóp chặt tim cậu, cậu nằm ở trên sàn nhà lạnh như băng điên cuồng mà rơi lệ, miệng bị nhét khăn tay chỉ có thể phát ra đơn âm ‘Ồ’.

Lúc nam nhân thô lỗ xoa nhẹ hạ thể của cậu vài cái, khó dần nổi cởi quần lộ ra tính khí xấu xí giữa hai chân xấu xí hằn, Tần Dương đã hoàn toàn tuyệt vọng, cậu chỉ có thể không ngừng rơi lệ, miệng nức nở không ngừng.

Mà lúc Thạch Lỗi một cước đá văng cửa toilet, nhìn thấy chính là tình huống như vậy —— hai tay Tần Dương bị trói nằm ở trên sàn nhà, quần cùng áo sơ mi đều bị tuột tới cổ tay cùng mắt cá chân, lộ ra cánh tay trắng nõn của cậu, ***g ngực, cùng với hai chân thon dài trần trụi; trong miệng của cậu bị nhét một nắm khăn tay, rơi lệ đầy mặt bị một nam nhân hời hợt cao tráng đè lên ý đồ xâm phạm.

Thạch Lỗi chỉ nghe thấy đầu óc mình ‘Ồng’ một tiếng, máu toàn thân tựa hồ đều lập tức vọt lên đỉnh đầu.

Từ trong cổ họng gã phát ra một tiếng tê rống phần nộ như dã thú, đôi mắt đỏ ngầu lập tức xông lên phía trước, một tay nhắc bổng nam nhân đang đè lên người Tần Dương, sau đó gã liền giơ nắm tay nện thật lực, tiếng kêu rên thê lương trong nháy mắt vang lên trong gian toilet không lớn này, ba hai cái liền hấp dẫn tất cả nhân viên trong công ty này lại đây.

Ngay sau đó là một trận hỗn loạn. Hết thấy trước mắt mặc cho ai nhìn cũng đại khái đoán được phát sinh chuyện gì; Thạch Lỗi đỏ mắt lại phát cuồng đánh người dưới thân, thậm chí làm cho mọi người cao giọng kêu sợ hãi.

Cuối cùng ngay cả cảnh vệ công ty cũng xuất động, chính là cảnh vệ chỉ cần tới gần, nam nhân đang đứng trong thịnh nộ liền một quyền đánh bay hẳn ra ngoài, tới một người đánh một người, đến hai người đánh một đôi.

Mọi người thấy nam nhân đáng thương kia cũng sắp bị tươi sống đánh chết, có người hét chói tai nói đi báo cảnh sát, có người vội vàng gọi điện thoại kêu xe cứu thương, mà Tần Dương thật vất vả phục hồi tinh thần lại nhìn thấy hết thấy lộn xộn trước mắt, suy nghĩ nguyên bản sắp hỏng mất cũng dần dần thanh tỉnh. Hẳn vội vàng mặc vội lại quần áo, tập tễnh đi ra phía trước giữ chặt cánh tay nam nhân đang đánh người miệng phun máu tươi, hấp hối.

– Thạch Lỗi, dừng... Dừng đánh... nữa...

– Cút cho lão tử! – Nam nhân đang trong thịnh nộ nhìn cũng không nhìn là ai đang kéo gã liền một tay đẩy bay người ra ngoài, làm hại thanh niên vốn thân hình không tốt lập tức ngã ngồi trên mặt đất.

– Thạch Lỗi! – Tần Dương vừa vội vừa tức, mạnh mẽ kêu lớn lên: – Nếu anh đánh chết người, chúng ta liền chia tay!”

Thạch Lỗi cuối cùng ngừng tay, đôi mắt đỏ ngầu của gã nhìn nhìn nam nhân dưới thân bị đánh chỉ còn lại có một hơi liếc mắt một cái, liền khản trương đi đến bên người thanh niên ngã ngồi trên mặt đất.

– Tần Dương, em có sao không? – Nam nhân không hề hung ác thô bạo như vừa rồi, vẻ mặt lo lắng cao thấp đánh giá hẳn.

Mà Tần Dương chính là nhìn gã, lập tức bổ nhào vào trong lòng ngực gã, cả người run rẩy. Cậu không dám tưởng tượng nếu nam nhân không có tiến vào tìm cậu, hẳn sẽ trở nên thế nào.

Chỉ cần tưởng tượng mình sẽ bị cái tên nam nhân ghê tởm kia cưỡng bạo, trong lòng cậu đã nói không ra sợ hãi cùng ghê tởm.

– Thạch Lỗi... Thạch Lỗi... – Tần Dương ôm chặt nam nhân trước mắt, chỉ cảm thấy nơi nào trên thế giới đều so ra kém ôm ấp an toàn cùng ấm áp của nam nhân.

– Không có việc gì... Không có việc gì... – Nam nhân ôm chặt thân hình run rẩy trong lòng ngực, chỉ có thể ngốc nghếch mở miệng trấn an.

Tiếp theo tên nam nhân bị đánh cho chỉ còn lại có một hơi kia được nhân viên cấp cứu tới nâng ra ngoài, ngay sau đó là tiếng xe cảnh sát gào thét mà đến.

Trải qua chuyện nguy hiểm, thiếu chút nữa bị cưỡng gian sau, chuyện Tần Dương tìm việc là không cần nói ra, nam nhân kiên quyết không cho cậu đi ra ngoài làm việc. Bất luận Tần Dương như thế nào mắng, đá đánh, nam nhân chính là không nhượng bộ, chết cũng không nhượng bộ.

Mà Tần Dương chỉ có thể mỗi ngày không có việc gì nằm ở nhà trọ, giống một nữ nhân dựa vào nam nhân nuôi, tuy rằng nói loại cuộc sống này cũng không có cái gì không tốt, ăn, mặc, dùng cũng không cần mình quan tâm, chỉ cần chờ hưởng thụ là được.

Nhưng thứ tên là tự tôn nam nhân vẫn thường thường chạy đến tác quái một chút, hại cậu bởi vì chuyện công việc mà cãi nhau với nam nhân không ngớt, tiếp theo sẽ bị nam nhân ném lên giường, triển khai một vòng đại chiến xxoo mới.

Thể lực của nam nhân luôn kinh người như vậy, mỗi một lần đều làm cho Tần Dương dục tiên dục tử, chân nhuyển xương sống thất lưng, dưới loại tình huống này đừng nói là đi ra ngoài làm việc, đến ngay cả việc đi vài bước đều làm cho cậu cảm thấy được lao lực.

Mà nam nhân cũng lo lắng cậu ở nhà sẽ quá mức nhàm chán, mỗi lần đi đến xưởng mang theo cậu cùng đi, đi nhiều lần, Tần Dương dần dần hiểu biết thêm công việc mà nam nhân làm, khi rảnh rỗi sẽ giúp đỡ nam nhân thu tiền quản lý sổ sách. Mà cậu nguyên bản chính là học tài vụ kế toán, cho nên quản lý sổ sách của nam nhân lại thuận buồm xuôi gió.

Kể từ đó trở đi, các trư bằng cẩu hữu mà Thạch Lỗi nhận thức ở xã hội này đều biết vị ‘chị dâu nam’ xinh đẹp này, thường thường đến xưởng lượn lơ hai vòng, đơn giản là muốn nhìn xem nam nhân làm Thạch lão Đại mê đến hôn đầu chuyển hướng đến tốt cùng bộ dạng có bao nhiêu mỹ. Chẳng lẽ còn xinh đẹp hơn so với các bà các chị sao!?

Trong mắt mấy nam nhân cao lớn thô kệch, thân thể cường tráng, nam nhân như Tần Dương giống các bà các chị mềm mại, trời sinh nên bị nam nhân sủng, hồng, hàm chứa, cất giấu ở trong kim phòng, dưới cánh tay, khó trách Thạch lão Đại sẽ bị cậu mê đến thần hồn điên đảo, ngay cả bọn họ nhìn cũng nhịn không được nước miếng chảy ròng.

A, đó mới gọi là một mỹ nhân!

Mà Thạch Lỗi tuy rằng thường thường bởi vì thanh niên xấu tính ‘thích vận động’ mắng, đánh, đá, đập, nhưng nhìn bộ dáng rạng rỡ mỗi ngày của cậu, phỏng chừng luôn phải bị một phen tay đấm chân đá sau đó mới có thể xxoo thỏa mãn ‘tính’ phúc.

10. Chương 10: Pn2

Hôm nay là ngày nghỉ, cha mẹ thân là giảng viên đại học cũng không phải đi làm, Tần Dương quyết định mang người yêu về nhà.

Sáng sớm, cậu chịu đựng thân thể đau nhức thúc giục nam nhân còn đang ngủ say như chết bên cạnh rời giường.

– Này! Tàng đá thôi! Dậy đi! – Tần Dương duỗi chân đạp cho nam nhân đang ngủ say một cú.

– Ừm... – Nam nhân bị đá chỉ xoay người một cái, tiếp tục khò khè khò khè ngủ tiếp.

– Quỷ tàng đá! Rốt cuộc anh có chịu dậy không thì bảo!? – Tần Dương tiếp tục dùng chân đá lên thắt lưng rắn chắc của nam nhân, còn ghé vào tai gã rống to.

– Hô... – Dưới hàng loạt cái đá cùng tiếng nói ầm ĩ, nam nhân mê mang mở mắt, đôi mắt còn vẻ buồn ngủ nhìn nhìn cậu, cánh tay vươn duỗi ra kéo cậu vào trong lòng, tiếp theo trở mình đem cả người thanh niên trong ngực đè xuống giường, mơ mơ màng màng than thở: – Tần Dương, ngủ...

– Ngủ cái đầu anh! – Thanh niên bị đặt dưới thân thể cường tráng của nam nhân thở phì phò kêu to, tay chân liên tiếp hạ xuống thân thể còn lả lợ của nam nhân —

– Trư! Anh ngồi dậy ngay cho tôi! – Thể trọng của nam nhân như một ngọn núi đè cậu nặng muốn chết, điều này làm cho Tần Dương vô cùng hoài nghi, sau này mình có thể thật sự bị đầu ‘gấu’ chết tiệt này vô tình đè chết hay không!?

– Ân... – Nam nhân rốt cuộc đã tỉnh, tuy rằng ánh mắt có chút mơ hồ, – Làm sao vậy? Tần Dương? – Gã ngốc nghếch hỏi lại.

– Anh cút ngay cho tôi! Nặng muốn chết! – Thanh niên bị ép tới đỏ mặt, thở phì phò quát.

– À. – Nam nhân vội vàng xoay người ôm thanh niên vào ngực, khấn trương hỏi: – Không sao chứ? Có đè vào em không? – Có khi nam nhân cũng thực lo lắng trọng lượng quá mức của mình có thể sẽ đè chết thanh niên.

– Anh biết rồi còn hỏi? – Thanh niên giận, lại mang theo mị hoặc không rõ ràng, – Anh có biết anh còn nặng hơn cả heo không hả!?

– Tôi biết a. – Nam nhân vẫn ngây ngốc như cũ gật đầu.

Ngu ngốc! Tần Dương đảo cặp mắt trắng dã, đẩy nam nhân ra ngồi dậy, vẻ mặt kiêu căng nâng cằm: – Đứng lên cho tôi, hôm nay đi gặp ba mẹ tôi.

– Cái gì!? – Nam nhân vừa nghe liền bật dậy, xoay người xuống giường, khấn trương hết sức nói: – Tần Dương, sao em lại không nói?

– Cái này có thể trách ai!? – Thanh niên nhướn đôi mày tú lệ.

Hừ, đều do đầu ‘gấu’ nửa người dưới phát triển này! Tối hôm qua ra sức dày vò, làm hại cậu chỉ biết rên rỉ cùng thét chói tai, căn bản đã quên chuyện về nhà hôm nay!

Nam nhân không trả lời, chỉ mang theo nụ cười ngu ngốc chạy qua chạy lại trong phòng như con thoi.

– Tần Dương, em nói tôi nên mặc quần áo nào thì đẹp? Muốn ăn mặc chính thức một chút không? Tây trang được không? Có cần đẹp caravat không... – Nam nhân gãi gãi đầu, cười ngây ngô lăm lăm một hồi, liền vội vàng chạy về phía tủ quần áo, đem cái tủ của mình nhào nặn thành một đồng, một loạt thứ xếp thành đôi rất giống rau ngâm bay ra, lung tung lật tới lật lui, không cần liên tục tiếp ném xuống đất. Không lâu sau, trên sàn nhà liền mọc lên một đồng ‘rau ngâm’ cao như núi.

– Kỳ quái! Tây trang của tôi đâu? Cà-vạt cũng không thấy! – Tay nam nhân bới đi bới lại đám rau ngâm, thế nào cũng không tìm thấy bộ tây trang cao cấp mua từ mấy trăm năm trước, phỏng chừng đã sớm mốc meo biến hình rồi.

Tần Dương ở bên cạnh rùng mình, thẳng thắn mà nói, tuy rằng phòng này đã sửa sang lại, nhưng cậu vẫn thực lo lắng nam nhân sẽ tha ra từ một góc nào đó con mèo chết, chuột chết linh tinh.

– Tần Dương, em xem tôi mặc cái này thế nào? – Nam nhân thật sự không tìm thấy bộ tây trang kia của mình, đành phải lôi ra một bộ quần áo thoát nhìn có vẻ mới đưa cho thanh niên xem.

– Anh đồ con heo này! Cái loại quần áo này cũng có thể đi gặp người sao? Đã phai màu hết rồi! – Thanh niên dựng thẳng mày liếc, – Quên đi, anh không cần tìm nữa, chúng ta ra ngoài mua. – Tần Dương nhũn mày nhìn một đồng rau ngâm nhả nhúm kia, thật sự là không dám khen tặng.

Người này đến tốt cùng là ai a? Quần áo ngoại trừ áo sơmi rách tung tóe thì cũng là áo sơmi nhả nhúm đến không nhìn ra hình dáng, một bộ mặc khi ra ngoài cũng không có !

– Ha ha, đúng vậy. – Nam nhân sững sốt một chút, cười ngây ngô, bàn tay chụp tới vợ đám rau ngâm kia vào tủ.

– Ngu ngốc ! – Tần Dương lại đảo cặp mắt trắng dã lần nữa, tự mình đi rửa mặt chải đầu, mặc kệ tên tráng nam đang bán nude đứng trong phòng ngủ không ngừng cười ngu ngốc.

Người ta nói ‘Người dựa vào ăn mặc, phật dựa vào kim trang’, những lời này một chút cũng không sai.

Nhìn nam nhân bên cạnh mặc một bộ tây trang hàng hiệu màu tro nhạt, đeo cà-vạt đỏ thẫm, chỉ có thể dùng ‘cao lớn uy mãnh’, ‘diện mạo hiên ngang’ để hình dung, ai có thể dự đoán được vừa rồi gã vẫn mang vẻ lưu manh ‘hung thần ác sát’ chứ !?

Chẳng qua, người đàn ông ‘cao lớn uy mãnh’, ‘diện mạo hiên ngang’ này, vừa nhìn tựa như một doanh nhân thành đạt hoặc là một tinh anh trong thương giới, hai tay lại cầm đầy một đồng túi to túi nhỏ, giống như một đứa trẻ nhắm mắt theo sát đằng sau một gã thanh niên xinh đẹp nhưng vẻ mặt lại không tốt, lại còn có vẻ thần kinh không bình thường.

Thật không có cách! Từ trước đến nay nam nhân đã quen tùy tính lôi thôi, mấy trăm năm cũng khó có dịp ăn mặc chỉnh tề như vậy, hiện tại tây trang, cà-vạt, giày da, ngay cả cái kẹp cà-vạt nho nhỏ cũng phải do thanh niên chọn lựa kỹ lưỡng mới được đeo, khó trách cảm giác như trên người mọc ra một cái đuôi, rất khó chịu.

– Tần Dương, tôi mặc thành như vậy... – Nam nhân vừa đi vừa nhìn người mình từ trên xuống dưới, lần thứ hai không yên mở miệng với thanh niên.

– Rốt cuộc anh có chịu yên không hả? Không phải chỉ mặc một bộ tây trang sao? Tôi nói cho anh, cho dù anh có mặc long bào cũng không làm được thái tử đâu! – Thanh niên đột nhiên đứng khựng lại, quay đầu thóa mạ nam nhân.

Cũng khó trách tâm tình cậu ác liệt, dọc theo đường đi, không biết có bao nhiêu nữ nhân mê trai nhìn chăm chú vào nam nhân bên cạnh, cũng chỉ thiếu không chảy nước miếng thôi!

Hừ, sớm biết thế cho gã ăn mặc rách tung tóe cho rồi, hiện tại nhìn liền phiền!

Thanh niên lại trưng ra khuôn mặt tuấn tú bình tĩnh, xoay người tiếp tục đi về phía trước. Cậu đã quên, kỳ thật bộ dáng cậu so với nam nhân còn ‘trêu hoa ghẹo nguyệt’ hơn, đứng bên cạnh nam nhân cao lớn uy mãnh, càng toát ra vẻ đẹp mỹ lệ hơn cả con gái của cậu.

– Hử... – Nam nhân bị mắng đến sững sốt, theo thói quen gỡ đầu nhưng không có tay trống, đành phải thành thật theo sát phía sau thanh niên.

Thanh niên hai tay trống trơn nghiêm mặt đi nhanh về phía trước, trong bụng lại mắng nam nhân đến thói đầu: – Đồ sắc lang chỉ biết dùng xx! Ngu ngốc không có đầu óc! Không phát hiện mấy người mê trai này đều đang nhìn anh sao? Cười với họ làm gì? Lại còn cười ghê tởm như vậy... – Lúc đang âm thầm mắng, lại có mấy nữ nhân nhìn về phía nam nhân, còn lộ ra khuôn mặt đỏ ửng như phát xuân, thanh niên tức giận trừng mắt nhìn lại, làm cho mấy nữ nhân đang cười hì hì hoảng sợ.

Cái miệng của cậu nhếch lên, hừ! Nhìn, nhìn, nhìn cái rắm ấy, cho dù nhìn đến chết cũng không đến lượt các người! Người đàn ông này là của tôi! Những người khác không có cửa đâu! Không, cửa sổ cũng không

có!

Thanh niên bị cha mẹ cùng nam nhân làm hư vô cùng đặc ý, chẳng qua đặc ý không được bao lâu sắc mặt lại trở nên hết xanh lại trắng, một bộ dáng sẵn sàng phát hỏa.

– Tần Dương, nhà em ở đâu? Có cần kêu taxi không? – Nam nhân ở bên cạnh thật cẩn thận mở miệng.

– Vô nghĩa! Dương nhiên phải gọi xe về! Anh muốn tôi đi bộ đến rụng chân à?

Thanh niên giống như vừa nuốt vài tấn thuốc nổ, không qua vài phút liền tựa như một con meo dựng lông, nhe răng trợn mắt.

– Tôi đi gọi xe, em ở đây chờ tôi. – Nam nhân xách một đồng hồ đi về phía trước, lại bị thanh niên kéo lại.

– Ngu ngốc! Taxi đầy đường ra đấy, ai cần anh phải đi kêu? – Tần Dương vươn tay vẫy một chiếc taxi lại, hai người một trước một sau lên xe.

– Hai vị đi đâu? – Anh lái xe từ lúc nhìn thấy hai người này đã cảm thấy quái dị, sao một người cầm theo nhiều đồ như vậy, một người hai tay lại trống trơn? Đầu tiên hẳn còn tưởng hai người không quen biết, không nghĩ tới bọn họ lại đi cùng nhau.

– Khu xx đường xx...

– A, nơi đó tôi có đi qua, hình như là khu dân cư của giảng viên đại học xx đúng không? Người ở nơi đó đều là phần tử trí thức, con cháu quan lớn! Hai người là giảng viên hay là học sinh hả? Xem anh bạn nhỏ này hình như là học sinh có vẻ hợp lý, còn anh bạn kia, giáo sư? Giảng viên? Thật đúng là đoán không ra...

– Lái xe rất có khả năng bắt chuyện nhìn kính chiếu hậu, vừa lái xe vừa bắt đầu nói chuyện.

Giáo sư? Giảng viên? Đầu ‘gấu’ này ư!? Thanh niên nghe vậy thiếu chút nữa cười phá ra.

– Không phải, chúng tôi đi đến đó thăm người thân... – Nam nhân lần đầu tiên bị người khác tôn lên làm giáo sư nên hơi lúng túng, khuôn mặt ngăm đen cũng đỏ ửng lên.

– À, hóa ra là thế, nhìn bộ dáng hai người chỉ biết là loại người đọc sách kiến thức đầy mình, khí phách đó không giống với những người như chúng tôi, dáng vẻ cũng không giống như chúng tôi, muốn văn hóa không có văn hóa, muốn gia cảnh không có gia cảnh, chỉ có thể làm công cho người ta. Công việc lâu năm bị mất, cũng không tìm được công việc tốt hơn, đành phải tự mình mượn tiền đi lái taxi. – Ở trong thành thị xi măng cốt thép này, cuộc sống gian nan làm cho lái xe thở dài.

Không nghĩ tới người lái xe này chỉ nói vu vơ, vậy mà người nghe đã có ý, không sớm không muộn vừa lúc tap đúng chỗ đau của hai người.

Tần Dương đã mất việc vô số lần, đến nay bị đàn ông bao dưỡng nên sắc mặt hết đỏ lại trắng; mà Thạch Lỗi trong bụng vốn là không có mấy chữ, lại bị lái xe gán cho cấp bậc ‘giáo sư’ nên như đứng đồng lửa, như ngồi đồng than.

– Ha hả, không phải đâu... – Nam nhân mang vẻ mặt xấu hổ ngây ngô cười, chỉ có thể ấp úng mở miệng.

– Anh bạn không cần khiêm tốn, nhìn bộ quần áo kia của anh, chắc chắn, đều là hàng hiệu quốc tế chính cống, một bộ này ngót nghét cũng mấy chục vạn ấy chứ!? Người nghèo làm sao mặc được? Giống tôi, từ đầu đến chân đều mặc hàng vỉa hè! Nghĩ muốn mặc một chút cũng không được. Vợ con trong nhà còn muốn dựa vào tôi, không tiết kiệm thì làm sao?

Nam nhân đang muốn trả lời, lại bị thanh niên bên cạnh trừng mắt một cái, – Đừng để ý đến anh ta. – Tần Dương xì mặt ra.

Thực xui xẻo! Lái xe này sao nói nhiều như vậy? Tần Dương thực sự có chút hối hận khi ngồi xe hắn.

– Nhưng anh ta đang nói chuyện với chúng ta... – Nam nhân cũng đề thấp tiếng.

– Hẳn muốn nói thế nào thì nói thế ấy, anh không đáp lại tự nhiên hẳn sẽ câm miệng. – Tần Dương quay đầu ngăm cảnh ngoài cửa xe.

– Ha hả... – Nam nhân chỉ có thể ngoác miệng cười ngây ngô với lái xe.

Tần phụ Tần mẫu tuy nói là giáo sư đại học cùng hiệu trưởng trung học đã được hưởng giáo dục phương Tây, nhưng khi đứa con bảo bối mang một nam nhân thân cao mét chín về nhà vẫn có chút ngạc nhiên.

Tuy nói đứa con cũng không công khai tỏ vẻ nó cùng nam nhân diện mạo hiên ngang kia có quan hệ, nhưng nhìn cử chỉ thân mật, hành vi phối hợp của hai người, dường như là người sáng suốt nhìn ra được, chỉ sợ nghe xong đối thoại của bọn họ đến người mù cũng đoán ra được!

Chính là đứa con của mình sao lại biến thành một người đồng tính luyến ái chứ? Trên đỉnh đầu Tần phụ Tần mẫu xuất hiện một đồng nghi vấn.

Nhưng vợ chồng hai người lại đều là phần tử tri thức đã bị phương Tây giáo dục, rốt cuộc thì thành ổn trọng, chỉ thoáng nhíu mày rồi không nói gì thêm, tiếp đón tên đàn ông kêu Thạch Lỗi kia ngồi uống trà nói chuyện phiếm, vừa âm thầm xem kỹ người trẻ tuổi này rốt cuộc có tư cách sống cùng đứa con bảo bối của mình không.

Dù sao trong nước cũng không khoan dung với đồng tính luyến ái, nếu người này không thể làm cho con mình hạnh phúc, càng không có năng lực bảo vệ con mình, cho dù đứa con có thích gã đến thế nào, hai vợ chồng cũng tuyệt đối không đồng ý, chẳng qua tình hình tiếp theo lại làm cho bọn họ rất kinh ngạc.

Tuy nói hai vợ chồng nuông chiều con mình, nhưng rốt cuộc vẫn nắm chắc quyền chủ động, còn người đàn ông này lại chiều con mình căn bản là chiều đến vô pháp vô thiên, có thể nói là đánh không đỡ lại, mắng không cãi lại, chịu một nhọc, quả thực đem con mình coi như tổ tông mà cung phụng!

Mà đứa con tuy nói bản tính không xấu, nhưng tật xấu thì có một đồng, đại khái trừ bỏ hai người bọn họ, không mấy người có thể chịu được tính kiêu căng cùng tùy hứng của con mình.

Hai vợ chồng cũng đã từng buồn rầu về tương lai của đứa con, nhưng hiện tại xem ra, nên quan tâm không phải đứa con, mà là người đàn ông bị đứa con coi như trâu như ngựa mà sai bảo này.

– Bà xã, mình cảm thấy thế nào?

Ở chung với Thạch Lỗi một ngày, Tần phụ vô cùng hài lòng về người đàn ông thật thà hàm hậu này.

Thanh niên mà, nên giống như Thạch Lỗi, chỉ cần có thể làm đến nơi đến chốn, cần cù thật thà, cho dù không đọc nhiều sách lắm, cũng có thể làm cho cuộc sống rất tốt. Tần phụ thân là giáo sư đại học thấy khó coi nhất chính là hiện nay trong xã hội, có một số ít thanh niên, lỗ mãng phóng đảng không nói, còn rất không có trách nhiệm —— không chỉ không có trách nhiệm với người khác, đối chính bản thân mình cũng không có trách nhiệm.

– Em thấy cậu Thạch Lỗi này rất được, so với con mình còn tốt hơn nhiều!

Tần mẫu đồng dạng thân là giáo viên, thái độ làm người cũng tương đương rộng rãi, ở một bên nhìn kỹ hai người ở chung nửa ngày, cũng hiểu được con mình có lúc thật sự giống một đứa trẻ bị làm hư.

– ‘Con hư là do cha mẹ không dạy’, Dương Dương đều là bị chúng ta chiều đến sinh hư, trở nên như ngày hôm nay, cũng là do chúng ta là cha mẹ thất trách. – Tần phụ nhin không được thở dài.

– Chúng ta chỉ có một mình Dương Dương là con, không chiều nó thì còn chiều ai? – Tần mẫu nhẹ nhàng cười, khuôn mặt tương tự như Tần Dương mang theo nụ cười ôn nhu sủng nịch, giống như đang nhớ lại điều gì đó, – Ngẫm lại, mới trước đây Dương Dương rất đáng yêu nha, không chiều nó cũng không được.

– Đúng vậy, đứa nhỏ Dương Dương này tuy nói bị chúng ta chiều hư, nhưng may mắn bản tính nó không xấu.

– Em xem cậu Thạch Lỗi này cũng rất xứng với con mình.

– Ủ, cậu ta không tồi, người thành thật, lại chịu cầu tiến, Dương Dương ở cùng cậu ta cũng không mệt.

– Còn mệt cái gì chứ! Em thấy cậu ta thật sự vui. Anh nhìn thấy không? Cả ngày hôm nay cậu ta đều vui vẻ với mọi thứ. Con mình mắng cậu ta cũng cười, đánh cậu ta cũng không đỡ, lại xối cơm, gấp thức ăn, gọt hoa quả cho con mình, ăn cơm xong chưa uống nước đã chạy vào phụ rửa bát. Trước kia Dương Dương ở nhà ngay cả phòng bếp cũng chưa vào được mấy lần đâu! Chỉ sợ hiện tại ngay cả dầu hay muối nó cũng không phân biệt được! Muốn nói mệt, em thấy cậu thanh niên kia còn mệt hơn. Nhưng mà em thấy cậu ta

thật ra rất thích Dương Dương, cái gì cũng nghe nó. – Tần mẫu nhin không được bật cười, tiếp theo lại như nghĩ đến cái gì liền than nhẹ: – Nhưng mà thái độ với người đồng tính luyến ái ở trong nước cũng không tốt, em lo lắng...

– Em cũng đừng suy nghĩ nhiều quá, nước mình không phải có câu châm ngôn sao? ‘con cháu đều có phúc của con cháu’, chuyện con mình để cho chính nó nghĩ đi. Chúng ta làm cha mẹ, chỉ có thể cho nó một ít ý kiến cùng đề nghị, về phần nó lựa chọn cái gì, thì để tự nó quyết định. – Tần phụ vỗ vỗ vai vợ, đi ra cửa phòng.

Tần Dương cùng Thạch Lỗi đang ngồi trong phòng khách xem TV, Thạch Lỗi cầm trong tay một miếng lê đã gọt sạch vỏ, Tần phụ đi vào phòng khách vừa lúc thấy gã bốn từng miếng từng miếng cho con mình. Đứa con như một con mèo lười biếng đã quen được phục vụ lười biếng nằm trên sofa, cầm điều khiển bấm loạn, ăn từng miếng lê người đàn ông đưa tới.

Tần phụ không ủng hộ lác lác đầu, ho nhẹ một tiếng, đánh tỉnh hai người đang ngồi, người đàn ông gọi là Thạch Lỗi vội vàng đứng lên, đứa con vẫn lười biếng nằm trên ghế.

– Bác trai, mời ngồi. – Người đàn ông rất cao lớn cường tráng, mày rậm mắt to, ngũ quan góc cạnh rõ ràng.

– Ba. – Tần Dương cũng miễn cưỡng kêu một tiếng, tiếp tục nằm trên sofa.

– Đứng lên đi, đang có khách, con nằm ườn ra đấy còn ra thể thống gì? – Tần phụ nhíu mày.

– Bác trai, không sao, lúc Tần Dương ở cùng cháu cũng như vậy. – Thạch Lỗi cười cười, gã đã bắt đầu bình tĩnh không còn co quắp bất an như lúc mới gặp cha mẹ Tần Dương nữa, cho nên cũng không có vẻ ngốc nghếch cùng chân tay vụng về như trước.

– Cái gì bảo tôi lúc ở cùng anh cũng như vậy? – Tần Dương nhướn đôi mày tú lệ, – Đừng nói linh tinh trước mặt cha mẹ tôi! – Nói xong tiếp tục há mồm cắn miếng lê nam nhân đưa qua. Cậu vốn có thói quen tùy hứng trước mặt cha mẹ, cho nên cũng không có cẩn thận như lúc ở bên ngoài.

Dù sao không cần cậu nói, cha già mẹ già khôn khéo như thế cũng đoán được quan hệ của cậu với đầu ‘gấu’ này.

– Tần Dương, nói chuyện khách khí một chút, không nên hơi một tí liền phát giận. – Tần phụ nghiêm khắc giáo huấn con mình một câu, quay đầu nói với người đàn ông cao tráng trước mặt: – Ngại quá, Dương Dương bị vợ chồng chúng tôi chiều hư, hiện tại nó ở cùng cháu chắc cũng làm phiền cháu nhiều phải không?

Tần Dương nghe đến đó bỗng đứng vênh tai lên, hung hăng trừng mắt nhìn nam nhân, nói lầm bầm, nếu gã dám mở miệng nói mình thực phiền toái, bọn họ sẽ chia tay ngay lập tức!

– Không phiền toái, một chút cũng không phiền toái! Kỳ thật con người Tần Dương rất tốt. – Nam nhân lại không thấy cậu, vội vàng trả lời, cười đến không thấy mặt trời.

Không có cách, nam nhân chỉ cần tưởng tượng đến cảnh về sau đều có thể ở cùng với người thanh niên xinh đẹp này, gã liền hưng phấn đến phát run, nào còn nghĩ đến cái gì phiền toái chứ!? Chỉ thiếu không nhảy lên rống to thôi.

– Ủ, vậy là tốt rồi, – Tần phụ vuốt cằm, – Đứa nhỏ Dương Dương này bản tính không xấu, chỉ là tính tình xấu một chút, về sau còn nhờ cháu thông cảm nhiều. Nhưng mà, cũng không thể cứ chiều theo ý nó, nên cứng rắn thì cứ phải cứng rắn. – Tần phụ ân cần dạy bảo.

– Cảm ơn bác trai, cháu hiểu được. – Nam nhân ngoác miệng cười ngây ngô.

– Được, vậy cứ như thế đi. – Tần phụ đứng lên, – Đêm nay hai đứa đừng về. Phòng của Dương Dương còn trống, vừa rồi mẹ nó mới dọn dẹp lại. Chăng qua chiếc giường đơn trong phòng có nhỏ một chút, nếu cảm thấy rất nhỏ thì chuyển đến phòng khách ngủ. Ba còn có một số bài thi chưa sửa, hai đứa cũng đi ngủ sớm một chút, ngủ muộn quá không tốt cho thân thể.

– Vâng. – Nam nhân cũng vội vàng đứng dậy, thân hình cường tráng thoát nhìn lớn hơn gấp đôi so với dáng người cao gầy của Tần phụ, nhưng trên mặt lại mang một biểu tình ngược lại với thân hình cao tráng ‘làm cho người ta sợ hãi’ của gã, giống như một con chó Nhật cỡ lớn.

- Ủ. - Tần phụ xoay người ra khỏi phòng khách, lưu lại một đôi 'vợ chồng son' ngọt ngào thân mật.
- Này, anh thật sự không biết là tôi phiền toái à. - Đợi cho cha già đi khuất, chân Tần Dương lại tiếp tục đặt lên cặp đùi cường tráng của nam nhân, lưỡi biếng hỏi.
- Không hề, tôi không thấy phiền toái. - Nam nhân ngây ngô cười lắc đầu, Tần Dương nghe thấy liền vui vẻ, ai ngờ nam nhân lại nhún đôi mày rậm nói: - Chẳng qua, Tần Dương, tôi cảm thấy em rất thích tức giận, tức giận nhiều không tốt với thân thể.
- Này, cái gì mà tôi thích tức giận chứ? Căn bản là do anh ngu như heo biết không? Ngốc muốn chết! Mở miệng ra là không nói được lời hay. - Công tử Tần Dương cũng tự biết mình ăn nói ác độc, một nam nhân chịu được cậ!
- Tôi biết mình thực ngốc, cũng sẽ không biết kể chuyện cười cho em vui vẻ, nhưng tôi biết tôi sẽ đối xử với em tốt nhất mà tôi có thể, thật đấy, Tần Dương, tôi thề. - Lần thứ hai nam nhân nói ra lời cam đoan, ánh mắt nóng bỏng mà lại chân thành vô cùng.
- Ai muốn nghe anh nói mấy thứ đó chứ! - Thanh niên than thở nhưng hai má nóng lên không nhìn gã. Nam nhân thẳng tính không biết nói quanh co, nên mỗi khi nói đều những lời thực tâm, rồi lại cảm thấy buồn nôn hơn cả những lời ngon tiếng ngọt.
- Vậy em muốn nghe cái gì? Nếu không, tôi kể chuyện cười cho em nghe được không? - Nam nhân xum xoe lấy lòng.
- Anh sẽ biết kể sao? - Thanh niên quay đầu liếc nam nhân một cái, đôi mi tú lệ chớp chớp (cái miệng đóp đóp =))))~). Không phải cậu khinh thường chỉ số thông minh của nam nhân, bằng cái bộ dáng ăn nói vụng về kia của gã, biết kể chuyện cười mới là lạ!
- Hả... - Nam nhân bị hỏi đến sững sốt, sau đó liền vắt hết bộ óc cần cỗi của bản thân ra tìm tòi. Rốt cuộc, gã vắt óc suy nghĩ ra một truyện, liền mang theo một tia phấn khích mở miệng: - Ngày xưa có một ngọn núi...
- Trên núi có tòa miếu, trong miếu có một Lão hòa thượng... - Thanh niên đảo cặp mắt trắng dã.
- Hả? - Nam nhân trừng lớn mắt.
- Anh muốn kể chính là truyện này hả? - Thanh niên liếc mắt, lộ ra biểu tình 'anh là đầu heo'.
- ... Đúng vậy. - Nam nhân ngơ ngác mở miệng.
- Cho nên tôi mới nói anh là đầu heo! Truyện cười này mấy trăm năm trước đã bị người nghe đến chán rồi, nói ra cũng không sợ bị người ta cười cho rưng rưng!
- Như vậy à, - Nam nhân có chút buồn rầu gãi gãi đầu, - Nếu không, tôi kể tiếp một truyện cười cho em nghe được không?
- Quên đi! - Tần Dương lập tức từ chối, chỉ bằng đầu óc đó của gã, không tức chết cậu đã là may mắn rồi, còn muốn làm cho cậu vui vẻ? Tần Dương tức giận nghĩ.
- Vậy...
- Tôi mệt rồi, muốn ngủ. - Nam nhân đang muốn nói gì đó, lại bị thanh niên ngáp một cái thật to cắt ngang, gã vội nói: - Vậy đi ngủ sớm một chút đi.
- Tôi còn chưa tắm, sao ngủ được? - Thanh niên liếc nam nhân một cái.
- Tôi đi xả nước tắm cho em! - Nam nhân cam nguyện vì thanh niên làm trâu làm ngựa 'bồnh nhiên' đứng lên.
- Ủ. - Thanh niên miễn cưỡng lên tiếng trả lời, tiếp tục nằm trên ghế sofa.
- Giường của tôi rất chặt, anh qua chỗ khác ngủ đi!

Tần Dương tắm xong trước nam nhân nằm trên cái giường nhỏ bé của mình, đang mơ mơ màng màng ngủ, lại cảm giác thân hình nặng nề của nam nhân đè lên, mang theo một mùi thơm ngát của sữa tắm cùng mùi đàn ông độc đáo.

- Không sao, chúng ta ngủ chặt một chút cũng được, tôi không muốn ngủ một mình. – Nam nhân kéo thanh niên vào lòng mình, hít thật sâu mùi thơm mê người trên cơ thể thanh niên.
- Tránh ra đi! – Dính sát vào một chỗ làm thanh niên cảm thấy nóng nực liền duỗi chân đá gãi, nhưng vì không gian nhỏ hẹp không thể làm được mà trở nên mềm mại vô lực.
- Không việc gì, tôi ôm em là được. – Lúc ở trên giường nam nhân luôn trở nên đặc biệt mãnh liệt, không quan tâm mà ôm thanh niên đặt lên ngực mình, thân hình cao tráng chiếm gần hết giường, làm hại thanh niên không có chỗ ngủ chỉ có thể nằm ngủ trên người gã.
- Thằng khốn, người anh cứng như thế làm sao tôi ngủ được hả? – Thanh niên mơ mơ màng màng than thở, lại bị cánh tay cường tráng bên hông ôm đến không thể động đậy.
- Nếu không chúng ta cùng đến phòng khách ngủ đi. – Nam nhân trả lời.
- Không thích! – Thanh niên khê lắc lắc đầu đang chôn trong ngực nam nhân, than thở nói: – Tôi ghét ngủ phòng khách! Anh đi đi!
- Em không đi tôi cũng không đi.
- Anh đồ ngu ngốc này! – Thanh niên bỗng dưng ngẩng đầu, giận dữ nói: – Bảo anh đi thì đi đi!
- Không đi! – Nam nhân luôn đặc biệt bá đạo lúc ở trên giường cũng kiên trì.
- Đi.
- Không đi.
- Tôi bảo anh đi anh phải đi.
- Tôi nói không đi chính là không đi.
- ...

Hai người trừng nhau nửa ngày, thanh niên bật ngồi dậy từ người nam nhân, nhảy xuống giường, hung tợn ném chăn ra ngoài, – Anh rút ra ngoài cho tôi! Đây là phòng của tôi!

- Hiện tại tôi là người yêu của em, cho nên đây cũng là phòng của tôi! Tôi nói không đi sẽ không đi! – Nam nhân cũng đứng bật dậy, ưỡn ngực quát.
- Anh... – Thanh niên vừa mệt vừa khốn tức giận đến phát run, hét lớn: – Anh đồ đầu heo này! Anh là người yêu của tôi thì làm sao? Tôi nói cho anh biết, tôi muốn đổi ý liền đổi ý! Đây là nơi ở của tôi, tôi bảo anh rút thì anh rút ngay cho tôi!
- ... – Lập tức nam nhân đã bị hai chữ ‘đổi ý’ kia của thanh niên làm cho tức đỏ mắt, ôn ngang người thanh niên ném lên giường, sau đó đè người mình lên.
- Em nghĩ cũng đừng nghĩ! Đời này em chính là vợ của lão tử!
- Thằng khốn! Trư! Lưu manh xx! – Tần Dương cũng tức giận đến muốn chết liều mạng giãy giụa dưới thân nam nhân, đưa tay cào lên khắp người nam nhân, làm cho cánh tay, ***g ngực nam nhân hiện đầy những vết cào.
- Em đồ mèo hoang thiếu thao này! – Nam nhân bị hành động liều mạng giãy giụa, lại cào loạn khắp nơi của thanh niên làm cho dục hỏa bốc lên, đỏ mắt xé rách quần áo ngủ mỏng manh của thanh niên.
- Cúc áo ngủ bị xé văng tung tóe khắp nơi, tiếp theo áo ngủ tiếp bước bị ném xuống, ngay sau đó là quần ngủ bị xé thành hai nửa, quần lót màu trắng... Ba hai cái, trên sàn phòng ngủ liền rơi đầy quần áo, mà hai người trên giường từ lâu đã cuộn lại một đống.

– Ô a... Ừm... – Thanh niên đáng thương bị đè lên giường, cặp đùi trắng nõn bị kéo rộng ra, hai cánh mông mượt mà bị nam nhân xoa bóp đến đỏ rực. Tiểu huyết đỏ tươi giữa rãnh mông mới bị nam nhân hung hăng thao tối hôm qua, giờ lại tiếp tục bị kéo căng đến khó tin, một cây phân thân màu tím đen cắm ngập trong đó, ra ra vào vào, nhìn *** mĩ đến không nói nên lời.

– Anh con... Heo... này... Hồn... Ừm dần... Vương bát a... Dần... Ăn xx... Sắc lang... – Bị nam nhân thao đến không ngừng đong đưa thân thể, thanh niên rên rỉ đứt quãng, đôi môi bị mút đến đỏ rực không ngừng mắng chửi.

Nam nhân ở phía sau cậu mặc cậu mắng, chỉ chuyên chú hưởng thụ mỹ vị của thân thể hoạt sắc sinh hương này.

Một tay gã ôm lấy vòng eo mảnh khảnh của người dưới thân, đầu lưỡi thô ráp to lớn không ngừng liếm láp gặm cắn khắp nơi trên người thanh niên, cổ, tẩm lưng, cánh tay, cùng với hai cánh mông mượt mà cong vênh mà trắng nõn, phân thân dưới háng không ngừng điên cuồng thúc vào tiểu huyết ngon lành trước mắt.

Thanh niên bị nam nhân đâm chọc liếm hôn, cuối cùng cả người tê dại xụi lơ, khoái cảm lan khắp người làm cho lời mắng chửi của cậu càng ngày càng kiều mỵ vô lực, cuối cùng rốt cuộc tiêu âm, chỉ còn lại một chuỗi rên rỉ cùng kêu gào.

– Ừm... A... Ừ... – Khuôn mặt thanh niên ửng đỏ, đôi mắt đẹp vốn dĩ mở to cũng mất dần tiêu cự, trở nên mê mang mà hấp dẫn. Đôi môi đỏ mọng của cậu khẽ nhếch, hai tay xé rách ga giường dưới thân, đầu cũng lắc liên tục, lộ ra bộ dáng cực khoái mê người.

– Không... Muốn... A... – Khoái cảm quá mức mãnh liệt làm cho thanh niên cảm thấy không thể thừa nhận, cậu sợ run, hai tay đang ra sức bấu chặt lấy ga giường cũng trắng bệch.

Nam nhân thở hổn hển lật thân mình của cậu lại, đối mặt cậu, đặt cặp đùi xụi lơ của thanh niên lên cánh tay cường tráng của mình, cúi đầu hung hăng ngậm lấy miệng của cậu, đầu lưỡi to ráp quấy loạn trong miệng cậu. Chỉ có như vậy —— thao cậu, hôn cậu, liếm cậu, làm cậu, con mèo hoang xấu tính này mới có thể an phận nằm trong lòng ngực mình, làm thế nào cũng không bỏ đi được, càng không thể mở miệng mắng chửi không ngừng.

– Ừm ô... – Thanh niên hoàn toàn không biết tính xấu của mình chỉ làm bùng phát thú tính trong người nam nhân, phỏng chừng chỉ có đợi một ngày nào đó bị nam nhân thao đến một tháng cũng không xuống giường được thì mới có thể trở nên an phận một chút.

Trong phòng, giờ phút này xuân tình vô hạn...

Để cho một đôi tổ hợp ‘nồi nào úp vung nấy’ này yêu nhau mãi mãi đi!

Củi khô lửa bốc ——

Càng không thể vãn hồi!

Toàn vãn hoàn

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/kien-sai-liet-hoa>